

వనిత

నవంబర్ ఒకటి : 1976

విడి ప్రతి : ఒక రూపాయి

అత్యంత శక్తివంతమైన ఉత్తికే పౌడర్

**Greater Power
Extra Lather
Fresher Perfume**

New Formula White Det

**Powerful washing powder
for all kinds of work**

**Powerful yet safe
for cotton, synthetic
and blends**

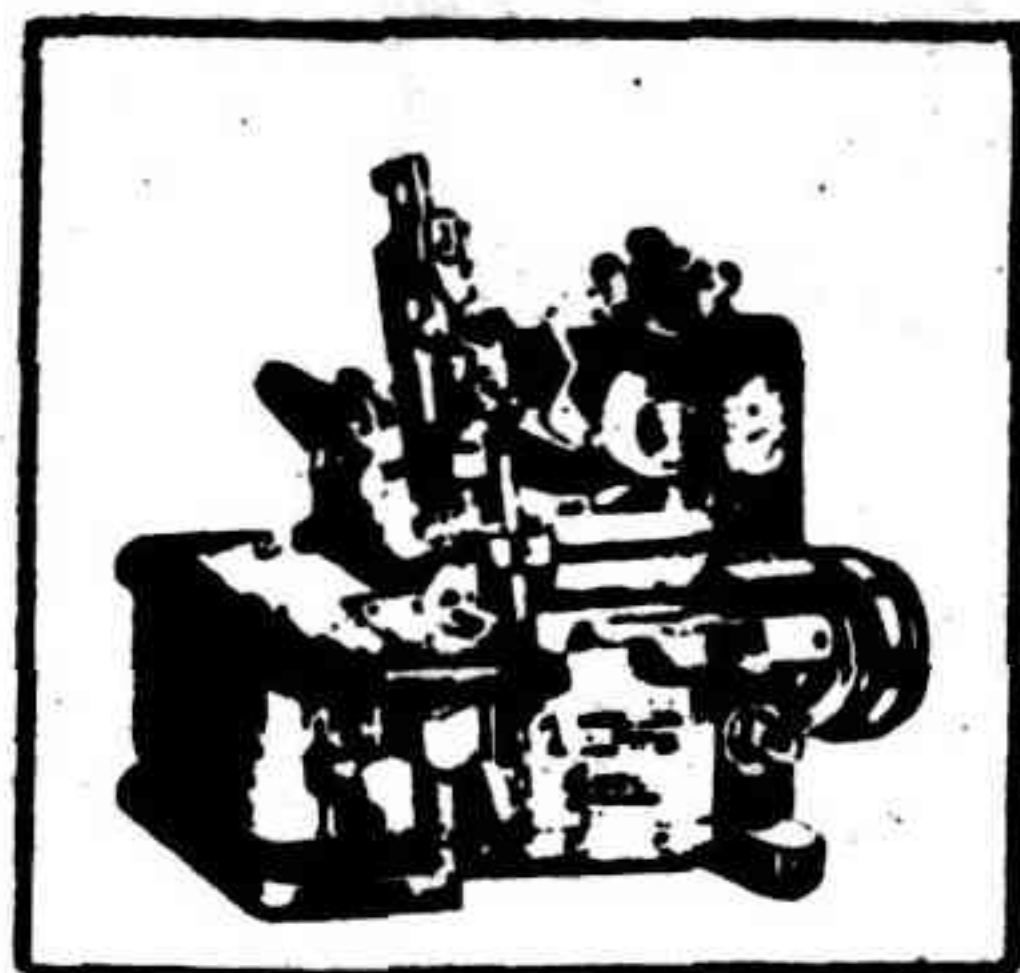
**Keeps white clothes whiter
colours richer brighter**

Det

కత్తీ షార్పులా డెట్ అద్భుత శక్తి అదనపు సుగంధ తాజా సువాసన

దివ్యమైన తెలుపు, డెట్ యొక్క తెలుపు

విజయ సాధనకు మార్గదర్శి 999 అనే తరక మంత్రమే!

ఓవర్లాక్ మిషన్లు

ఎరువుల మోటలు
కుట్టు మిషన్లు

ఇవేగాక
"గురు"

ఓవర్లాక్ మిషన్లు
శివా కుట్టుమిషన్లు
మోటార్లు

వివరాలకు:
ఫోన్ { 22698
27876
సంప్రదించండి

పంపిణీదారులు
జయగజలక్ష్మి మెషిన్లీస్

2/156, (ఛై మేడమింద) బ్రాడ్వే, మద్రాసు-600001.

అన్నిచోట్లా డిలర్లు కావాలను

వనిత

స్త్రీ జన పక్ష పత్రిక

సంపుటి: 2 సంచిక: 9

నవంబర్ ఒకటి: 1976

విడి ప్రతి: ఒక రూపాయి

సం||ర చందా: ఇరవైనాలుగు రూపాయిలు

శ్రీలంక: 0. 97 సెంట్స్

మలేసియా: 65 సెంట్స్

చిరునామా:

చందమామ బిల్డింగ్స్

మద్రాసు-600 026

‘వూజారిణి’ సీరియల్ ప్రచురిస్తున్న రోజులలో కోడూరి కౌసల్యదేవిగారు వాడుతున్న పదాలు 90% వనితలకు అర్థం కానివంటూ ఒక పత్రిక ఉత్తరం ‘వనిత’లో ప్రచురించారు. దీపావళి సంచికలో ప్రారంభమైన ‘రాధ’ సీరియల్ చదవడం ప్రారంభించినపుడు నాకు ఆ ఉత్తరం గుర్తుకు వచ్చింది. ‘పది మందికి అర్థం అయితే మంచి సాహిత్యంగా లెక్కకురాదు’ అని కొందరు పెద్దలు చేప్పే అభిప్రాయానికి ఈ సీరియల్ మంచి ఉదాహరణ అవుతుందేమోనని భయపడు తున్నాను. ‘రాధ’లో “నిప్పులాంటి నిజం కాల్చి వేసేదేగాక ఆ పరిస్థితినిబట్టి చలికాయ కునేదిగా కూడా ఉపయోగపడుతుంది!” వంటి సంభాషణలు – తెలుగు సాహిత్యంపై చలన చిత్రాలకు గల దుష్ప్రభావానికి గుర్తులు. అయితే దీపావళి సంచికలో ప్రచురించినంతవరకూ ‘రాధ’ ఉత్కంఠగా సాగిపోవడం కాస్త ఆనందం కలిగించింది.

—ఎ. లక్ష్మి, తెనాలి

దీపావళి సంచికలో బామ్మగారు కనిపిస్తారని ఎంతో ఆత్రుతగా ఎదురు చూశాను. అయితే నాకు నిరాశే ఎదురయింది. బామ్మగారు జోలపాటలు మాత్రం పాడి నావంటి అభిమానులను జోకొట్టడం బాగానే ఉంది. ఇలాగే పెళ్ళిపాటలూ అవీ. ఆ రోజుల నాటి పెళ్ళిళ్ళూ, వంటివి వివరిస్తే బామ్మగారు ఈతరం వాళ్ళకు గొప్ప నేవచేసిన వారవుతారు.

—వేదల వసంత, హైదరాబాద్

ఈ మధ్య కొంత కాలం నుంచి ‘వనిత’లో వెలువడుతున్న కొన్ని గోష్టులు తెగ ‘బోర్’ కొట్టేస్తున్నాయి. కొన్ని గోష్టులలో అడిగిన ప్రశ్నలకూ వచ్చిన సమాధానాలకూ సంబంధం కనిపించడం లేదు. ఇంతకన్నా ప్రముఖ వనితల చేత పాఠకుల ప్రశ్నలకు సమాధానాలు ఇవ్విస్తే బావుంటుందని నా అభిప్రాయం.

—ఎ. కె. వెంకటలక్ష్మి, బొంబాయి

‘వనిత’లో వివిధ ప్రాంతాలలో దీపావళి ఎలా జరుపుతారో తెలియజేయడం బాగుంది. ఆ వ్యాసాలతోబాటు ప్రచురించిన వర్ణచిత్రాలలో కనిపించే వనితలు ఏయే ప్రాంతాలవారో తెలియ జేసి ఉంటే బాగుండేది.

—వి. రమణి, రాజమండ్రి

వచ్చే సంచికలో

ముఖ చిత్రం:

క్రికెట్ తారలు

మధ్య పేజీలలో:

అందమైన పాదరక్షలు

కథ:

“దేవుడూ! నువ్వుండి తీరాలి!”

(యమ్. శారదా చౌదరి)

సంభాషణం:

చర్మ సౌందర్యం

(సుశీలా జయకరన్)

ముఖ సత్తు వనిత :

‘స్త్రీలను అబలలు అనడం సబబుకాదు’ అని చాలా మంది స్త్రీలు అంటూ ఉంటారు. అయితే ఆ మాట అనకుండా తమ చేతల ద్వారా ‘తామూ సబలలమే’ అని నిరూపించి అలా తక్కిన స్త్రీలకు మార్గ దర్శకం కాగల వనితలు కొందరు ఉంటారు. అటువంటి వనితలలో ఒకరు – రాజస్థాన్ లోని కోటకు చెందిన శ్రీమతి భువనేశ్వరీ కుమారి.

‘పురుషులకు మాత్రం ప్రత్యేకం’ అన్న ముద్ర సంపాదించిన ‘షాట్ గన్ షూటింగ్’లో ప్రావీణ్యం సంపాదించి, అలా భారతదేశపు క్రీడాకారిణులలోనూ ప్రత్యేక స్థానం సంపాదించారు ఆమె. క్రీడాభిమానులు ఆమెను ఇవాళ భారత దేశం మొత్తంమీద ‘షాట్ గన్ షూటింగ్’లో పాల్గొంటున్న ఒక్క గానొక్క వనితగా పేర్కొంటారు. ఇటీవల ఆమె మద్రాసుకు వచ్చినప్పుడు ‘వనిత’ ఆమెతో గోష్టి జరిపింది.

శ్రీమతి భువనేశ్వరీకుమారి – రాజస్థాన్ లోని కోటకు చెందిన రాజవంశీయులు మహారావు భీమసింగ్ కుమార్తె. “మా నాన్నగారు షూటింగ్ లో ప్రావీణ్యం సంపాదించిన వారు. ఆయన మన దేశంలోనూ, విదేశాలలోనూ జరిగిన ‘షూటింగ్’ పోటీలలో పాల్గొని ఎన్నో బహుమతులు కూడా సంపాదించారు. ఆయన ప్రభావం నా మీద కూడా ప్రసరించింది. అలా నేను కూడా ‘షూటింగ్’ పట్ల అభిమానం పెంచుకున్నాను” అంటారు భువనేశ్వరీకుమారి.

రైపిల్ షూటింగ్ లో పేరు తెచ్చుకున్న భారతీయ వనితలు కొందరు ఉన్నారు. మరి ‘షాట్ గన్ షూటింగ్’ ప్రత్యేకత ఏమిటి?

వర్ణచిత్రం : కె. ఆర్. వి. భక్త

షాట్ గన్ షూటింగ్ లో ప్రవీణురాలు

భువనేశ్వరీ కుమారి

“రైపిల్ షూటింగ్ లో మనం కొట్ట వలసిన గురి—మనకు 50 మీటర్ల దూరంలోనో, మరింకాస్త దూరంలోనో ఉంటుంది. అక్కడ ఆ గురి మధ్య ఉన్న చిన్న వలయాన్ని సరిగ్గా గురి చూసి కొట్టాలి. ఆ గురి కదలదు. మెదలదు. స్థిరంగా ఉంటుంది. అయితే ‘షాట్ గన్ షూటింగ్’లో అలా కాదు. ఇందులో మనం కొట్టవలసిన గురి వేగంగా కదులుతూ ఉంటుంది. అలా వేగంగా కదులుతున్న గురికి మనం పేల్చే గుండు తగలడానికి ఎంతో నేర్పు అవసరం. ఏకాగ్రతతో గురిని చూసి పేల్చే నేర్పు అలవడడానికి ఎంతో కృషి చెయ్యాలి. ‘షాట్ గన్ షూటింగ్’ క్రిడలో ట్రాప్ షూటింగ్, స్కీట్ షూటింగ్ వంటి విధానాలు ఉన్నాయి. ఈ క్రిడలు కాస్త కఠినమైనవి కావడమే వాటి ప్రత్యేకత!” అన్నారు భువనేశ్వరీ కుమారి.

జయపూరులోని మహారాణి గాయత్రీదేవి పబ్లిక్ స్కూలులోను, బెంగుళూరు బిషప్ కాటన్ స్కూలులోనూ విద్యాభ్యాసం చేసిన భువనేశ్వరీ కుమారి ఇండియన్ స్కూల్ సర్టిఫికేట్ పరీక్ష పాసయ్యారు. 1962 లో ఆమె ‘నేషనల్ చాంపియన్ షిప్’ పోటీలలో పాల్గొని ‘పిట్ట కొంచం—కూత మనం’ అనిపించుకున్నారు. అప్పుడు ఆమె వయసు 17 సంవత్సరాలు! ఆ తర్వాత రెండేళ్ళకే ఆమె లక్నోలో జరిగిన ‘ట్రాప్ షూటింగ్’ పోటీలో పాల్గొని జాతీయ స్థాయిలో రికార్డు స్థాపించారు. క్రిడాభిమానులు ఆ పుటిసుంచి ఆమెను భారత దేశంలోని షూటింగ్ నిపుణులలో ఒకరుగా పరిగణిస్తున్నారు.

‘షూటింగ్ ప్రవీణురాలు’గా ఇంట గెలిచిన భువనేశ్వరీ కుమారికి రచ్చగెలిచే అవకాశాలు కూడా

లభించాయి. 1969 లో అంతర్జాతీయ స్థాయిలో శాన్ నెజాన్స్ యన్ లో జరిగిన ప్రపంచ స్థాయి చాంపియన్ షిప్ పోటీలలో ఆమె పాల్గొన్నారు. ఆమె అక్కడ ఫ్రీల ‘క్లెప్పీజియన్’ (బంక మట్టితో తయారు చేసిన పళ్ళెం లాంటి గురిని క్లెప్పీజియన్ అంటారు. ఒక యంత్రం సాయంతో అటువంటి పళ్ళాలను ఎగరనిస్తారు. పోటీలో పాల్గొనే వారు అలా ఎగురుతున్న పళ్ళాన్ని గురి చూసి కొట్టాలి.) పోటీలలో నాలుగవ స్థానం సంపాదించారు. ఆ స్థాయిని చేరుకున్న మొదటి భారతీయ వనిత ఆమె!

“1972లో సియోల్ లో జరిగిన ఆసియన్ చాంపియన్ షిప్ లో పాల్గొన్న భారతీయ బృందంలో నేను సభ్యురాలిని. మా బృందానికి భారతదేశంలో క్లెప్పీజియన్ షూటింగ్ లో నిపుణులైన డాక్టర్ కర్పీసింగ్ నాయకత్వం వహించారు. సియోల్ లో మా బృందం వెండి పతకం సంపాదించింది. 1974లో టెహరాన్ లో జరిగిన ఆసియన్ గేమ్స్ లోనూ, 1975 లో క్వాలాలంపూర్ లో జరిగిన పోటీలలోనూ నేను పాల్గొన్నాను” అన్నారు ఆమె తాను పాల్గొన్న పోటీల గురించి ప్రస్తావిస్తూ.

భారతదేశంలో ‘షాట్ గన్ షూటింగ్’ క్రిడలో పాల్గొనడానికి ఉన్న అవకాశాల గురించి మాట్లాడుతూ “మన దేశంలో ఈ క్రిడకు చాలినంత ప్రోత్సాహం ఉండడం లేదు. ఈ క్రిడకు పనికివచ్చే ప్రత్యేకమైన గుండ్లు (కార్టరిడ్జులు) లభించడం కష్టంగా ఉంది. అదీకాక ఈ క్రిడకు పనికివచ్చే ‘షూటింగ్ రేంజ్ లు’ కూడా అంతగా లేవు. ఒక్క బికనీరులో ఉన్న రేంజ్ (షూటింగ్

అభ్యసించే ప్రత్యేకస్థలం) తప్ప తక్కిన రేంజ్ లేవీ అంతర్జాతీయ స్థాయిలో లేవు. అంతేకాదు. ఉత్సాహవంతులకు ఈ క్రిడలో శిక్షణ యివ్వగల ‘కోచ్’ ల కొరత కూడా ఉంది. సరైన ‘కోచ్’ లు ఉండిఉంటే విదేశాలలో జరిగిన పోటీలలో మన భారతీయ బృందం మన విజయాలు సాధించి ఉండేది” అన్నారు భువనేశ్వరీ కుమారి.

‘షాట్ గన్ షూటింగ్’ అంటే ఆమెకు గల అభిమానం—ఆమెను ఆ క్రిడలో ఆరితేరి జాతీయ స్థాయిలో చాంపియన్ గా పేరుగడించిన దేవీసింగ్ వైపు ఆకర్షించింది. బోక్స్ ఒలింపిక్ పోటీలలో పాల్గొన్న దేవీసింగ్ ఆ తర్వాత గాయపడి పోటీల నుంచి విరమించుకున్నా భువనేశ్వరీ కుమారి ప్రోద్బలంతో మళ్ళీ 1975లో జాతీయ స్థాయి పోటీలలో పాల్గొన్నారు.

వారిద్దరూ ఈ ఏడాది మార్చిలో పెళ్ళి చేసుకున్నారు.

“నాకు ఒకప్పుడు వేట సరదాకూడా ఉండేది. అయితే నోరూ వాయిలేని జంతువులను చంపడం నాకు ఎంతో బాధ కలిగించేది. ప్రస్తుతం నేను జంతువుల సంరక్షణ గురించి, వాటిపట్ల క్రూరంగా ప్రవర్తించడాన్ని అరికట్టడానికి కృషి చేస్తున్నాను” అన్నారు భువనేశ్వరీ కుమారి—తమ ఇతర వ్యాపకాల గురించి చెబుతూ.

శ్రీమతి భువనేశ్వరీ కుమారి క్రిడా ప్రతిభను గుర్తించి భారత ప్రభుత్వం ఆమెకు ‘అర్జున అవార్డ్’ ఇచ్చి సత్కరించింది. “ఎప్పటికైనా అంతర్జాతీయ స్థాయిలో షూటింగ్ నిపుణురాలుగా ప్రథమ స్థానం సంపాదించాలి అన్నదే నా కోరిక!” అంటారు ఆమె.

కథ మారేంద్ర!

“మామయ్య....!”

జగన్నాథం ఏమిటన్నట్టు చూసాడు.

సత్యం చూపులు తప్పించుకున్నాడే కాని చెప్పలేదు.

జగన్నాథానికి నవ్వు వచ్చింది. “ఏమిటా ఆడపిల్లలా సిగ్గా అదీను....చెప్పు. ఏం-ఏమన్నా డబ్బు కావాలా?”

“అబ్బే అదికాదు.”

“మరేమిటి? చెప్పరా నీ బిడియం బంగారం గాను....”

“ఏంలేదు - సావిత్రిని తీసుకొని సినిమాకి వెడదామని....”

జగన్నాథం ఆశ్చర్యపోయాడు.

“తప్పుగా అడిగానా? ఏదో సరదాగా....”

“అదికాదురా! అసలంతకాలం నీకి ఆలోచన ఎందుకు రాలేదూ అని?”

సత్యం సిగ్గుపడి పోయాడు.

“ఆరే! రేపు పెళ్ళయ్యాకా ఇలాగే అడుగుతావా? అది నీ చెవులు పట్టుకు ఆడించేస్తుందిరోయ్!”

“....ఇంకా ఆవలేదుగా?”

“ఓహో!....ఉండుండు....నీ పని చెప్తా.... మీ అమ్మకి నాన్నకి ఇవ్వాలే ఉత్తరం వ్రాసి....”

“....నేనేం వ్రాయమనటం లేదు.”

“కబుర్లు చెప్పకురా!....నీ కెంత తొందరగా ఉందో నీ ముఖం చెప్పటంలే!”

జగన్నాథంతోపాటు పావులో పనివాళ్ళు అంతా పకపక నవ్వారు.

“చ! నేను పోనంతే!” అని ముఖం ముడుచు కొని రోపలికి పోబోయాడు సత్యం.

“నా మీద అరిగితే ఎలాగురా అల్లాడా! వెళ్ళి నీ పెళ్ళాం మీద చూపించు నీ ప్రతాపం....”

“అదిగో మళ్ళీ అదే మాట! అది నా పెళ్ళాం కారేదీంకా అంటుంటే....”

- విమలారామం

“పోనీలేరా! మళ్ళీ ఈ వారం నాటికి అవుతుంది....సరేనా! ఇక్కడ నాతో వాదనేసుకు కూర్చుంటే అది ఏ ఫ్రెండింటికో చెక్కేస్తుంది. త్వరగా ఇంటికి పరిగెత్తు....”

సత్యం దాదాపు పరిగెత్తే ఇంటికి వచ్చాడు.

సావిత్రి ముస్తాబై ఎక్కడికో వెళ్ళడానికి రెడీగా వుంది. ఆతన్ని చూస్తూనే కంగారుగా నవ్వు తెచ్చి పెట్టుకుంది. “ఏం బావా! ఎప్పుడూలేంది ఇంత పెందరాళే వచ్చావ్?”

కళ్ళింత చేసుకుంటూ అన్నాడు “నీ కోసమే!”

ఉరిక్కి పడింది సావిత్రి. “నా కోసమా? ఎందుకూ?”

“మినర్వాలో మంచి సినిమా వచ్చిందట... నిన్ను తీసుకు వెడదామని.”

“అబ్బ తెలుగు సినిమాలంటే నాకు చచ్చేంత బోరు. నా ఫ్రెండ్ తో నటరాజ్ లో ‘ఇంగ్లీష్ విక్టర్’ కి వెడుతున్నాను. సారీ బావా! మరే మనుకోకు.”

ఆతను మళ్ళీ నోరు విప్పేలోగా సావిత్రి మెట్లు దిగి హైహీల్లు పూటకటకలాడించు కుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

సత్యం స్థాణువులా నిలబడి పోయాడు.

కాంతమ్మ లోపల్నించి వస్తూ, “....అదేమిటి సత్యం! అదలా నిర్లక్ష్యంగా వెళ్ళిపోతుంటే చూస్తూ ఉరుకున్నా వేమిటి?” అంది.

ఆతను బలవంతంగా నవ్వు తెచ్చి పెట్టు కున్నాడు. “బాగుంది. చదువుకుంటున్న పిల్ల. స్నేహితులుండరాయేం? ఆ మాత్రం స్వతంత్రం లేకపోతే ఎలా?”

“పెళ్ళి చేసుకొని సంసారం చేసుకొనే పిల్లకి ఈ కారణీ చదువులెందుకండీ అంటే మామయ్య వినలేదు. ఇప్పుడు చూడు. అదెంత పేరేగి పోతోందో? రేపు పెళ్ళయ్యాక నీ మాట వింటుందా అని!”

“నువ్వు బొత్తిగా పాతకాలం మనిషివి ఆత్మయ్యా! నీ కేం తెలియదు-నువ్వురుకో!”

“అబ్బాయ్! నీకింత మెతకతనం పనికి రాదు....దాన్నో దార్చి పెడితే కాని....”

సత్యం గలగల నవ్వాడు. “ఏం చేయ మంటావ్ ఇప్పుడు నన్ను”

“తెలుగు సినిమాకి నువ్వడిగితే అదేదో ఇంగిలీషీచు సినిమాకి పోయిందిగా! అలాగే మనతో చెప్పకుండా ఏ వేం చేస్తోందో అని నాకు అనుమానంగా వుంది. నువ్వో పని చెయ్యి. పాపు వదిలి ఎలాగా వచ్చావు. నువ్వు అదే సినిమాకి వెళ్ళు....”

సత్యం సిగ్గుపడి పోయాడు “చ! నాకింగ్లీష్ అంత బాగా అర్థం కాదు!”

“వీళ్ళందరికీ అర్థమయిందా? తెలుగు సినిమాల్ని తిట్టటం; అర్థం కాకపోయినా ఇంగ్లీష్ సినిమాకి పోయి ఓహోహో - అనటం ఈ నాదో ఫేషనయిపోయింది. నాగరికతయ్యా!....నీకూ నాకూ ఏం తెలుసు?”

“కాని....నేనలా చాటుగా పరీక్షించటానికి వచ్చానని తెలిస్తే తను బాధ పడదూ!”

“పెడదారిని పడుతోందేమో - అది చూడ వలసిన బాధ్యత నీకు లేదూ? ఇలాంటి పిచ్చిపిచ్చి సందేహాలు పెట్టుకోక వెంటనే వెళ్ళు. కనిపెట్టి చూడు....ఒక వేళ నిన్ను చూసిందే అనుకో! నీకేం భయం? నీ టిక్కెట్టు పెట్టుకొని నువ్వు వెడుతున్నావు. ఆ హాలు దాని సొంతమాయేం?”

సత్యంకి వెళ్ళాలనిపించింది.

*

సినిమా ‘హట్ హట్’ గానే ఉంది. ఆమె రేత వ్రేళ్ళను మోటు చేతులు నలిపేస్తున్నాయి. ఆమె చెంపల మీద వెచ్చని పెదాలు ఉండుండి ముద్రలు వేస్తున్నాయి.

“కిషోర్!” మత్తుగా పదే పదే పిలుచు కుంటోంది ఆమె.

“దార్లింగ్!” అతను తన పోర్టన్ వల్లె వేస్తున్నాడు.

“అబ్బ. ఏమిటో ఇదిగా ఉంది....ఒళ్ళంతా ఏదో అయిపోతున్నట్టు.....”

“....అలాగే ఉంటుంది! వలపు వేడి అన్నమాట!”

“అబ్బ. ఇక్కడ నీ మాటలు....అక్కడ తెరమీద....ఊ! ఆ పిల్లకి అంత సిగ్గు లేదే మిటి?....”

“ప్రియుడి దగ్గర సిగ్గెందుకు?....మనం కూడా ఎక్కడికైనా వెళ్ళి....”

“ఛట్! ఏమిటా మాటలు?”

అతను కిసుక్కున నవ్వాడు. “మాటలకంటే అవి ఇంకా బాగుంటాయి.”

“ష! ఎవరయినా చూస్తారు.”

“పోనీ. టిక్కెట్టు లేకుండా మరో సినిమా! లక్ష్మీ ఫెలోస్!”

“ఊ! ఇలా చేస్తే-నే పోతానంతే!”

“నన్ను వెంటపెట్టుకొని మరీ పో!....”

అంతలో తెరమీద సీను భయంకరంగా మారి పోయింది. సినిమాతో పాటు వాళ్ళూ సీరియస్ గా అయిపోయారు.

సినిమా అయిపోయింది. హాలు బయటకు వచ్చాక “....ఇంక వెడతాను కిషోర్!” అంది ఆమె.

“అప్పుడేనా? ఏదయినా హోటలుకి వెళ్ళి....”

“ఊ! అప్పుడే తొమ్మిది దాటింది. నే నింటికి వెళ్ళిపోవాలి.”

“పోనీ. అలా పార్కుదాకా వెడదాం పద. నీతో రెండు మాటలు చెప్పాలి.”

“అంత అర్థంటా?”

“అవును.”

పార్కులోకి వచ్చారు. మొక్కల గుబుర్లలో పచ్చిక మీద కూర్చున్నారు. కూర్చున్నదే తడవు అతనమాంతంగా చేతులతో చుట్టబెట్టేసాడు.

బిగి కౌగిలిలో ఆమెకు ఎముకలు విరిగి నట్లయింది. ముద్దులవర్షం ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసింది.

“కిషోర్! కిషోర్!....ఏమిటిది?....ఎవరైనా ఇటు వస్తారు....”

“డార్లింగ్!....డార్లింగ్! ఒక్కసారి....” అతను వినిపించుకునే స్థితిలో లేడు.

“అదిగో ఎవరో ఇటు వస్తున్నారు!” ఆమె కంఠం వణికింది.

అతను క్షణం నిదానంగా ఆలకించాడు.

ఆకుల చప్పుడు అంతలోనే ఆగిపోయింది.

నవ్వుతూ అన్నాడు. “ఏ ఉడతో అయ్యంటుంది. అయినా, ఇక్కడ దీపం వెలుగు పడటం

లేదు....ఈ మొక్కల చాటున మనం వున్నట్టు ఎవ్వరికీ తెలియదు....”

“ఛ! అర్థంటని చెప్పింది ఇందుకా! ఇంత బరితెగించి పోతున్నావేమిటి? ఇది పబ్లిక్ పార్కు!....ఏ పోలీసయినా చూస్తే....కటకటాల వెనకుంటాం....”

“అప్పుడు మరీ మంచిది....జైలు గదే మన పడక గది అవుతుంది!”

“నీకేం మగవాడివి! ఏమయినా అంటావు. ఏమయినా చేస్తావు!”

“అదేంమాట సావిత్రి! నీ కిష్టం లేకుండా నేనేం చేస్తాను!....అందుకనే ఏ హోటలుకైనా వెడదాం అన్నాను....చక్కగా గది తీసుకుంటే ఎంత హాయిగా ఉండేది! ఈ రాత్రంతా ఇంత కంటే దగ్గరగా-ఓహో! స్వర్గం భూమికే దిగి వచ్చుండేది కదూ!”

ఆమె మాట్లాడలేదు.

అతను చెప్పుకుపోతూనే ఉన్నాడు. “అసినిమా చూసాక నీకూ ఎంజోయ్ చేయాలనిపించటం లేదూ? నీ ఒళ్ళిలా హత్తుకు పోతుంటే....కాదనకు.

ఈ క్షణాలు వృథా చేయకు. ఎవరికో భయపడి మనం లైఫ్ ఎంజాయ్ చేయలేం సావిత్రి!.... ఇలా ప్రీ బర్డ్స్ గా ఉండగానే చక్కగా...."

అమె అతని చేతులు త్రోసి వేసింది. "పెళ్ళి చేసుకుంటే ఈ భయాలండవుగా! ఇలా రహస్యంగా....ఎక్కడ ఎవరు చూస్తారో అని హడలిపోతూ...."

కిషోర్ గలగల నవ్వాడు. "యూ ఫూర్ డాకింగ్! ఇలా ఎద్దంచరన్ గా అనుభవించటం లోనే వుంది - ఫ్రీ! పెళ్ళిచేసుకొని ఇంట్లో అందరికీ తెలిసేలా గదిలోకి వెళ్ళి....చ! అందులో మజా ఏముంది?"

"ఏమిటి నీ ఉద్దేశ్యం?" ఈ సారి అమె కంఠంలో కంగారులేదు. కోపం తొణికింది.

"జీవితానికో కొత్త అర్థం చెబుతున్నాను."

"నాకి అర్థాలు-అనర్థాలు వద్దు! మంచిగా మనిద్దరం ఒకటయ్యే మార్గం చూడు!"

"ఏం చేయమంటావ్?"

"అదికూడా నేనే చెప్పాలా?"

"అదికాదు సావిత్రి! నాకింకా ఆ చదువే పూర్తికాలేదు. ఇప్పుడే నాకు పెళ్ళి చెయ్యి అని వెళ్ళి చెప్పనా?....నా ముఖం వాచేలా చీవాట్లు పెడతాడు-మా నాన్న."

అమె వెటకారంగా అంది. "ఇలా పార్కుల్లో రొమాన్సుకేం అభ్యంతరం చెప్పరుకదా మీ నాన్న?"

"నన్నంటున్నావు కాని....నువ్వు మాత్రం నన్ను ఎంకరేజ్ చేయటంలేదా?"

"ఎవరిది తప్పెక్కువ అని వాదన వేసుకోవల్సిన టైము కాదిది. ఇకముందు ఏ తప్పులూ జరక్కుండా చూడమంటున్నాను...."

"ఏం? నీకంత తొందరగా ఉందా?"

"నీకంతా వేళాకోళం! నేనింట్లో ఎంత అవస్థ పడుతున్నానో నీకేంతెల్పు! ఏదో ఓరోజున ఆ ముహూర్తం పెట్టించేస్తారు! అప్పుడు....?"

"ఎవడువాడు మన ప్రేమ కథలో విలన్....?"

"హీరో మీనమేషాలు రెక్క పెడుతూ కూర్చుంటే విలనే హీరో అయిపోతాడు. ఛేక్మేర్!"

"ఎవడికంత గుండెలు!....ఓహో! మీ బావ సత్యవంతుడా? చుంచు మొహం వాడూనూ...."

"ఒకళ్ళకి పేర్లెత్తేముందు మనం మంచివాళ్ళ మనిషించుకోవాలి."

"ఏం వాడినంత నైడుచేస్తున్నావ్....వాడంటే ఇష్టం ఉన్నట్టుందే? ఇహనేం....వెళ్ళి వాడే కట్టుకో!"

"పోట్లాట కట్టిపెట్టి అసలు విషయం విను ముందు....ఈ పూట ఏమయిందో తెల్సా? నీ దగ్గరకి వద్దామని బయలుదేరుతుంటే....ఎప్పుడూ లేచి పెందరాళే యింటికి వచ్చాడు. నీనిమాకి వెడదాం వస్తావా అన్నాడు."

"నీకంటే నా కిషోర్ ఎక్కువరా వెర్రి బావా... మరోపిల్లని వెతుక్కో అని చెప్పి వచ్చేసావ్-అవునా!"

"అమాట త్వరలోనే చెప్తాను....మా నాన్న గారు వచ్చి మీ నాన్నగార్ని అడిగితే-అప్పుడు నువ్వు అవుననడానికి నిద్దంగా ఉన్నావా?....అది చెప్పు ముందు."

"....చ! అప్పుడే మనకి పెళ్ళంటి డియర్! సరదాగా కొన్నాళ్ళపాటు....ఇదే ఇటలీ లో అయితే...."

"చూడు డియర్! ఇది ఇటలీ కాదు-ఇండియా. అందులో తెలుగు దేశం....ఇక్కడ స్ట్రీట్ రొమాన్సులు అవీ ఇంటికి-ఒంటికి కూడా మంచివికావు. కొంచెం నింగి నుంచి నేలకి దిగి వచ్చి ఆలోచించు రేకపోతే, నా మనసు మార్చుకోవాల్సి వస్తుంది!"

"ఓగాడ్! పెద్ద వార్నింగే ఇచ్చేస్తున్నావే! సరే, తప్పుతుందా? అలాగే కానీ!...."

"అయితే, ఒకటి రెండు వారాల్లో రెడిగా ఉండు....బైబై!"

*

రాత్రి బాగా ప్రొద్దు పోయాక వచ్చాడు సత్యం.... కళ్ళల్లో వత్తులు వేసుకుని కూర్చుంది కాంతమ్మ. "ఏం నాయనా ఇంత ఆలశ్యమయింది? అదెప్పుడో వచ్చి పడుకుంది!"

సత్యం నవ్వాడు. "అరే-నాకోసం నిద్ర పోకుండా కూర్చున్నావా? నా చిన్ననాటి స్నేహితు దొకడు కలిసాడు. వాడితో నెకండు షోకి పోయాన తయ్యా!"

"మరి సావిత్రిని...."

"....లేదు - చూడడం పడలేదు. సరే నిద్రపో ఇక."

"మరి అన్నం తినవూ?"

"ఉహూ! వాడితో హోటల్లో తినేసాను."

ఆ రాత్రే కాదు-ఆ తర్వాత నాలుగు రోజులపాటు ప్రొద్దుపోయి రావటం సాగించాడు సత్యం. గతంలో అల్లుడు మామ బిద్దరూ పాపునుంచి కలిసే ఇంటికి వచ్చేవారు. కాని, ఈమధ్య 'ఏదో పని ఉంది-తర్వాత వస్తాన'ని చెప్పటం-ఆలస్యంగా రావటం....అతను వచ్చేసరికి కాంతమ్మ తప్ప ఇంట్లో అంతా నిద్రపోవటం జరిగేది.

కాంతమ్మ మనస్సు పరిపరి విధాల పోయింది. అతన్ని తరచి తరచి అడగలేక పోయింది. అతని పరిస్థితి ఇంకెవ్వరికీ చెప్పలేదు. తనలో తను తెగ మథన పడిపోయింది.

ఇలా ఉండగా....

ఓనాడు ప్రొద్దున్నే పెద్ద బెడ్డింగు అన్నీ సర్దుకూర్చున్నాడు సత్యం.

"....ఎక్కడికి నాయనా ఈ ప్రయాణం?" అని ఆశ్చర్యంగా అడిగింది కాంతమ్మ.

సత్యం ఎటో చూస్తూ అన్నాడు. "మా ఫ్రెండు మరీ మరీ పోరుతున్నాడ తయ్యా...వాడితో అక్కడ కలిసి వుందామని...."

కాంతమ్మకి మతిపోయినట్లయింది. ఉరుకు పరుగుల మీద దొడ్లో ముఖం కడుక్కుంటున్న జగన్నాదాన్ని లాక్కు వచ్చింది.

"ఎక్కడికిరా అల్లుడా! వెడతానంటున్నా వుట?" అని నవ్వాడు జగన్నాథం.

సత్యం ముఖం గంభీరంగా వుంది. "మా ఫ్రెండుతో కలిసి వుందామనుకుంటున్నాను మామయ్యా!"

నిర్ఘాంతపోయాడు జగన్నాథం. "ఏం? ఎందుకని?"

లోపలి గుమ్మంలో బొమ్మలా నిలబడిన సావిత్రి వీళ్ళ మాటలు వింటూనే ఉంది!

"ఏమీ లేదు. ఎంతకాలం మీ యింట్లో పడి తింటాను. నాకూ...."

జగన్నాదానికి కోపం వచ్చింది. "....ఓహో! నీకూ ఒక వ్యాపారముందని మాకు గుర్తు చేస్తున్నావా? ఇంతకీ ఎవరి మీద నీ ఆలక.... ఏమే వాడినేమన్నా అన్నావా?"

సత్యం కంగారుగా నవ్వాడు. "అబ్బే, నేనెవరి మీదా కోపించి, వెళ్ళటంలేదు మామయ్యా!...."

నాకిచ్చిన గౌరవాన్ని ఇలా మిగుల్చుకొని వెళ్ళిపోవటం మంచిదని...."

"సరే, గదీ అదీ చూసుకున్నావా?"

"అయ్యో!"

"అద్దెంత?"

"వంద..."

"అంతా నువ్వేనా ఇచ్చేది - మీ ఫ్రెండ్ మయినా ఇస్తాడా?"

"ఛ: ఏమిటండీ మీ ప్రశ్నలు-అతనితో పాటు మీకూ మతిపోయిందా?" అంది కాంతమ్మ చిరాగ్గా.

"ఎంతయినా తనూ వ్యాపారస్తుడు కదే! అంతా లాభనష్టాల బేరీజు వేసుకుంటున్నాడు. నేను మాత్రం చూసుకోవద్దా? ఇంట్లోంచి వెళ్ళిపోతే అక్కడ గది అద్దెకి-హోటలు బోజనానికి ఎంత అవుతుందో కనుక్కుంటే-ఆ డబ్బుచ్చుకొని ఇంట్లోనే ఓ గది విడిగా యిచ్చి ఉండమందామని...."

"మామయ్యా!"

"అవునురా! అర్థరాత్రి వచ్చినా అపరాత్రి వచ్చినా నీకు హోటలు వాడు అన్నం పెట్టడు. కాని, మీ అత్తయ్య తను తినే దాంట్లోనయినా నీకు మిగిల్చి ఉంచుతుంది. ఎందుకో తెల్సినా-నువ్వు పరాయి వాళ్ళ కింద చూసినా నువ్వు మాకు అల్లుడివి కనుక!...."

సత్యం కళ్ళ నీళ్లు తిరిగాయి. బలవంతంగా అపుకున్నాడు.

కాంతమ్మ వచ్చి అతని చేతులు పట్టుకుంది. "....నువ్వీలా వెళ్ళిపోతే నలుగురూ ఏమనుకుంటారు సత్యం! రేపో ఎల్లెండో ముహూర్తాలు పెట్టించుకోవటానికి మీ అమ్మ నాన్నల దగ్గరకి మేం వెదదామనుకుంటూంటే యిలా నువ్వు చేయటం నీకు బాగుందా? వాళ్ళకి తెలిస్తే ఎంత దాదాపడతారు!"

"ఏమో! వాడికి పెళ్ళి ఇష్టం లేదేమో!" జగన్నాథానికి కోపమింకా తగ్గలేదు.

తల త్రిప్పి సావిత్రిని ఒక్కసారి పరీక్షగా చూసాడు సత్యం. ఆమె చటుక్కున తల దించుకొని తలుపు చాటుకి తప్పుకుంది.

"....అవును మామయ్యా! నువ్వు మంచి వాడివి కనుక నా మనసులోని మాట గ్రహించావు. నాకు సావిత్రిని చేసుకోవటం నిజంగానే ఇష్టం లేదు."

ఎవరికి తెలుసు?

పుట్టిన బిడ్డ

పట్టుమని

పది రోజులైనా జీవించకుండా

తనువు చాలిస్తే—

ఆ బిడ్డను కన్నతల్లికి

హృదయంలో

అణువణువునా

రగిలే బాధ

ఎవరికి తెలుసు?

ఎవరి బిడ్డను చూసినా

తన బిడ్డతో పోల్చుకుంటూ

పత్తికాయల్లాంటి

తన కళ్ళలో

ఇంకిపోయిన కన్నీళ్ళతో

గుండెలో రగిలే చిచ్చును

లోలోపలే అర్చుకుంటూ

ఆ అవిర్ల సెగలో

అహుతై పోయే

ఆ తల్లి

క్షణ క్షణానికి

అనుభవించే క్షోభ

ఎవరికి తెలుసు??

—కె. సరస్వతమ్మ

"సత్యం!...." ఇద్దరూ ఒక్కసారే అరిచారు. లోపలున్న సావిత్రి చకితురాలైంది.

కాంతమ్మ కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి. గొంతు బొంగురుపోయింది. "ఏం నాయనా! అది నీకేం అపకారం చేసిందని?"

"ఒక్క నిమిషం ప్రశాంతంగా ఆలోచించండి అత్తయ్యా! సావిత్రి బి. యే. చదువుతోంది. మరి నేనా స్కూలు పైనలుగాడిని. మాకే పెళ్ళయితే వాళ్ళ స్నేహితులు - నా స్నేహితులు అంతా హేళన చేస్తారు...."

"ఈ కుంటి సాకులు చెప్పకురా! ఆ వేళ నిన్నడిగాకనే దాన్ని కారేజీలో చేర్చించాను." అన్నాడు జగన్నాథం.

"అభిప్రాయాలూ - అభిరుచులూ అందరికీ ఎల్లకాలం ఒక్కలాగే ఉండవు మామయ్యా! నన్ను చేసుకోనంత మాత్రాన సావిత్రికేం తక్కువ! అందం ఉంది....చదువు వుంది. అంతో యంతో నువ్వివ్వగలవు! ఇక పెళ్ళి కొడుకులకేం కొదవ?"

"సరే దాని సంగతి బాగానే చెప్పావు. మరి నువ్వు చేసుకుందామనుకుంటున్న పిల్ల విషయం చెప్పు." జగన్నాథం వెటకారంగా అన్నాడు.

సత్యం పెద్దగా నవ్వు తెచ్చిపెట్టుకున్నాడు.

"గంతకు తగ్గ బొంత నాకూ ఒకత్తి ఉంది."

కాంతమ్మ నిర్ఘాంతపోయింది. సావిత్రికి అదంతా కలలా ఉంది.

జగన్నాథం ముఖం జేవురించింది. "అయితే ఏర్పాట్లన్నీ అయిపోయాయన్నమాట! నా కొక్కమాట చెప్పకుండా ఇంత చేసావారే-మీ నాన్న నాకు గడ్డిపెడితాడరా?"

"ఛ: మీకు మాదాచ్చేలా చేస్తానా మామయ్యా! మా నాన్నకి, అమ్మకి ఈ సంగతి నేనే చెప్పతాను....అన్నట్టు సావిత్రి కూడా నేనో మంచి సంబంధం చూశాను!"

వాళ్ళ కంత కంతకీ మతిపోతోంది.

"...వెంకట్రామయ్యగారని లాయరులేదా!... వాళ్ళబ్బాయి! అతను నా చిన్నప్పటి స్నేహితుడు. బి. ఏ. చదువుతున్నాడు. అందంగా ఉంటాడు-పేరు కూడా మోడ్రన్ గా ఉంటుంది-కిపోర్!...."

సావిత్రికి షాక్ తగిలినట్లయింది. గుండెలు దడదడలాడాయి. ఈపిరి బిగపట్టి వింటోంది.

"ఏమో నాయనా! ఇదంతా చూస్తుంటే నాకు మతిపోతోంది..." అంటూ అక్కడ్నించి వెళ్ళిపోయింది కాంతమ్మ.

"సరే!....ఎవరికెవరని రాసిపెట్టుందో ఎవరికి తెలుసు! ఇంతదానికి నువ్వింట్లోంచి వెళ్ళిపోవటం ఎందుకు?...అంతగా కలిసుండాలని అనుకుంటే అతనూ మనింట్లోనే ఉంటాడు. నీ స్నేహితుడిని తీసుకురా!" అంటూ అతని జవాబుకయినా ఎదురు చూడకుండా స్నానానికి వెళ్ళిపోయాడు జగన్నాథం.

అక్కడే ఎంతోనేపు ప్రతిమలా కూర్చుండి పోయాడు సత్యం.

ఎవరో పిల్చినట్లయి-స్పృహలోకి వచ్చాడు. ప్రక్కకి చూస్తే సావిత్రి తలదించుకొని ఉంది.

నవ్వు తెచ్చుకుంటూ అన్నాడు. "పిలిచావా సావిత్రి!"

తల పంకించింది ఆమె.

"ఏమిటి?"

“ఒక్కసారి....నా గదిలోకి వస్తావా?”
మాట తడబడింది ఆమెకు.

ఆశ్చర్యంగా ఆమె వెంట నడిచాడు సత్యం.
“కూర్చో!”

సత్యం నవ్వాడు. “నేను నీకు పరాయివాడిని కాను-నాకీ మర్యాదలేమిటి?”

ఆమె పలకలేదు. ఒకటి రెండుసార్లు చూపులు కలిసాయేకాని, ఆమె గొంతు పెగల్లేదు.

“....చెప్పడానికి సిగ్గుపడుతున్నావా? సందేహిస్తున్నావా?”

“....అదే....అదే నీకు కిషోర్ తెలుసా?”

“తెలియదు!” అతని గొంతు గంభీరంగా ఉంది.
ఉక్కిరిపడింది సావిత్రి. “మరి? నాన్నతో అలా....”

“నీకు కిషోర్ అంటే ఇష్టమని నాకు తెలుసు.
అలా చెప్పటానికి ఆ మాత్రం చాలదా?”

ఆమె ముఖం ఎర్రగా కందిపోయింది.

“చూడు సావిత్రి! నువ్వెవరి మాటల్ని పట్టించుకోకు. నీ జీవితం నీది. అది నీ యిష్టం వచ్చినట్టు అనుభవించే హక్కు నీకుంది. నీకతను నచ్చాడు. అతడినే చేసుకో!....మీ యిద్దరికీ పెళ్ళి జరిగేలా చూసే బాధ్యత నాది! సరేనా?”

అప్రయత్నంగా సావిత్రి కళ్ళు అశ్రుపూరితా లయ్యాయి. “నిన్నెంత అపార్థం చేసుకున్నాను! నన్ను తమించు బావా!”

అతను నిండుగా నవ్వాడు. “పిచ్చిదానా! మనలో మనకి తమాషలేమిటి!”....చటుక్కున హాల్లోకి వచ్చి తన సూటుకేసు తెరిచి చిన్న పెట్టొకటి పట్టుకొని ఆమె గదిలోకి వచ్చాడు.

“ఇది నీ పెళ్ళికి ప్రెజంట్ చేద్దామని కొన్నాను సావిత్రి!....” అంటూ పెట్టె తెరచాడు.

సావిత్రి కళ్ళు జిగేల్మన్నాయి.

“అప్పుడో రాళ్ళు నెక్లెసు చేయించమని నువ్వత్తయ్యని అడగటం విన్నాను. అదేదో నీకు నేనే చేయించాలనుకున్నాను. పెళ్ళప్పుడు నిన్ను సర్ప్రైజ్ చేద్దామని - ఇంతవరకు ఎవ్వరికీ చెప్పలేదు....ఎప్పుడయితేనేం? ఇప్పుడే పెట్టుకో!” అని ఆమెకు అందించాడు.

“ఇప్పుడు నా కెండుకిది?....”

“ఏం? నీకు కానుక ఇచ్చే అర్హతయినా లేదా నాకు?” అతని కంఠం గద్గదికమయింది.

“అదికాదు బావా! నిన్ను పెళ్ళి చేసుకొనే ఆమె కోసం చేయించినది....”

అతను పేలవంగా నవ్వాడు. “....అబ్బో! అదెప్పటి మాటో!....ఇంకా ఎక్కడయినా పుట్టిందో లేదో! వెతకాలి!”

నిరుత్తరులయింది సావిత్రి. “మరి నాన్నతో అలా చెప్పావేం?”

ఆమెవైపు జాలిగా చూశాడతను. “చూడు సావిత్రి! నేనేం చెప్పినా-ఏం చేసినా నేను కోరుకొనే దొక్కటే-నీ సంతోషం... నీ సుఖం! అంతకంటే నాకీ జీవితంలో ఏవీ ఎక్కువ కావు. నేనిది ఇచ్చినట్టు ఎవ్వరికీ చెప్పొద్దు. నా సంతోషం కోసం నువ్వు పెట్టుకో! నీ నుంచి ఇంకేం అడగను. ప్లీజ్!”

ఆమె గుక్కు త్రిప్పుకోటానికి ముందే సత్యం గది విడిచి వెళ్ళిపోయాడు.

*

“హూ! డాలింగ్! ఏమిటి క్లాసులెగగొట్టి అర్జంటుగా రమ్మన్నావు?....ఇంత ప్రొద్దున్నే లవ్ సిక్ నెస్సా!” అంటూ ఆమె చుట్టూ చేతులు వేశాడతను.

ఆ చేతులు విడిలించుకుంటూ, “....కాంటీన్ కి పద! నీతో మాట్లాడాలి.” అంది ఆమె.

“పైన్! ఇవాళ మెరిసిపోతున్నావు....ఏమిటి విశేషం?”

“కనపడ్డంలా?” వెటకారంగా అంది ఆమె.

“అదే! బ్యూటీఫుల్ నెక్లెస్! నీ హౌయలు.... నీ వాంపులు ఇవన్నీ చూస్తుంటే నిన్ను కిడ్నీవ్ చేసేయాలనిపిస్తోంది!”

“నీకదేం ఖర్మం! పెళ్ళి చేసుకొని ఇంటికి తీసుకుపోమ్మంటే?”

“ఏదీ మీ నాన్నగారింకా మా యింటికి రాండే!....అందాకా నేనిలా విరహగీతం పాడు కుంటూ....వెన్నెలరాత్రుళ్ళను తిట్టుకుంటూ....”

“చట్! ఇది పట్టపగలు-కాంటీన్ లో కూడా ఈ ప్రైవేట్ ఏమిటి?....”

“ఓ ఐనీ!....ఏదీ ఒక పది నోటిలా పడెయ్!”

ఆమె ముఖం ఎర్రబడింది. “ఇన్నాళ్ళూ నా దగ్గర ముందే తీసుకొని నువ్వు పేర్ల బిల్లు చెల్లించినట్టు పోజుకొట్టావ్....ఇకనయినా నీ జేబు లోంచి తియ్యి!”

అతను గలగల నవ్వాడు “....అందులో సరుకుంటేగా? ఏమిటీవేళ కొత్తగా అడుగు తున్నావు?”

“లేదు కిషోర్! నీరియన్ గానే అంటున్నాను. కేంటీన్ బిల్లునేకాదు....ఇవాళ అర్జంటుగా నాకు వంద రూపాయలు కావాలి. అందుకే పిలిచాను. నువ్వు తప్ప నాకిచ్చేవాళ్ళు లేరు!”

కిషోర్ తెల్లబోయాడు. “నేనెక్కడ్నించి లేను? మా నాన్న ఒక్క రూపాయి-యివ్వటానికే గంట క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేస్తాడు!”

“ఏమో నా కదేం తెలియదు! ఇన్నాళ్ళూ నువ్వడగ్గానే లెక్క. పత్రం లేకుండా ఎంత కావాలంటే అంత యిచ్చాను. అన్ని వందల్లో ఒక్కటంటే ఒక్కటి ఇవ్వలేవా? అవసరం వచ్చి అడుగుతున్నా!”

కిషోర్ బలవంతంగా నవ్వాడు. “అదికాదు సావిత్రి!....”

“....ఏదికాదు? ఇవ్వగలవా-లేదా? ఆ సంగతి చెప్పు. లేదంటే నోరూసుకు పోతాను....”

“....ఎక్కడ్నించిలేను?....నాకిచ్చేవాళ్ళేరీ?”

“నాకున్నట్టే నీకూ ఉన్నారు - ఎటొచ్చి సహాయంచేసే గుణం ఉందోలేదో ఇక తెలియాలి!”

“పోనీ....ఓ పని చేస్తే?...నాకు తెల్సిన మార్వాడీ ఒకడున్నాడు. ఆట్టే వడ్డీ పుచ్చుకోడు. వాడిదగ్గర నీ నెక్లెసు పెడదాం. ప్రస్తుతానికి పని జరుగుతుంది. ఆ తర్వాత నీకు వీలయినప్పుడు యిచ్చి తెచ్చుకుందాం! ఎలా ఉంది ఐడియా?”

అంతే! కిషోర్ చెంప చెక్కుమంది.

“ఇప్పుడు నీ ముఖం ఎలా వుందో అద్దంలో చూస్తో - అలాగే వుంది నీ ఐడియాకూడాను. యూ బ్రాట్! నీ అసలు రంగు బయట పెడదా మనే ఇలా అడిగాను. ఇకనయినా ఒళ్ళు దగ్గర పెట్టుకొని మరీ మసులుకో! మైడియర్ ఫ్రెండ్! నీకో బేడ్ న్యూస్-ఈ నెక్లెసు నాకెవరిచ్చారో తెలుసా!....నువ్వు చుంచుముఖం అన్నావే - అతనే-మా బావ! నాకు పెళ్ళికాసుకగా పెట్టాడు. నీలాంటి డర్టీరోగ్ కన్న అతను వెయ్యి రెట్లు నయం! గుడ్ బై!....”

కేంటీన్ లో కిషోర్ తో సహా అందరూ తెల్ల మొహాలు వేసుకొని చూస్తుండగా సావిత్రి విసవిసా నడిచి వెళ్ళిపోయింది!

గాంధీ: రాజ్యం స్వయం

ఆంధ్రప్రదేశ్ సమాచార పౌర సంబంధ శాఖకు డైరెక్టరుగా నియమించబడ్డ మొదటి వనిత శ్రీమతి రాజ్యం సిన్హా. ఆంధ్రప్రదేశ్ లోనే కాదు-ఆశాఖను మరే ఇతర రాష్ట్రంలో కూడా ఒక వనిత ఇంతకు పూర్వం నిర్వహించలేదు!

శ్రీమతి రాజ్యం సిన్హా-స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో పాల్గొని ఎన్నో కష్టనష్టాలకు గురియైన రాజకీయ నాయకుడు శ్రీ ఆనెం అంజయ్య, శ్రీమతి నారాయణమ్మ గారల కుమార్తె. ఆమె ముదునూరు గ్రామంలో జన్మించారు. స్వాతంత్ర్యోద్యమ వీరుడు

సర్దార్ భగత్ సింగ్ సహచరుడిగా ఉద్యమంలో పాల్గొన్న శ్రీ బినయ్ కుమార్ సిన్హాను వివాహం మాడారు. శాంతినికేతన్ లో చదువుకుని బెంగాలీ హిందీ భాషలను తుజ్జంగా తెలుసుకున్నారు. బాల్యం నుంచీ స్వతహాగా వచ్చిన రాజకీయ చైతన్యంతో-విద్యార్థి సంక్షేమ కార్యక్రమాలలోను, రాజకీయ ప్రబోధ కార్యక్రమాలలోనూ పాల్గొంటూ- అనేక హోదాలలో ఆంధ్రదేశమంతా పర్యటించారు. 1946లో ఆమె ఆంధ్రా ప్రొవిన్సియల్ స్టూడెంట్స్ కాంగ్రెస్ ప్రచార కార్యదర్శి. ఆల్ ఇండియా ఉమెన్స్ కాన్ఫరెన్స్-

కృష్ణాజిల్లా విభాగానికి 1949 లో ఆమె అధ్యక్షురాలు. అనేక ప్రీ సంక్షేమ కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్న సంఘ సేవిక. 'మాతృభూమి' అన్న పత్రికకు సంపాదకురాలిగా పని చేసి, సంచలనాత్మకమైన రచనలెన్నో చేశారు. 1956 లో రాష్ట్రప్రభుత్వం సమాచార పౌర సంబంధశాఖలో డిప్యూటీ డైరెక్టరుగా పదవిని స్వీకరించిన తర్వాత అనేక ప్రభుత్వ పత్రికలకు ఎడిటర్ గా, న్యూస్ ఎడిటర్ గాను, ప్రభుత్వ ప్రీ సంక్షేమ శాఖకు డైరెక్టరుగాను పని చేసి—ప్రస్తుతం సమాచార పౌర సంబంధ శాఖ డైరెక్టరుగా పదవిని నిర్వహిస్తున్నారు. శ్రీమతి రాజ్యంపిన్టాతో 'వనిత' జరిపిన గోష్ఠిని ఇక్కడ ప్రచురిస్తున్నాము :

ఒక వనితగా సమాచారశాఖ డైరెక్టరు ఉద్యోగంలో మీరు పొందిన అనుభవాలు—ఎదురైన సమస్యలు ఏమిటో తెలుపుతారా ?

ప్రీగా పదవీనిర్వహణలో నాకు ఎటువంటి సమస్యలూ రాలేదు. పైగా నేను ఈ ఉద్యోగంలో ప్రవేశించక ముందు నుంచీ రాజకీయ రంగంలోను సాంస్కృతిక రంగంలోను చాలామంది నన్ను ఎరుగుదురు. నా శాఖలోని ఉద్యోగులు నాతో ఎంతగానో సహకరిస్తారు. అందువల్లే నా పదవిని నేను తృప్తికరంగా నిర్వహించగలుగుతున్నాను. నేను ప్రతి నెలా కొన్ని రోజులు రాష్ట్రంలోని వివిధ ప్రాంతాలు పర్యటించి మా శాఖ ఎలా పని చేస్తుందో తెలుసుకుంటూ ఉండాలి. శ్రీకాకుళం జిల్లాలోని గిరిజన ప్రాంతాలలో—ఎజిస్సీ ప్రాంతాలలో కూడా నేను పర్యటించాను. (అటువంటి ప్రదేశాలలో కూడా నాకు ప్రీగా ఎటువంటి సమస్య ఎదురుకాలేదు.) ఆ విధంగా మన రాష్ట్రంలోని చాలా గ్రామాలలో నేను పర్యటించటం జరిగింది. దీన్నిబట్టి నా అనుభవంలో ఇటువంటి పదవులకు ప్రీ—పురుష భేదాలని ప్రత్యేకంగా ఏమీ లేవు.

మారుతున్న సామాజిక విలువల దృష్ట్యా ఈనాటి యువతరంపై మీ అభిప్రాయం ఏమిటి ?

సామాజిక విలువలు గతంలో పోల్చిచూస్తే చాలా మారాయి. ఈ కాలపు యువతీ యువకులు కొన్ని కొన్ని ముఖ్యమైన విషయాలను కూడా చాలా తేలికగా తీసుకుంటున్నారు. అది అంత మంచిది

కాదని నా అభిప్రాయం. అయితే పాత తరం వారు—ఈనాటి కొత్త తరం సరైన మార్గంలో నడవడంలేదని అనుకోవటం, కొత్త తరంవారు పాత తరంవారిని తెలియనివారు అనుకోవటం ఎప్పుడూ ఉంటూనే ఉంటుంది.

మీ పదవి - గృహిణిగా మీరు నిర్వహించే బాధ్యతలకు ఏమైనా అంతరాయంగా వుందా ?

లేదు. వాస్తవానికి తృప్తి కలిగిస్తోంది. నాకు ఒకే ఒక కుమారుడు. వివాహితుడు—ఇప్పుడు విహెచ్. డి., చేస్తున్నాడు. చిన్న పిల్లలు వుంటే ఏమోగానీ నాకు పిల్లల్ని చూసుకోవలసిన అగత్యం లేదు. ఇక మిగతా ఇంటి పనులం చాలా..నేను మొదటి నుంచీ రాజకీయ రంగంలోను సాంఘిక సంక్షేమ కార్యక్రమాలలోనూ పాల్గొనటం వల్ల ఇటువంటి జీవితం అలవాటైపోయింది. మా వారు రచయిత. తరచుగా రచనలు చేయడం, చదువుకోవడంలో నిమగ్నులై వుంటారు. నాకు ఎటువంటి అంతరాయాలు లేవు :

ఈనాటి మన సమాజంలో ప్రీల స్థితిగతుల గురించి మీరేమనుకుంటున్నారు ?

గతంలో కన్న ఇప్పుడు కొంత మార్పు వచ్చింది. మన దేశంలోని జనాభాలో సగభాగం ప్రీలు. వాళ్ళ శక్తిని వినియోగించుకోవటం దేశ ప్రగతికి ముఖ్యం. కాబట్టి ప్రీలు నిరర్థకంగా సమయాన్ని పాడు చేయకుండా ఏదో ఒక ప్రయోజనాత్మకమైన పని చేస్తునే వుండాలి. అప్పుడే వారు దేశానికి తమ బాధ్యతని తాము సరిగ్గా నిర్వహించిన వారవుతారు. ఆ స్థితికి ప్రీ ఎదగాలంటే విద్య ఉండాలి. గ్రామాలలో పట్టణాలలో అన్ని చోట్లా ప్రీ విద్య ఇప్పటిప్పుడే పెరుగుతోంది. ఇంకా పెరగాలి. ప్రీలు ఏదో ఒక నిర్మాణాత్మకమైన కృషిలో నిమగ్నమై తమ శక్తిపై ఆత్మవిశ్వాసం, తాము చేస్తున్న పనిపై శ్రద్ధ పెంచుకోగలిగితే మన దేశంలో ప్రీల పరిస్థితి పూర్తిగా మారినట్టే! ప్రపంచంలో ఏ దేశంలోనూ లేని హక్కులు, సమానత మన దేశంలో మన రాజ్యాంగం ద్వారా ప్రీకి సంక్రమించాయి. వాటిని సద్వినియోగం చేసుకోగల దోరణిలో—ప్రీలు మానసికంగా ఇదివరకటికన్నా ఇప్పుడు చాలా ఎదిగారు. ఐనా, ఎక్కువమందిలో ఇంకా పరివర్తన రాలింది.

ప్రీకి మన దేశంలో అన్నివిధాలా పరిపూర్ణమైన

స్వాతంత్ర్యం లేదని ఒక విమర్శ వుంది. ఈ విషయంపై మీ అభిప్రాయం ఏమిటి ?

నేను అంగీకరించను. ప్రీలకు సమాన హక్కులు, అవకాశాలు మన దేశంలో వున్నాయి !

ఉద్యోగినులైన వనితలు తమ ఉద్యోగం, గృహ నిర్వహణ... ఏటికో భర్తల కన్న ఎక్కువ శ్రమ పడుతున్నారు ! అది సబబేనంటారా ?

నిజమే. ఈ రెండు బాధ్యతలమధ్య ఉద్యోగినులైన వనితలు డబుల్ షిఫ్టు చేయవలసివస్తోంది. ఇంటి పని, పిల్లల పని చేసుకుని ఆఫీసుకు వెళ్ళి అక్కడ శ్రమపడడం—ఇది చాలామంది ఉద్యోగినుల విషయంలో బాధాకరంగా వుంటుంది. భర్త తనేదో అదిక్కుణ్ణి భావించకుండా ఆమెతో సహకరించాలి. భర్తేకాదు....అత్తమామలు, తల్లిదండ్రులు, ఇతర కుటుంబ సభ్యులు తమ తమ మనస్తత్వాలు మార్చుకోవాలి. అప్పుడు ఈ విషయంలో కొంత మార్పు వస్తుంది.

పిల్లల పెంపకంలో వనిత పాత్ర పురుషుడికన్నా ఎక్కువగదా అని చాలామంది పురుషులు ఆ విషయంలో ఉద్యోగినులైన వనితలకు ఎక్కువగా సహకరించటం లేదు. దీన్ని గురించి మీరేమంటారు ?

పిల్లల పెంపకంలో తల్లిపాత్ర తొంద్రే శాతం ఉంటుందన్న విషయం వాస్తవమే. అయితే తండ్రి తను ఏమీ పట్టనట్లు ఉండకూడదు. అతనూ పిల్లల పెంపకంలో తోడ్పడాలి. భర్త-పిల్లలకు చదువు చెప్పటం మొదలైన విషయాలలో శ్రద్ధ తీసుకుని భార్యకు ఎంతో సహాయపడవచ్చు !

ఆడపిల్లల ఆస్తి హక్కు గురించి మీ అభిప్రాయం ఏమిటి ?

ప్రీకి ఆస్తి హక్కు ఉండటం వల్ల మగపిల్లవాడు పుడితే సంబరపడటం—ఆడపిల్ల పుట్టగానే బాధపడటం వంటి దోరణులు మారిపోతాయి. వరకట్నం వంటి సాంఘిక దురాచార నిర్మూలనకు కూడా ఇది తోడ్పడుతుంది. ప్రీకి సమాజంలో స్థాయి పెరుగుతుంది.

వరకట్నం, కుటుంబనియంత్రణ వంటి సమస్యలను

కఠినమైన చట్టాల ద్వారా పరిష్కరించడం సాధ్యం కాదంటారా ?

నేను దేనినయినా విడివిడిగా కాకుండా సామూహికంగా ఆలోచిస్తాను. అసలు మూల కారణాలు గురించి ఆలోచిస్తాను ! మన వ్యవస్థలో మార్పు వస్తే తప్ప ఈ సమస్యలకు పరిష్కారం (ఎన్ని చట్టాలు నిర్మించినా) రాదని నా వ్యక్తిగతమైన అభిప్రాయం !

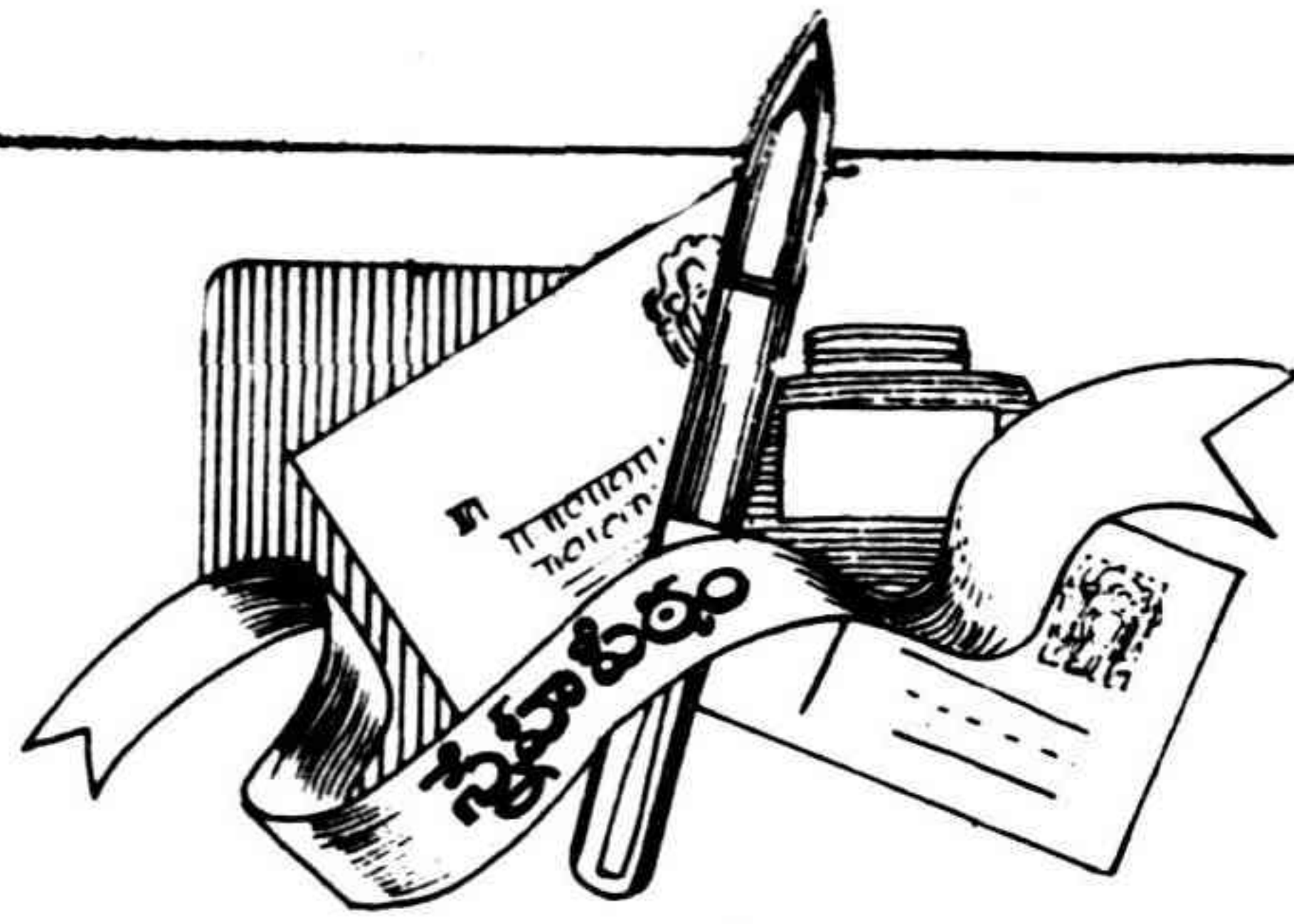
ప్రేమ వివాహాలు గురించి మీరేమనుకుంటున్నారు ?

ప్రేమ వివాహాలు విఫలం అవుతున్నాయన్న వాదాన్ని నేను అంగీకరించను. ఎక్కడో కొన్ని విఫలమైతే ఆ ఉదాహరణలను తీసుకుని 'సాధారణంగా ప్రేమ వివాహాలు విఫలం అవుతాయనటం' నేను అంగీకరించను. ఏ వివాహమైనా ఆ భార్య భర్తలపైన, వారి మనస్తత్వాలపైన ఆధారపడి వుంటుంది !

సాహిత్యం, సినిమా, సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు సమాజాన్ని మార్చగలవంటారా ? వేది మన స్థితి అ రంగాల్లో ఎలా వుందంటారు ?

సాహిత్య సాంస్కృతిక సినిమా రంగాల ప్రభావం విడిగా సమాజంపైన వుంటుంది. నా చిన్న తనంలో విన్న ఒక పాట-అయ్యయ్యా భగత్ సింగ్....నిన్ను బ్రిటిష్ వాళ్ళు చంపారే అన్న ధోరణిలో రూపొందింపబడిన గేయం నన్ను ఎంతో ఉత్తేజపరిచేది. గోర్కి, శరత్ చాటు, రవీంద్రనాథ టాగూర్ వంటి ప్రసిద్ధుల రచనలు నాలో కొత్త ఆలోచనలను కలిగించాయి. అలాగే కొన్ని సినిమాలు నాలో ఎన్నో ఆలోచనలను రేకెత్తించాయి. సమాజాన్ని ఉత్తేజపరచటానికి చైతన్యవంతం చేయడానికి కళలు ఎంతగానో ఉపకరిస్తాయి. ఐతే ఈనాడు ఎక్కువగా వస్తున్న అసభ్య సాహిత్యం, కొన్ని రకాల సినిమాలు యువతరాన్ని చాలా పాడు చేస్తున్నాయి. చవకబారు సాహిత్యం, సినిమాలు ప్రజలను వక్ర మార్గాన నడిపిస్తాయి. అందువల్లే అటువంటివి రాకుండా చూడటానికి గట్టి ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. ఐనా ఇప్పటికీ కొన్ని మంచి సినిమాలు, ఉత్తమ సాహిత్య ప్రక్రియలు తరచుగా వస్తున్నాయి. ఆ కారణంగానే యింకా విలువలు నిలిచివున్నాయి !

—జి. కె. కుమారి

కుమారి కె. సునీతారెడ్డి

109/3 ఆర్. టి. సైదాబాద్ కాలనీ
హైదరాబాద్-500036.

ఎం. ఏ. (ప్రీవియస్) విద్యార్థిని. క్రిడారంగంలో ఆసక్తి ఎక్కువ. చిత్రలేఖనం, ఈత కొట్టడం. సరదాలు. పుస్తక పఠనం, కథలు రాయడం అంటే ఆసక్తి చూపుతారు. స్నేహం అంటే ప్రాణం.

కుమారి మాధవీలత

డాటర్ అఫ్ శ్రీ కె. వి. నాయుడు
43-9-50 ఏ, రైల్వే మ్యూ కాలనీ
విజయవాడ-530004.

వయసు 21 సం॥లు. ఇంటర్ పాసయ్యారు. వీణ నేర్చుకుంటున్నారు. వైర్ బ్యాగులు అల్లడం. ఎంబ్రాయిడరీ చెయ్యడం అంటే ఆసక్తి. తమిళ, హిందీ భాషలు అభ్యసిస్తున్నారు. తోట పని అన్నా. కొత్త రకాలు వంటలు నేర్చుకోవడం అన్నా ఇష్టం. 'దుర ప్రాంతాల వారితో స్నేహం చేసి ఆయా ప్రాంతాల వారి గురించి తెలుసుకోవాలన్నదే నా కోరిక' అంటారు.

టి. సిద్ధార్థిని

కేరాఫ్ టి. కాళయ్య (కంట్రాక్టరు)
మైసూరు (పి.ఓ)

వెల్లూరు జిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్

పదవ తరగతి చదువుతున్నారు. వయసు 15 సం॥లు. చిత్రలేఖనం, స్టాంపులు సేకరించడం హాబీలు. విజ్ఞానానికి, రాజకీయాలకూ సంబంధించిన పుస్తకాలు చదవడం అంటే ఇష్టం. 'అన్ని ప్రాయాల వారితోనూ స్నేహం చెయ్యాలని ఉంది' అంటారు.

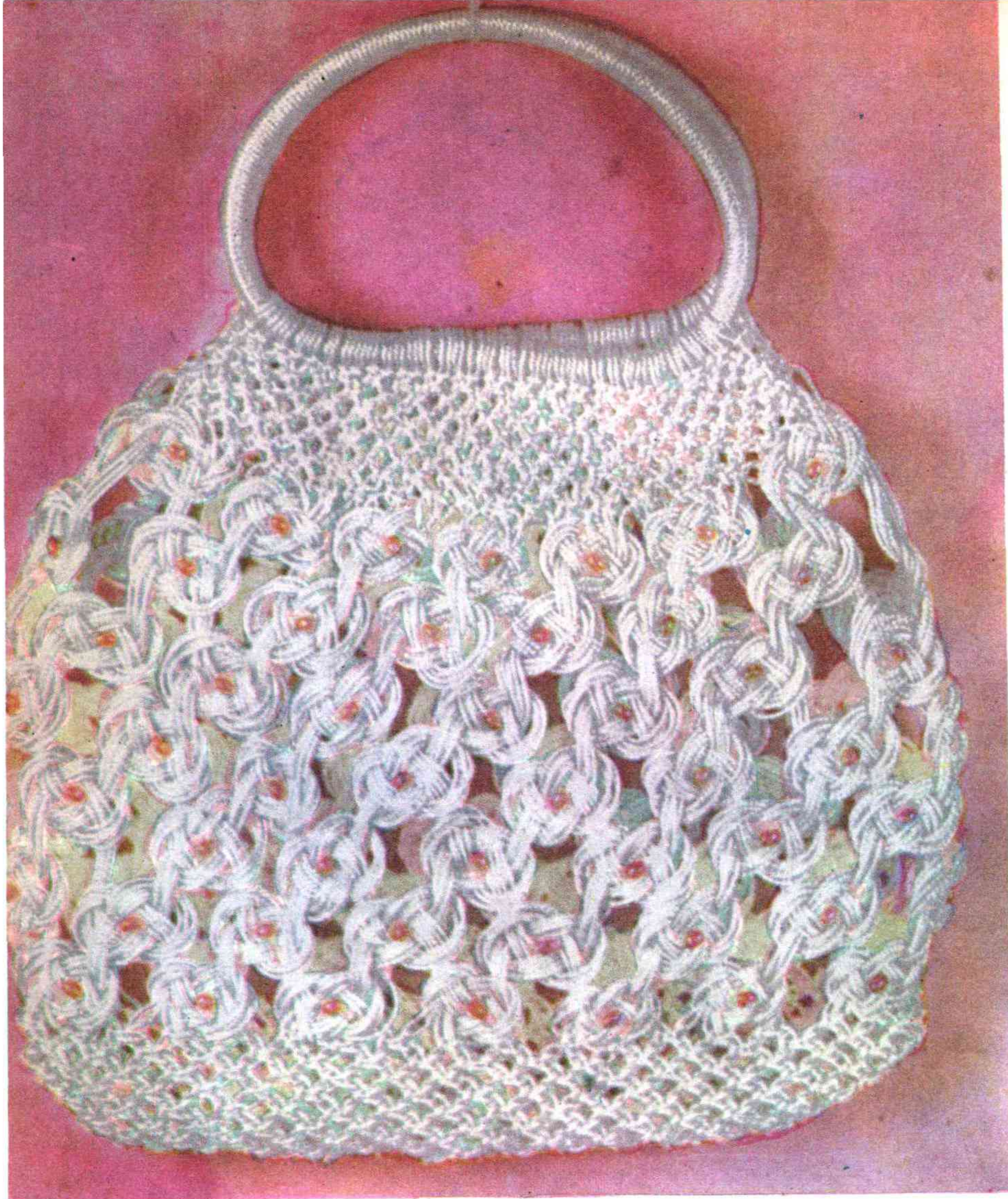
కుమారి బి. గిరిజ

కేరాఫ్ డాక్టర్ బి. ఏ. రామమూర్తి
తోటరావులపాడు, నందిగామ తాలుకా, కృష్ణాజిల్లా.

వయసు 15 సం॥లు. స్కూల్ ఫైనల్ పాసై ఆంధ్రా యూనివర్సిటీ కరెస్పాండెన్స్ కోర్సుద్వారా పి. యు. సి చదువుతున్నారు. హిందీలో రాష్ట్ర భాష పాసయ్యారు. 'పెయింటింగ్, పుస్తక సేకరణ, ఎంబ్రాయిడరీ, ఫూల మొక్కల పెంపకం నా అభిమాన విషయాలు' అంటారు.

'స్నేహ పీఠం' శీర్షికలో ప్రీలు మాత్రమే పాల్గొనాలి. 'స్నేహ పీఠం'లో పాల్గొనదలచిన పాఠకులు ముఖ్యంగా గుర్తుపెట్టుకోవలసిన విషయాలు కొన్ని ఉన్నాయి. అవి ఏమిటంటే-వారికి సంబంధించిన వివరాలు తెల్ల కాగితం మీద శుభ్రంగా రాయాలి. అందులో తమ పూర్తి చిరునామాతోబాటు వయసు; వివాహిత అయితే వివాహిత; కాకపోతే కుమారి; విద్యార్థిని, ఉద్యోగిని, గృహిణి-మొదలైన వివరాలు కూడా ఇవ్వాలి. ఇవన్నీ కవర్లోనే పంపాలిగాని, ఇన్ లాండ్ కవర్లోనూ, కార్డుల మీదా రాసి పంపకూడదు. వివరాలు పంపే కవరు మీద-ఎడమ మూలగా 'స్నేహ పీఠం' అని రాస్తూ, ఎడిటర్, 'వనిత'-చందమామ బిల్డింగ్స్, మద్రాస్ 600026 చిరునామాకు పంపాలి. ఈ చిన్న విషయాలు గుర్తు పెట్టుకొని ఉత్సాహవంతులైన పాఠకులు మాతో సహకరించగలరని నమ్ముతున్నాము.

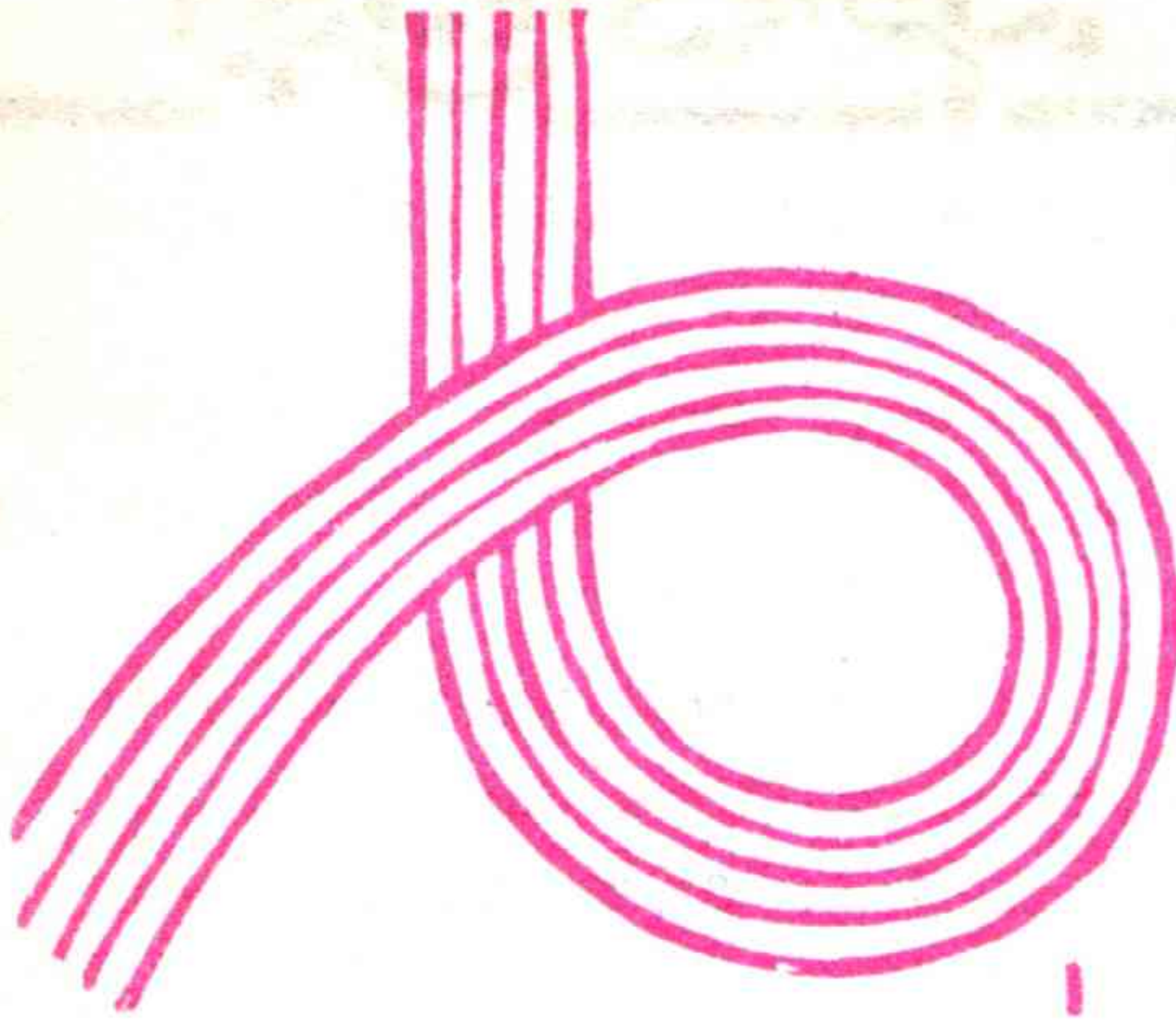
వ. సం.

హాగ్ టో చెయ్యడం

‘ఇల్లు విడిచి బయలుదేరే ప్రతి వనితకూ అవసరమైనది ఏది?’ అని ఆధునిక వనితలను అడిగితే వారు తడుముకోకుండా ‘ఒక చేతి సంచీ’ అని జవాబిస్తారు. చేతి సంచీ (హాండ్ బాగ్)లలో కూడా ఎన్నో రకాలు ఉన్నాయి. ఇవాళి రోజులలో స్టాప్ టైర్ బాగ్లు రరించడం పాషన్ :

అటువంటి ప్లాస్టిక్ వైర్ బాగ్ ఒకటి చేసే విధానం గురించి ఇక్కడ తెలుసుకుందామా ?

ఈ ప్లాస్టిక్ వైర్ బాగ్ చెయ్యడానికి కావలసిన వల్ల కాస్త తీరిక-ఆ తర్వాత 250 గ్రాముల తెల్లటి ప్లాస్టిక్ వైర్, 6 అంగుళాల చుట్టుకొలత గల చేతి పిడులు రెండు, ఎరుపు రంగు పూసలు 95.

మొదట 150 అంగుళాల వైరును కత్తిరించి దాన్ని ఒక పిడి చుట్టూ దట్టంగా అల్లాలి. ఇలా అల్లుతున్నప్పుడు వైర్ సడలకుండా జాగ్రత్త పడాలి. అలా జాగ్రత్త తీసుకుని వైర్ ను పిడి చుట్టూ చుట్టాక అది ఊడిపోకుండా వైర్ చివరలను కాల్చి ఒకదానికొకటి కలిపి వెంటనే శ్రావణం ఉపయోగించి గట్టిగా నొక్కేయ్యాలి. ఇలాగే రెండవ పిడిని కూడా వైర్ అల్లి తయారు చేసుకోవాలి.

తర్వాత వైర్ నుంచి 108 అంగుళాల పొడవు గల 7 ముక్కలను కత్తిరించి తీసుకోవాలి. అలా కత్తిరించిన ముక్కలలో 35 ముక్కలు తీసుకుని వాటిని ఒక పిడికి కట్టాలి. అలాగే తక్కిన 35 ముక్కలను రెండవ పిడికి కట్టాలి. మొదట చదునుగా ఉన్న ముళ్ళతో ప్రతి పిడికి ఎనిమిది వరుసలు ముళ్ళు వెయ్యాలి.

చదును వరుసలు ఎలా వెయ్యాలి ?

మూడు వైర్ ముక్కలు తీసుకోవాలి. మొదట ఎడమ వైపున ఉన్న వైర్ ను మధ్య వైర్

కింద ఉంచాలి. కుడి వైపున ఉన్న వైర్ ను ఎడమ వైపునుంచి వచ్చే వైర్ ద్వారా తీసి, మధ్య వైర్ కుడివైపునుంచి వచ్చే వైర్ ల మధ్య నుంచి తీసి ముడిని బిగించాలి. తర్వాత ఎడమ వైపు ఉన్న వైర్ ను మధ్య వైర్ కింద ఉంచి కుడివైపు వైర్ ను ఆ మధ్యకు పోనిచ్చి బిగించాలి. ఈ పద్ధతిలో చదును వరుసలు వెయ్య వచ్చును. ఇలా మొత్తం 8 సార్లు వెయ్యాలి.

ఇక ఈ బాగ్ అల్లడానికి ఉపయోగపడే పెద్ద ముళ్ళు వేసే విధానం గురించి తెలుసుకుందాము.

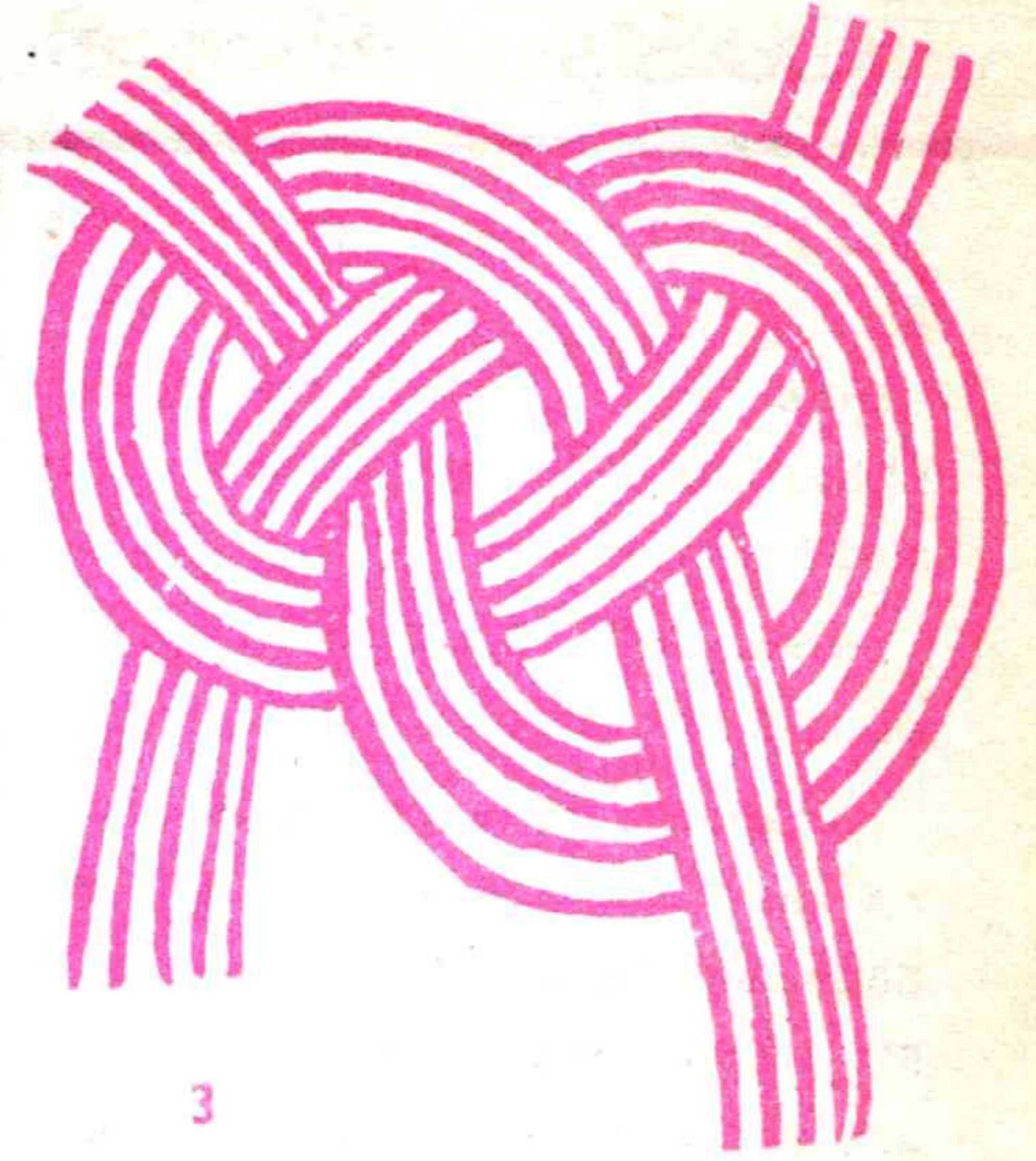
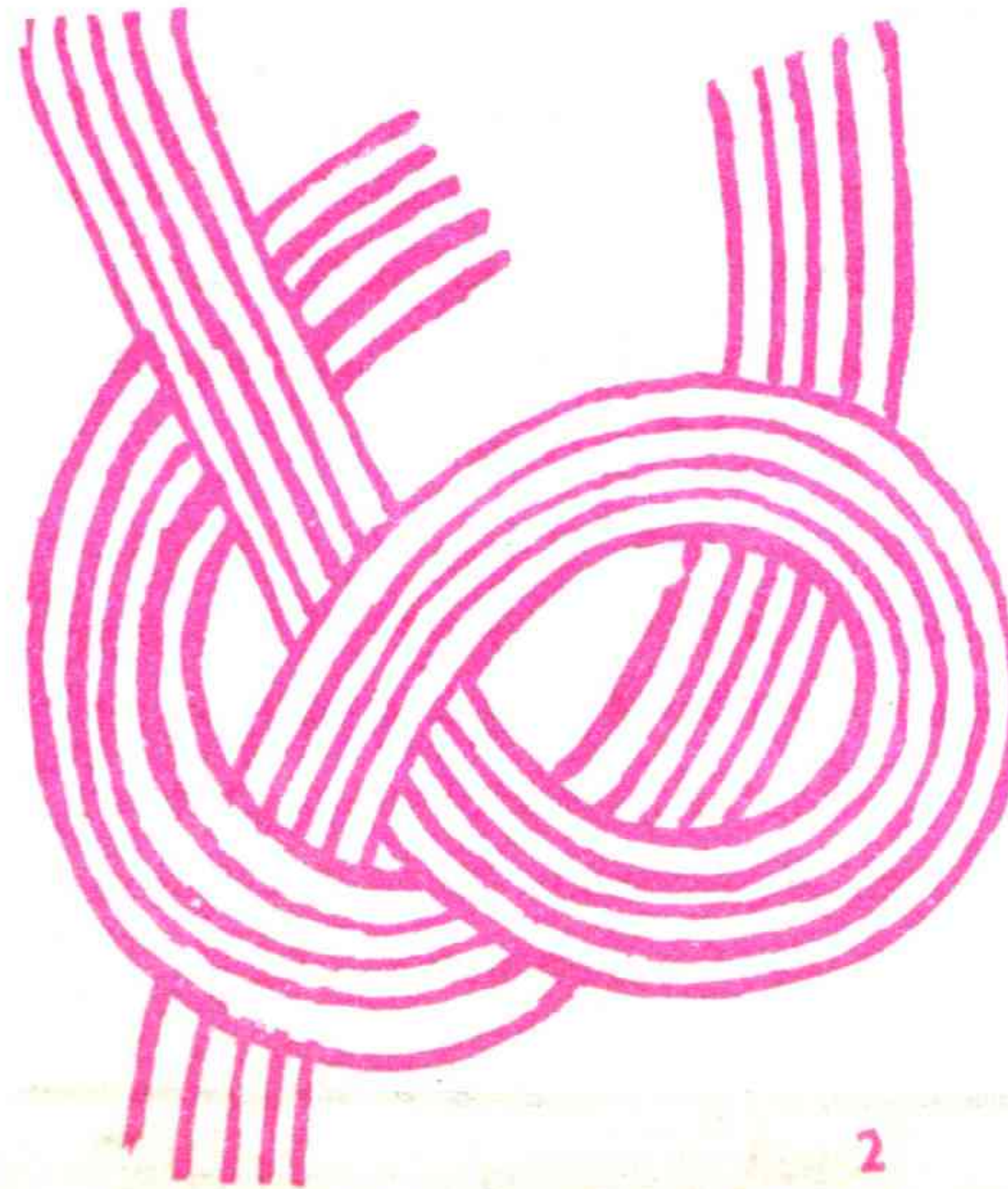
మొదట ప్రతి చేతిలోనూ ఐదేసి వైర్ ల చొప్పున తీసుకోవాలి.

ఎడమ చేత ఉన్న వైర్ ను బొటన వేలికి చూపుడు వేలికి మధ్య ఉంచుకోవాలి. కుడిచేత ఉన్న వైర్ ను చూపుడు వేలికి మధ్య వేలికి మధ్య ఉంచుకోవాలి.

ఎడమచేత ఉన్న వైర్ ను చిత్రం-1 లో చూపినట్లు అల్లాలి. తర్వాత ఎడమ వైపున ఉన్న వైర్ ను వంపు క్రింది భాగానికి తీసుకుని వెళ్ళి బొటనవేలి చుట్టూ చుట్టి చిత్రం-2 లో చూపినట్లు ఐయటికి తియ్యాలి.

ఇక చిత్రం-3లో చూపినట్లు కుడివైపు వైర్ ను జొనపాలి. ఆ తర్వాత వైర్ ను కాస్త సడలించి చప్పటగా అందంగా వచ్చేలా ముడిని బిగించాలి.

రెండు పిళ్ళనూ కలపడానికి ప్రతి పిడినుంచి వేలాడే వైర్ నుంచి ఐదేసి వైర్ల చొప్పున తీసు

కుని మీద వివరించిన పద్ధతిలో ముళ్ళు వేస్తే సంచి రెండు భాగాలా కలుస్తాయి.

ఈ పెద్ద ముళ్ళను ఏడు వరుసలు అల్లాలి.

తర్వాత ముందుగా వివరించిన చదును ముళ్ళు రెండు వరుసలు వెయ్యాలి. ఇక సంచి క్రింది భాగం అల్లే విధానం ఎలా ఉంటుందో చూద్దాము.

రెండు వరుసల చదును ముళ్ళు వేశాక రెండు వైపులా మొదట ఉన్న రెండు వైర్లను అల్లి కూడదు. తర్వాత 4వ వరుసలో రెండు వైర్లను అల్లికుండా విడిచిపెట్టేయ్యాలి. ఇలా 5, 6, 7, 8 వరుసలలో రెండేసి వైర్ల చొప్పున రెండు వైపులా అల్లికుండా విడిచిపెట్టాలి.

ఇక సంచిని కలగలపడమే తరువాయి. సంచి రెండు పిళ్ళ నుంచి వేలాడుతున్న వైర్ల నుంచి రెండేసి చొప్పున తీసుకుని నాలుగు చదును ముళ్ళు వెయ్యాలి. ఇలాగే రెండు వైపుల నుంచి వేలాడే వైర్లనన్నిటిని కలిపి చివర మిగిలిన వైర్ ముక్కలను కత్తిరించేయ్యాలి. ఆ తర్వాత సూదిలో దారం గుచ్చి తీసుకుని, ముళ్ళ కొనలను కుట్టాలి. అలా కుట్టిన భాగాన్ని రోపలికి తిప్పి ఉట్టాసీదా చేసి ఆ తర్వాత ప్రతి ముడి మధ్య భాగాన ఒక్కొక్క ఎర్ర పూసను ఉంచి కుట్టాలి.

ఈ వైర్ బాగ్ కుట్టే పద్ధతి కాస్త గందర గోళంగా, శ్రమతోకూడిన విషయంగా కనిపించినా, మొత్తం సంచి కుట్టాక కలిగే ఆనందంలో ఆ శ్రమ తెలియదు !

అందమైన శరీరానికి

“మన శరీర నిర్మాణంలో మాత్రం ఎందుకీ తేడా? ప్రతికలలోనూ ప్రకటనలలోనూ కనిపించే ‘మాడల్స్’లా మన శరీరం ఎందుకు అందంగా కనిపించడంలేదు?”—ఇది వనితలలో చాలా మందికి కలిగే ప్రశ్న.

అసలు పరిస్థితి ఏమిటో మనం గ్రహిస్తే ఇటువంటి ప్రశ్నలు కలగవు.

ఉదాహరణకు నారింజపండునే తీసుకొందాము. ఒక బుట్టలో ఉన్న పళ్ళన్నీ ఒకే తీరులో ఒకే పరిమాణంలో ఉండవు. కొన్ని చిన్నవిగా ఉంటే కొన్ని పెద్దవిగా ఉంటాయి. కొన్ని పళ్ళలో రసం ఎక్కువగా ఉండవచ్చు. కొన్నిట్లో అసలు రసమే ఉండకపోవచ్చు. మనుషుల సంగతి కూడా ఇంతే!

బరువు ఎక్కువగా ఉండకూడదు; సగటున ఉండాల్సిన బరువుకన్నా తక్కువ ఉండకూడదు. ఇది మన శరీరానికి సంబంధించినంతవరకు చాలా ప్రధానమైనది. అదీకాక శరీరంలో అనవసరమైన చోట్లలో ఉండే అనవసరమైన ‘కండ’ను తగ్గించాలి.

ఇందుకు మనమేం చెయ్యాలి?

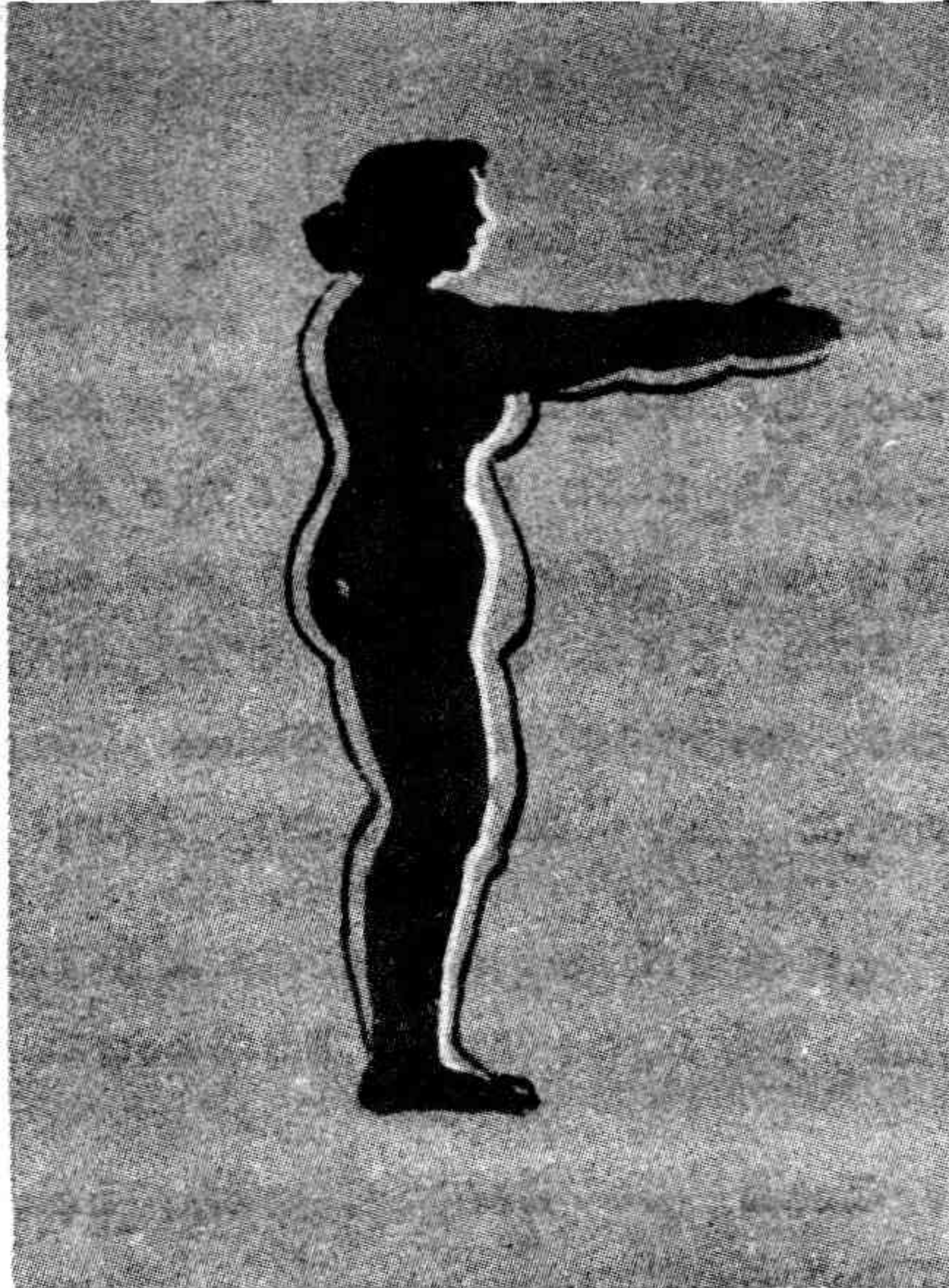
1. మనశరీరానికి తగిన ఆహారం తీసుకోవాలి.
2. శరీరాన్ని సక్రమమైనస్థితిలో ఉంచుకోవాలి.
3. మనసును నిర్మలంగా ఉంచుకోవాలి.
4. ఊపిరితిత్తుల వేగాన్ని పెంపొందించడం; లేదా సులభంగా శ్వాసించడానికి అలవాటు చేసుకోవడం.

మన శరీరానికి ముఖ్యంగా కావలసిన ఈ నాలుగు అవసరాలనూ పొందడానికి ప్రయత్నించాలి.

మొదట శరీరానికి తగ్గ ఆహారం ఎలా ఉండాలో చూద్దామా?

ఆహారం విషయం వచ్చింది కనుక ఇక్కడ ఒక ముఖ్యమైన సంగతి చెప్పాలి. సత్తువ కలిగించే ఆహారాన్ని వండగలవారు గృహిణులలో నూటికి ఇద్దరు మాత్రమే కనిపిస్తారు. ఇది నేను అనుభవపూర్వకంగా గ్రహించిన విషయం. తక్కినవారు వండే ఆహారం సగటున ఏదో కాస్త సత్తువ నిస్తుంది.

నినిమాకు వెళ్ళామనుకోండి. వెళ్ళేముందు హోటల్లో తినడం; నినిమా నుంచి ఇంటికి వచ్చాక ఇంట్లో మిగిలిన ఆహారాన్ని వృథాచెయ్యడం ఇష్టం లేక దాన్నికూడా తినడం; ఆ మధ్య ధియేటర్లో పావ్ కార్న్స్, ఐస్ క్రీమ్, కూల్ డ్రింక్, కాఫీ అని దొరికిందల్లా ఓ పట్టు పట్టడం—ఇవన్నీ కడుపులో కలగాపులగంగా కలిసి ఎన్నెన్నో సమస్యలు కలిగిస్తాయి. అలా ఆరోగ్యం చెడు తుంది. ఇవన్నీ తినడంవల్ల—రోజూ తప్పనిసరిగా తీసుకోవలసిన అరటిపండ్లు, కేరళ్లు, మజ్జిగ వంటి వాటిని విస్మరిస్తాము.

విటమిన్లు, ఇనుము సత్తువ సరిగా అందకుంటే శరీరానికి అలసట కలుగుతుంది. విటమిన్లు, ఇనుము ఎక్కువగా ఉన్న ఆహారపదార్థాలను కాక పిండి, కొవ్వుపదార్థాలూ ఎక్కువగా ఉండే దోసెలు, ఇడ్లీలు, నెయ్యి, వెన్న మొదలైనవి ఎక్కువగా తీసుకుంటుంటాము. వీనిలో శరీరం అవసరానికి సరిపోగా—మిగిలిపోయే పిండి—కొవ్వుగా మారి శరీరంలో పేరుకుపోయి వికారమైన ఆకారం తెచ్చిపెడుతుంది.

ఆకారం ‘లావు’గా ఉన్నా శరీరం ఆరోగ్యంగా ఉండదు. శరీరంలో అనవసరమైన నీరు పుష్కలంగా నిలిచి ఉండడమే అందుకు కారణం.

శరీరంలో అనవసరమైన నీరు ఎక్కువకావడం, ఇనుము తక్కువకావడం మొదలైన కారణాలవల్ల ‘అసీమియా’ జబ్బు వస్తుంది. ‘లావు’గా ఉన్న

విశాఖమెట్రక్స్

వారికి గుండెజబ్బు, వణుకు వంటి జబ్బులూ సులభంగా వస్తాయి.

ఈ అన్నికారణాలనుబట్టి ప్రతి ఒక్కరూ ఆహార విషయంలో ఎంతో జాగ్రత్తగా ఉండాలన్నది స్పష్టమవుతుంది.

ఒక మనిషి సగటున తీసుకోవలసిన ఆహార పదార్థాలు, వాటి కొలతలు ఎలా వుండాలి? అన్న విషయంలో ఒక రోజుకు సంబంధించిన పట్టిక పక్కపేజీలో ఇవ్వబడింది:

శాకాహారంలో 85 గ్రాముల ప్రోటీన్లు (మాంస కృత్తులు) 30 గ్రాముల కొవ్వుపదార్థాలు, 130 గ్రాముల కార్బోహైడ్రేట్లు (పిండిపదార్థాలు) ఉంటాయని అంచనా. అవి మాంసాహారంలోనూ ఇంతే ఉంటాయి.

పట్టికలో శరీరానికి అవసరమయ్యే శక్తిని కేలరీలలో సూచించడం జరిగింది.

అవసరంకన్నా ఎక్కువయ్యే శక్తి కొవ్వుగా శరీరంలో అనవసరమైనచోట్ల పేరుకుపోతుందని ముందే చెప్పకున్నాము.

5 నుంచి 6 అడుగుల ఎత్తుగలవారికి 1100 నుంచి 1500 కేలరీలు చాలు. అంటే వారు—ఆ మాత్రం శక్తినిచ్చే ఆహారపదార్థాలు తీసుకుంటే చాలు. అయితే ఆయా వ్యక్తులు చేసే పనినిబట్టి ఈ కొలత పెరగడమో, తరగడమో జరుగుతుంది.

శరీరం అవసరాలనుబట్టి వైద్యనిపుణులు 2000 నుంచి 3000 కేలరీల శక్తినిచ్చే ఆహార పదార్థాలు తీసుకోమని చెబుతుంటారు.

ఇక్కడ గుర్తుంచుకో వలసిన మరో చిన్న విషయం ఉంది.

ఎక్కువ ఆహారం తీసుకుని తక్కువ పని చెయ్యడం—తక్కువ ఆహారం తిని ఎక్కువ పని చెయ్యడం—అన్నట్లు కాక

ఎక్కువ ఆహారం తింటే ఎక్కువ పని చెయ్యడం; సగటున ఆహారం తింటే సగటు స్థాయిలో పని చెయ్యడం అన్నట్లుగా ముందుగా నిర్ణయించుకోవాలి.

ఇక శరీరాన్ని సరైన స్థితిలో ఉంచుకోవడం ఎలాగో చూద్దాము.

శాఖమలాచంద్రన్

పట్టిక

మాంసాహారం				శాకాహారం		
అహార వివరం	కాలత	కేలరీలు	వమయం	అహార వివరం	కాలత	కేలరీలు
1 బొన్న పాలలో 1 స్పూను చక్కెర కలిపి తయారు చేసిన కాఫీ - లేదా నీటిలో 1 స్పూను చక్కెరతో కలిపిన నిమ్మరసం	6 బొన్నలు	40	ఉదయం 7.00 గం	1 బొన్న పాలలో 1 స్పూను చక్కెర కలిపి తయారు చేసిన కాఫీ - లేదా నీటిలో 1 స్పూను చక్కెరతో కలిపిన నిమ్మరసం.	6 బొన్నలు	40
బ్రెడ్ ముక్కలు	3	185		ఇడ్లీ లేదా దోసె (చట్నీ లేదా సాంబారుతో)	2	200
ఆమ్లెట్ లేదా ఉడికిం చిన కోడిగుడ్లు (లేదా ఇడ్లీలు - చట్నీ, సాంబార్లతో)	2	65	8-00	మజ్జిగ	1 గ్లాసు	25
నారింజపండ్లు	2	26	11-00	నారింజపండ్లు	2	26
అన్నం చారు లేదా సాంబారు పెరుగు చేపల వేపుడు ముక్కలు చికన్ లేదా మటన్	2 కప్పులు 5 బొన్నలు 5 బొన్నలు 2 100 గ్రాములు	500 150 80 100 180	మధ్యాహ్నం 1.00 గం	అన్నం చారు లేదా సాంబారు పెరుగు కాయగూరలు (ఉదక బెట్టిన దోసకాయలు, క్యాబేజీ, చొమబో, కేరబ్బవంటివి) ఆకుకూరలు	2 కప్పులు 5 బొన్నలు 5 బొన్నలు 1 కప్పు 1 కప్పు	500 150 80 100 60
ప్రోటీన్లు కలిపిన బిస్కెట్లు	4	100	సాయం కాలం 4.00 గం	ప్రోటీన్లు కలిపిన బిస్కెట్లు	4	100
చపాతీలు కాయగూరలు (చపా తీలతో బాటుగా తీసు కోవడానికి)	2 1 కప్పు	160 50	7.00	చపాతీలు కాయగూరలు (చపా తీలతో బాటుగా తీసు కోవడానికి)	2 1 కప్పు	160 50
చల్లని పానీయం	1 నీసా	50	రాత్రి 9.00 గం	చల్లని పానీయం	1 నీసా	50
మొత్తం		1686		మొత్తం		1541

1 సా	13 ల	భం	14 జ	15 క	16 త్రి	
2 చ	క్ష		3 గి	లి	గి	17 త
త్రి		18 జ		మి		4 గ
	5 క	డ	19 ప		6 మే	ము
7 మి	న్దు		8 సా	20 మా	సు	21 మి
దు		9 ప	రా	కు		ఋ
10 న	ళ				11 గ	దు
ము		12 గ	ల్	గ	పు	రు

పై సమాధానంతో సరిపోయే

సమాధానాలు పంపినవారు ఇద్దరు. వారు:

కె. సుభద్ర

న్యూటన్, ఆనంతపురం

కె. మంజుల

కొత్తూరు (వరంగల్లు జిల్లా)

బహుమతి మొత్తం 116 రూ. లను ఈ ఇద్దరికీ
సమానంగా పంచి అందజేస్తున్నాము.

నార్త

కడవజిల్లా ప్రాధుటూరులోని గవర్నమెంట్
పాలిటెక్నిక్ కాలేజీ ఆవరణలో ఇటీవల ఒక కొత్త
తరహా వస్త్ర ప్రదర్శన జరిగింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని
వివిధ ప్రాంతాలకు చెందిన చేనేత సహకార
సంఘాలు రూపొందించిన రకరకాల వస్త్రాలు
ప్రదర్శించబడ్డాయి. ప్రాధుటూరులోని దేవరసెట్టి
అదిరిష్టమ్మ మహిళా కళాశాల విద్యార్థినులు
వన్నెండుగురు ఈ వస్త్ర ప్రదర్శనలో పాల్గొని చేనేత
దుస్తులు ధరించి వాటి ప్రత్యేకతలను ప్రదర్శించారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ విద్యాశాఖ మంత్రి శ్రీ ఎం. వి.
కృష్ణారావు, చేనేత పరిశ్రమల శాఖ మంత్రి
శ్రీ కె. వి. కేశవులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ చేనేత శాఖవారు ప్రదర్శనలో
పాల్గొన్న విద్యార్థినులకు వారు ధరించిన వస్త్రాలను
బహుకరించారు.

సశేష 'యథార్థగాథ'

అనుమానం స్వేనుభూతం

డాక్టర్ పద్మాస్రిని

రేపిండ్రన్ - గీత పుట్టింటివారి కుటుంబ వైద్యుడు. అతను ఆ కుటుంబం వారికి ఎంతో ఆప్తుడుకూడా. ప్రసవాలకు సంబంధించినంతవరకు ఆ ప్రాంతాల్లో చాలా మంచి డాక్టరుగా అతను పేరు సంపాదించాడు. అతను విడిగా ఒక నర్సింగ్ హోమ్ నిర్వహించేవాడు.

తనకు ఆప్తులైన కుటుంబంలోని వ్యక్తి కావడం వల్ల అతను గీతకు శ్రద్ధగా వైద్యం చెయ్యసాగాడు.

భార్య పుట్టింటికి వెళ్ళగానే ఒంటరితనం ఇళంగోను పీడించసాగింది. అతనికి ఎక్కువ మంది స్నేహితులు కూడా లేక పోవడంతో ఒంటరితనం మరింత భయంకరంగా అతణ్ణి బాధించేది.

ఇక్కడ ఓ విషయం చెప్పాలి. కామవాంఛకు సంబంధించినంత వరకు - ఇళంగో చాలా మామూలు మనిషి. ఒంటరితనంలో వెర్రి మొర్రి అభిప్రాయాలతో బాటు అంతులేని కామవాంఛ కూడా అతనిలో చెలరేగేది.

అలా చెలరేగినప్పుడల్లా ఇళంగో అత్తవారింటికి బయలుదేరేవాడు. అతనికి భార్య ఆరోగ్యం గురించి విచారించాలన్న విచక్షణా జ్ఞానం కిన్నా. తనలో వికృతంగా పెరిగిపోయిన పశు కామాన్ని తీర్చుకోవాలన్న తీవ్రత ఎక్కువగా ఉండేది. దాంపత్యం కామ కలాపాలవల్లే సంపూర్ణమవుతుందని అతని అచంచల విశ్వాసం (అదే అతని జీవిత తత్వం)!

డాక్టర్ రవీంద్రన్ అడపాదడపా గీత పుట్టింటికి వచ్చి ఆమెను పరిశీలించి వెళ్ళేవాడు. ఇళంగో తన స్వార్థంకొద్దీ అక్కడ ఉన్న కొన్నాళ్ళలో కూడా డాక్టర్ రావడం, గీతను పరిశీలించడం జరిగాయి.

ఎప్పుడూ గలగలలాడుతూ, చిరునవ్వులు చిందిస్తూ తన మాటలతోనే అందరినీ ఆకర్షించే డాక్టర్ రవీంద్రన్‌ను, అతని గంభీరమైన ఆకారాన్ని చూసినప్పుడల్లా అసూయ ఇళంగోను దహించేది. డాక్టర్ చెప్పే మాటలను గీత శ్రద్ధగా వింటున్నప్పుడు, అతని కోపం ఆకాశాన్ని అంచేలా ఉండేది. ఎప్పుడైనా గీత డాక్టర్ హస్తవాసి గురించి ఆయన శక్తి సామర్థ్యాల గురించి ప్రశంసించే ఇళంగో కోపం ఆకాశపు అంచులు దాటి పోయేది.

అయితే అత్తవారింట తన కోపాన్ని వెళ్ళగక్కే అవకాశాలు ఇళంగోకు లభించలేదు. ఎర కోసం పక్కనున్న ఊరిమీద పద్ద పులి ఆకలి తీరగానే అడవికి తిరిగి వెళ్ళిపోయినట్లు-ఇళంగో తన కామవాంఛ తీరగానే కోపం కాస్త తగ్గి-ఇల్లు చేరుకునేవాడు.

నెలలు నిండుతూ వచ్చే సరికి గీత తన భర్త పకు కామాన్ని తీర్చలేక పోయింది. భర్తకోసం ఏదయినా ఓర్పుకోవడానికి ఆమె మనసు సంసిద్ధమే. అయినా-ఆమె శరీరంలోని బలహీనత, అలసట ఆమెతో సహకరించ లేకపోయాయి. అయితే ఆమె నిస్సహాయత, ఆమె స్థితి ఇళంగోను మార్చలేదు. ఆమె మాటలు పెడచెవిని పెట్టి అతను పకువులా ప్రవర్తించేవాడు.

*

గీతకు తొమ్మిది నెలలు నిండాయి. ఆమెకు రక్తపుపోటు ఎక్కువైంది. అందుకు సంబంధించిన పరీక్షలు చేయించుకోవడం కోసం డాక్టర్ రవీంద్రన్ ఆమెను తన నర్సింగ్ హోమ్‌కు రమ్మన్నాడు.

ఆరోజు సాయంకాలం ఇళంగో తన అత్తవారింటికి వచ్చాడు. భార్య డాక్టర్ దగ్గరికి వెళ్ళిందని తెలిసినా అతను నర్సింగ్ హోమ్‌కు వెళ్ళి గీత ఆరోగ్యం గురించి కనుక్కోవడానికి ప్రయత్నించ లేదు.

రాత్రి తొమ్మిది గంటలప్పుడు గీత నర్సింగ్ హోమ్ నుంచి ఇంటికి వచ్చింది. అప్పటిదాకా రకరకాల అనుమానాలతో, అవేళతో ఊగి పోతూ కూచున్న ఇళంగో ఆమె-ఒంటరిగా మేడ

మీద ఉన్న తన దగ్గరికి రాగానే “డాక్టర్ దగ్గరికి పరీక్షల కోసం వెళ్ళావా? నీ అంతరంగిక విషయాలు మాట్లాడడం కోసం వెళ్ళావా? భర్త వచ్చి ఉంటాడన్న వివేకం కూడా లేక ఆ డాక్టర్ గాడితో కులకదానికి వెళ్ళావా?” అని నోటికి వచ్చినట్లు తిట్టాడు.

భర్త మాటలు విని దిగ్భ్రమ చెందిన గీత కానేవు రాయిలా నిలుచుండిపోయింది. ఆ తర్వాత ఆమె వేదన భరించలేక కన్నీరు మున్నీరుగా విలపించసాగింది.

డాక్టర్ రవీంద్రన్ తనకు సోదరుడి వంటి వాడని అతడికి తనకూ లేని సంబంధాన్ని అంట గట్టడం సమంజసం కాదని గీత ఇళంగోకు రకరకాలుగా చెప్పింది. డాక్టర్ మంచితనం గురించి ఆమె మరి మరి నొక్కి చెబుతున్నప్పుడు ఇళంగో కోపం హద్దులు దాటింది.

తాను చేస్తున్నదేదో తెలియక అతను శక్తి కొద్దీ గీత చాతీ మీద తన్నాడు. గుండెలోకి సోకిన ఆ దెబ్బ కలిగించిన బాధవల్లనో, భర్త అమానుష ప్రవర్తనను చూసి భయపడ్డవల్లనో-ఆమె స్పృహ తప్పి పడిపోయింది.

భార్య చాలాసేపు అలా స్పృహ లేకుండా పడి ఉండడంతో ఇళంగో మేడ దిగి కిందికి వెళ్ళి గీత తల్లిదండ్రులకు ఆమె స్పృహ తప్పి పడిపోయిందని చెప్పాడు. అసలు జరిగిన సంఘటనను అతను వాళ్ళకి చెప్పనే లేదు.

గీతను వెంటనే డాక్టర్ రవీంద్రన్ నర్సింగ్ హోమ్‌లో చేర్చారు. అదృష్టం కొద్దీ ఆమెకు ప్రమాదమేమీ సంభవించలేదు. స్పృహ వచ్చాక కూడా ఆమె జరిగినదేదీ తన తల్లిదండ్రులకు చెప్పలేదు.

ఇంటికి తిరిగి వచ్చిన ఇళంగోలో అశాంతి అధికమైంది. రాత్రులు అతనికి దుర్భరం కాసాగాయి. భార్య తనను తక్కువగా చూసి తనకు ద్రోహం చేస్తున్నదని అతను దృఢంగా నమ్మసాగాడు. అనుమానంతోనూ, ఆ అనుమానంవల్ల కలిగిన అంతులేని వ్యధతోనూ అతను కొంతకాలం పురుగులా తల్లిడిల్లిపోయాడు.

చివరికి మనస్సాక్షిని మరిచిపోయి భార్య యిచ్చే సుఖాన్ని బజారులో కొనుక్కొని తన తీరని ఆకలిని తీర్చుకోసాగాడు.

*

ఒకప్పుడు ‘మూర్’ తెగకు చెందిన ‘కాటుక కొండ’ వంటి నల్లటి మనిషి. అయితే అతను

గొప్ప వీరుడుగా పేరు గడించాడు. అందానికి అమడ దూరాన ఉన్న ఒకెల్లోను అందాలరాణి దెస్తిమోనా ప్రేమించింది. ఒకెల్లో దైర్య సాహసాలూ, అతని సౌశీల్యమూ దెస్తిమోనాను అతని వైపుకు ఆకర్షించాయి. ఇద్దరూ తమ ప్రేమ సత్యమైనదని గ్రహించి పెళ్ళి చేసుకుని అదర్శ జీవితం గడపసాగారు.

ఒకెల్లో స్నేహితుడు ఇయాగో. ఇయాగో-తనకు లభిస్తుందనుకున్న పదవి కేసియో అన్న అతనికి రావడంతో దెబ్బ తిన్నాడు. కేసియోకు ఆ పదవి ఇప్పించిన ఒకెల్లో మీద ఎలాగైనా పగ తీర్చుకోవాలనుకున్నాడు.

అతను ఒక క్రూరమైన కుట్ర చేశాడు. ఒడి దుడుకులు లేక సాగిపోతున్న ఒకెల్లో దెస్తిమోనాల జీవితంలో విష జ్వాల రగిలించాడు అతను. దెస్తిమోనా కేసియోతో చాలుమాటు సరసం సాగిస్తున్నదని అతను ఒకెల్లోను నమ్మించాడు. అలా నమ్మించడం కోసం లేని ఆధారాలు పుట్టించాడు.

తను నల్లటివాడన్న కించ, దెస్తిమోనా అందగత్తె అన్న బాధ కలిసి ఒకెల్లోను ఇయాగో మాటలను నమ్మేలా చేశాయి. ఇయాగో చెప్పిన వన్నీ అక్షర సత్యాలుగా నమ్మిన ఒకెల్లో దెస్తిమోనాను గొంతు నులిమి చంపేశాడు.

చికారమైన తన రూపంవల్ల కలిగిన న్యూనత, దెస్తిమోనా తనను కాదని మరొకరిని ప్రేమించ గలదన్న అర్థంలేని అనుమానం (అత్మ విశ్వాసం తగ్గడంవల్ల ఏర్పడిన పర్యవసానం) కలిసి ఒకెల్లోను-హంతకుణ్ణి చేశాయి.

‘ఒకెల్లోవంటి సౌశీల్యవంతుడికి ఇలాంటి అనుమానం రావచ్చా?’ అని ఎవరైనా ప్రశ్నిస్తే అందుకు సహవాస దోషం కారణమని సమాధానం చెప్పవచ్చు. దుర్మార్గుడైన ఇయాగో స్నేహంవల్ల మంచివాడైన ఒకెల్లో కూడా మారి పోయాడని వివరణ చెప్పుకోవాలి.

శీలవతిగా పేరు గడించిన దెస్తిమోనాను అతని నిరాధారమైన అనుమానం బలి తీసుకుందని అనుకోవచ్చు. ఆ తప్పు ఒకెల్లోది. అయినా, చివరికి నిజం తెలిసినప్పుడు తన తప్పుకు పశ్చాత్తాపపడి ఒకెల్లో కూడా ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు.

ఒకెల్లో కథలో అతనికి అనుమానం కలగడానికి ఇయాగో ప్రమేయం ఉంది. ఇళంగో విషయంలో ఆ ప్రమేయం కూడా లేదు. మరి అతనికి తన భార్య గీత మీద అనుమానం ఎందుకు కలిగింది? (నశేషం)

మధమ చికిత్స-5

నీళ్ళలో మునిగిపోవడం. ఎలక్ట్రిక్ షాక్ తగలడం. విషప్రయోగం జరగడం వంటి సందర్భాలలో ఒక్కొక్కసారి ఊపిరి ఆగిపోవడం జరుగుతుంది. అలా ఊపిరి ఆగిపోతే ప్రాణాలకే ప్రమాదం రావచ్చు. ఊపిరి ఆగిపోయిన సందర్భాలలో వెనువెంటనే కృత్రిమ శ్వాస కల్పించడానికి పూనుకోవాలి. కృత్రిమ శ్వాస కల్పించడం ఎలా?

మొదట ఎటువంటి అనుభవమూ లేనివారు - చెయ్యవద్ద ప్రథమ చికిత్సా విధానం గురించి తెలుసుకుందాము. దీన్ని 'షేఫర్ విధానం' అంటారు.

* రోగిని బోర్లగిల పడుకోబెట్టి, ఆ వ్యక్తి తలను కొద్దిగా ఒక వైపుకు తిప్పాలి.

* జాగ్రత్తగా రోగి నాలుకను బయటికి లాగాలి. ఇలా లాగుతున్నప్పుడు నాలుక గొంతుకు అడ్డం పడకుండా జాగ్రత్త పడాలి. నాలుకను వేలితో శుభ్రం చెయ్యాలి.

* రోగిని బాగా కప్పి (ముఖం కప్పకూడదు) వేడిగా ఉంచే ప్రయత్నం చెయ్యాలి.

* రోగి పిరుదుల మీద ప్రథమ చికిత్స చేసే వ్యక్తి పిరుదులు వచ్చేలా చూసుకుని అలా వాటికి తగలకుండా కూచోవాలి.

* రెండు పక్కలా ఉన్న పక్క ఎముకల మీద-చేతులను చాచి వీపు మీదా, పక్కలా ఉంచాలి.

* కూచున్న భంగిమలోనే ముందుకు వంగి చేతులతో పక్కలను ఒత్తిడికి గురి చెయ్యాలి. అలా మూడు నుంచి ఐదు సెకండ్లబాటు ఒత్తిడి ఉంచాలి.

* త్వర త్వరగా చేతులు తీసి వాటిని అలా పక్కలకు జార్చాలి.

* ఇలా మళ్ళీ ఒత్తిడి కలిగించాలి. ప్రథమ చికిత్స చేసే వ్యక్తి రోగి వీపు మీద మళ్ళీ చేతులు ఉంచాలి. రెండు మూడు సెకండ్లు ఆగి మళ్ళీ కిందికి నొక్కడం ప్రారంభించాలి.

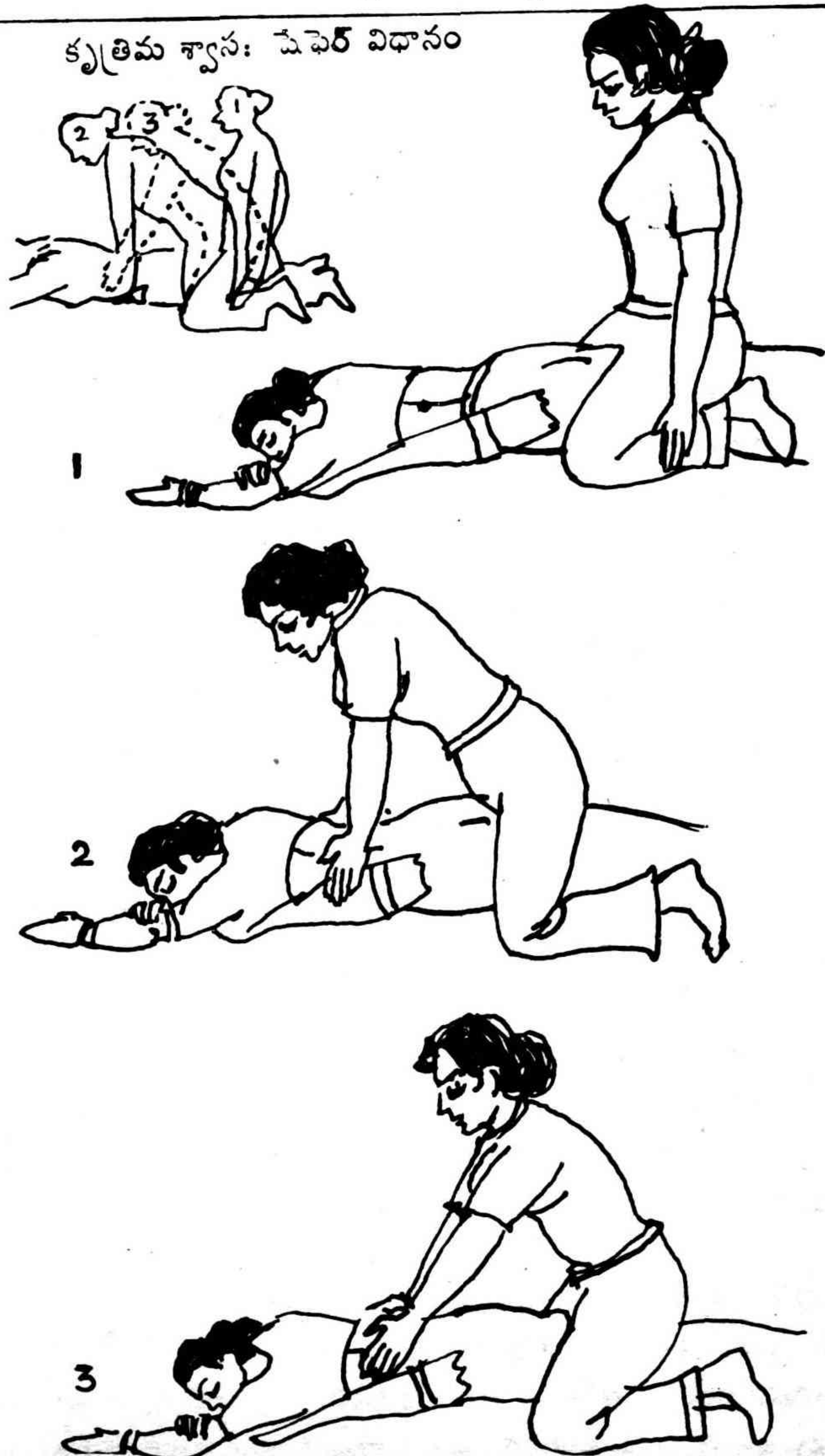
ఆ తర్వాత 3 నుంచి 5 సెకండ్లు గడిచాక చేతులను పక్కలకు జార్చాలి.

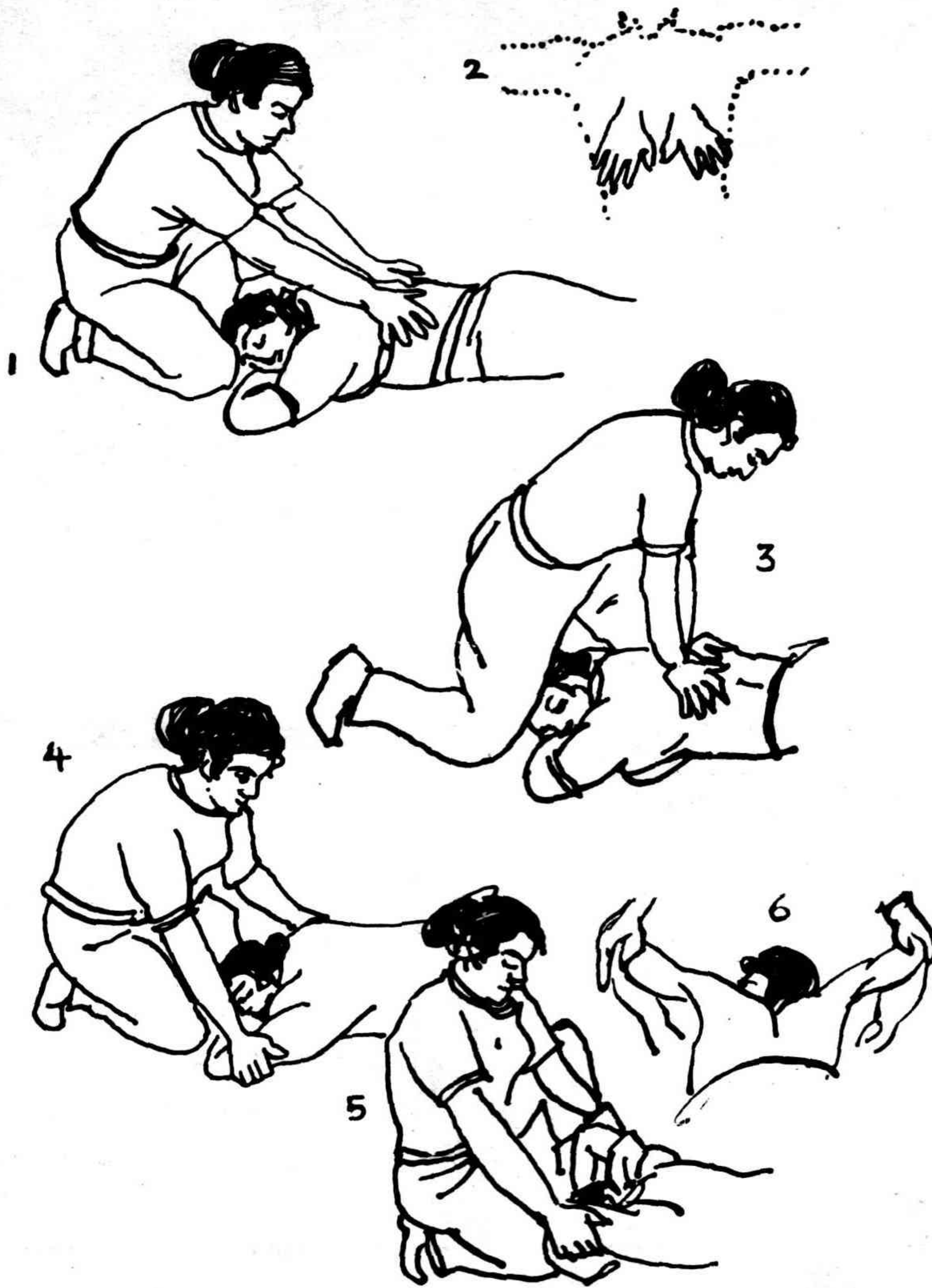
* వైద్య సహాయం అందేదాకా నైనా, రోగికి యథాప్రకారం శ్వాసించే శక్తి లభించేదాకా అయినా ఈ విధానం అనుసరించాలి.

* ఏ కారణం చేతనైనా రోగికి మళ్ళీ శ్వాసించే వీలు లభించేదాకా ఆగకూడదు.

ఒక్కొక్కసారి గంటల తరబడి కృత్రిమ శ్వాస కల్పించవలసిన అవసరం కూడా ఉండవచ్చు. అందువల్ల ప్రథమ చికిత్స చేసే వ్యక్తికి అలసటగా ఉంటే మరొక వ్యక్తి ప్రథమ చికిత్స చెయ్యడానికి పూనుకోవాలి. కృత్రిమ శ్వాస పొందవలసిన వ్యక్తి కనీసం నిమిషానికి 12 నుంచి 15 సార్లు కృత్రిమంగా ఊపిరి పీల్చుకొనేలా చెయ్యాలి.

కృత్రిమ శ్వాస: షేఫర్ విధానం

కృత్రిమ శ్వాస: హార్టెర్ నీల్సన్ విధానం

చిత్రాలు చూస్తే ఈ విధానం మరింత స్పష్టం కాగలదు.

కృత్రిమ శ్వాస కల్పించడానికి ప్రస్తుతం ఎక్కువ మంది అనుసరించే మరో విధానం ఉంది. దాన్ని 'హార్టెర్ నీల్సన్ విధానం' అంటారు. ఈ విధానం ప్రకారం ప్రథమ చికిత్స చేసే వ్యక్తి రోగి తలవద్ద మోకరిల్లి కూచోవాలి. రోగిని బోర్లగిల పడుకోబెట్టాలి. ప్రథమ చికిత్స చేసే వ్యక్తి ముందుకు వంగి తన అరచేతులతో రోగి వీపును కిందికి నొక్కాలి. అలా నొక్కుతూ వెనక్కు వచ్చి నిటారుగా మోకరిల్లి కూచోవాలి.

అలా కూచుంటున్నప్పుడు రోగి భుజాలను మోచేతుల మీద పట్టుకుని తన వైపుగా మీదికి, ముందుకు లాగాలి. మళ్ళీ వాటిని వెనక్కు మరల్చి కిందికి దించాలి. ఈ ప్రథమ చికిత్సా విధానాన్ని నిమిషానికి 12 నుంచి 15 సార్లు చెయ్యాలి. ఇలా రోగికి మళ్ళీ స్పృహ తెలిసి ఊపిరి పీల్చుకొనగలిగే దాకా చెయ్యాలి.

ఈ రెండు విధానాలూ కాక రోగి నోటికి నోరు అన్ని కృత్రిమ శ్వాస కల్పించే విధానం ఒకటి ఉంది.

రోగిని వెల్లకిలా పడుకోనిచ్చి గుండె మీద,

మెడ చుట్టూ ఉన్న బట్టలు వదులు చెయ్యాలి. రోగి గడ్డాన్ని పట్టుకొని తలను వీలై నంత వెనక్కు వాల్చాలి. (ఇలా చేస్తే వాయునాళం నిటారుగా అయి ఊపిరితిత్తులలోకి గాలి పోయే వీలు ఏర్పడుతుంది.) ప్రథమ చికిత్స చేసే వ్యక్తి రోగి ముక్కు పుటాలను ముయ్యాలి. తర్వాత రోగి నోరు తెరచి దాని మీద తన నోరు గట్టిగా ఉంచి, వీలై నంత గట్టిగా గాలి ఊదాలి. ఇలా గాలి ఊదాక-ఊదిన గాలి బయటికి నిశ్వాసించ బడడం కోసం ప్రథమ చికిత్స చేసే వ్యక్తి తన నోటిని తీసెయ్యాలి. ఇలా 5-6 సెకండ్లకొకసారి చెయ్యాలి. గుండె కొట్టుకుంటూ, నాడీ అడుతూ ఉన్నంతవరకూ ఈ ప్రథమ చికిత్సను అనుసరించాలి. రోగి మళ్ళీ మామూలుగా ఊపిరి పీల్చు కొనగలిగేదాకా ఈ విధానాన్ని అనుసరించాలి.

రోగి గొంతులోగానీ గుండెలోగానీ నీరు లేదా శ్లేష్మం ఉన్నట్టు అనిపిస్తే రోగిని బోర్లగిలగానీ

నోటికి నోరు అన్ని కృత్రిమ శ్వాస కల్పించడం

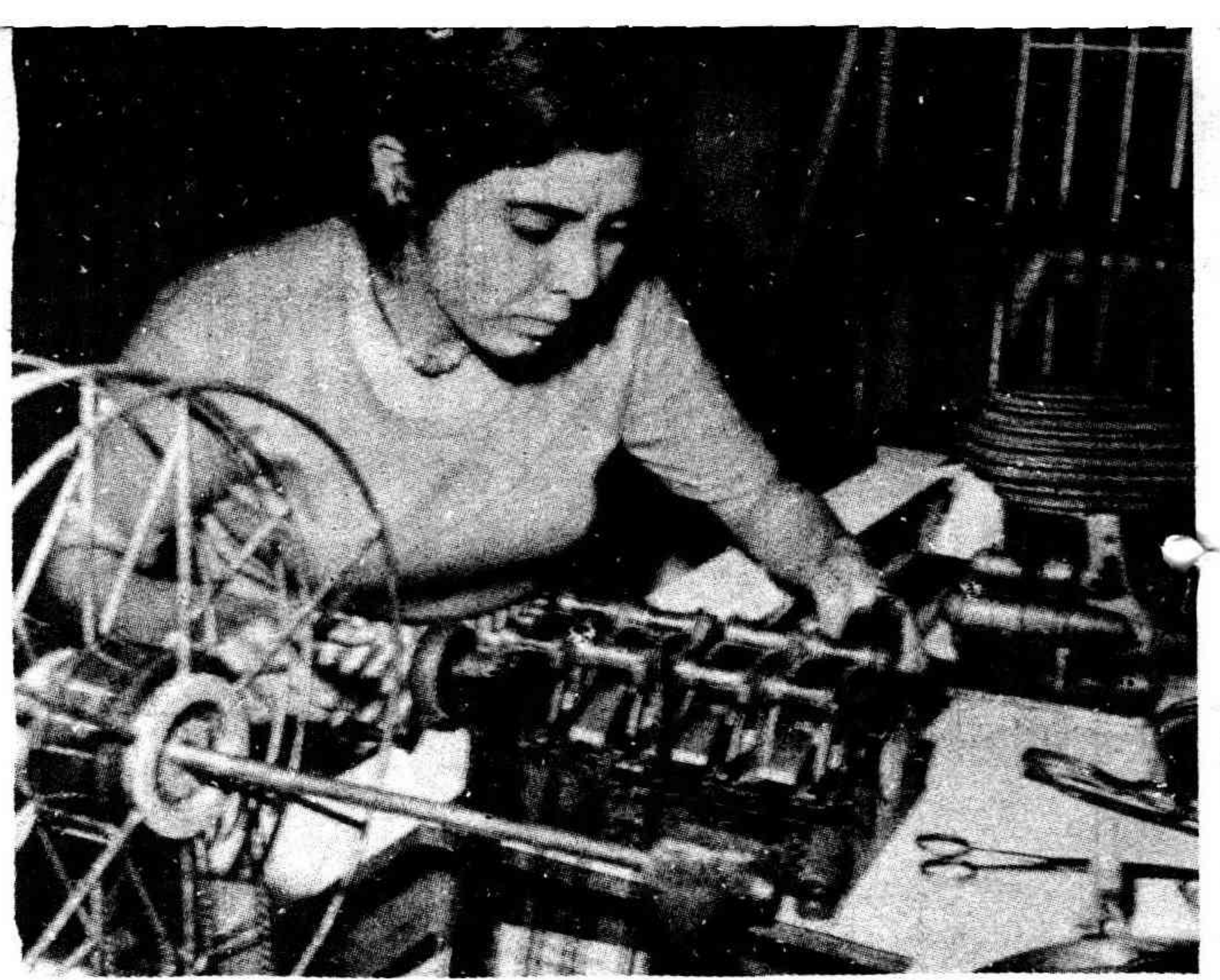

పక్కకుగానీ ఒత్తిగిల్లచేసి అవి నోటి ద్వారా బయటపడేలా చెయ్యాలి.

రోగి నోటిని శ్లేష్మం లేకుండా శుభ్రంగా తుడవాలి. (శ్వాసించని వ్యక్తి కరిచే ప్రమాదం ఉండదు గనుక దైర్యంగా ఈ పని చెయ్యవచ్చు).

నోటికి నోరు అన్నదం ఇష్టం లేకుంటే సన్నటి రుమాలు నోటి మీద ఉంచి గాలి ఊదవచ్చు. అయితే ఈ విధానం ప్రత్యక్ష విధానమంత మంచిది కాదు.

కృత్రిమ శ్వాస పొందిన వ్యక్తి మళ్ళీ శ్వాసించ గలిగితే, ఆ వ్యక్తిని బాగా వెచ్చగా ఉంచి, డాక్టరు వచ్చేదాకా కదల్చకుండా ఉంచాలి. లేకుంటే కనీసం అరగంటయినా కదల్చకుండా ఉంచాలి. జ్ఞ

దర్శకురాలు : లీనానాయక్

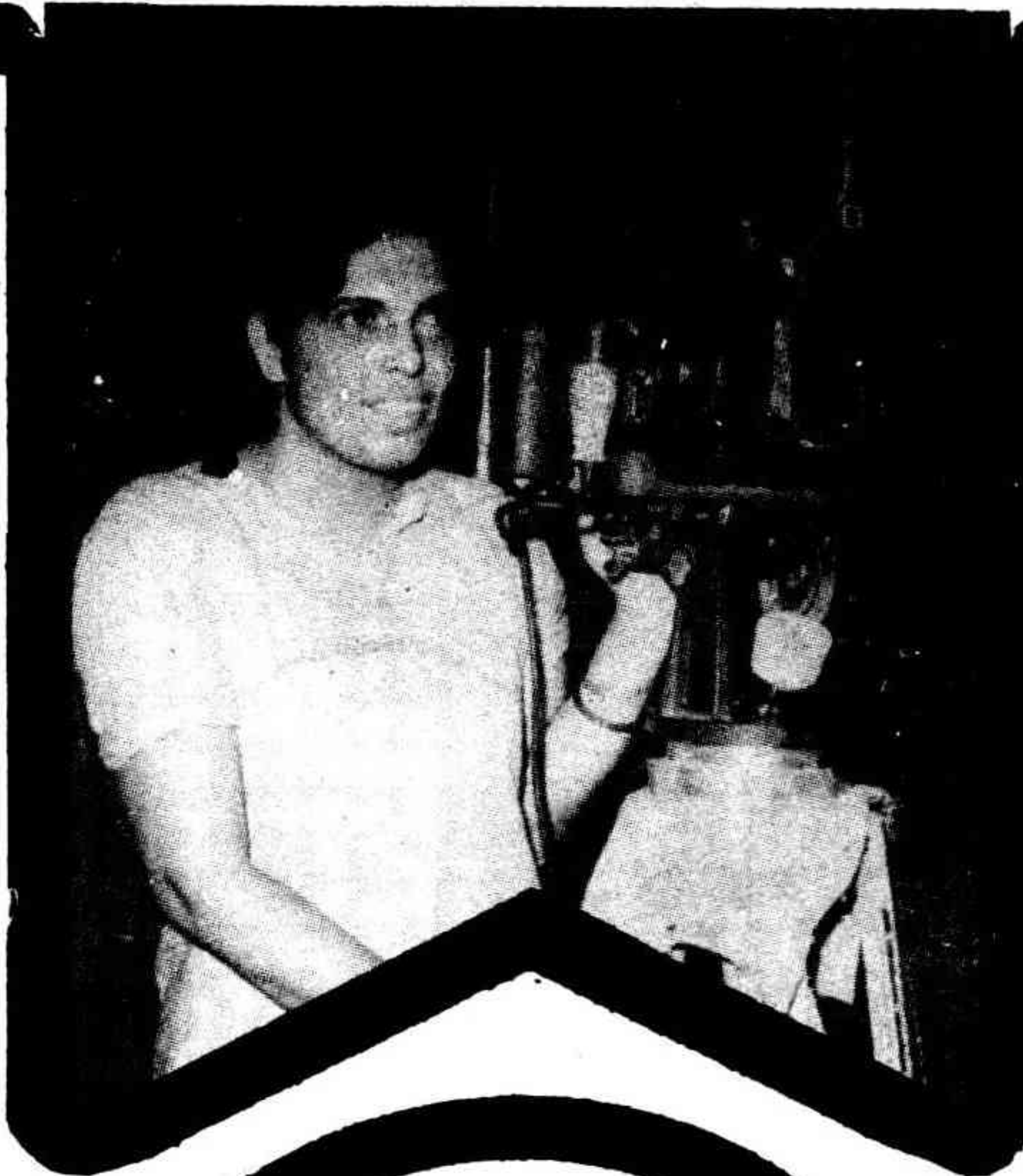
చాయాగ్రాహకురాలు : ఉబిన్ ఫెర్నాండిస్

కూర్పు : రేణు సలూజా

“చలనచిత్రరంగంలో వనితల ప్రాధాన్యం ఎక్కువగా ‘నటనా విభాగం’ వరకే పరిమితమవుతూ ఉంది. నృత్యం, సంగీతం, కళా దర్శకత్వం వంటి వివిధ సాంకేతిక విభాగాల్లో వనితల కృషికి ఎక్కువ అవకాశాలు ఉన్నా— అధిక సంఖ్యలో ఎవరూ ముందుకు రావడంలేదు” అని చలనచిత్ర ప్రముఖులు అభిప్రాయపడుతూ ఉంటారు.

విదేశాలలో సంగతి ఎలా ఉన్నా మనదేశంలో చలనచిత్రరంగంలో—సాంకేతిక విభాగాలలో పని చేసే స్త్రీలు తక్కువగా కనిపిస్తారు. చలనచిత్ర దర్శకత్వాన్ని వనితలే నిర్వహించడం దాదాపు 30 సంవత్సరాల ముందే ప్రారంభమైనా తక్కిన సాంకేతిక రంగాలలో స్త్రీలు ప్రముఖపాత్ర వహించడం అంతగా జరగలేదనే చెప్పాలి.

టి. సి. రాజులక్ష్మి అన్న వనిత 1948లో ‘కామవల్లి’ అన్న తమిళ చిత్రానికి దర్శకత్వం వహించి చలనచిత్రరంగంలో స్త్రీల పాత్ర—పాత్రధారణకే పరిమితంకాదని నిరూపించారు. ఆ తర్వాత పి. భానుమతి, జి. వరలక్ష్మి, సావిత్రి, విజయనిర్మల, షీలా మొదలైన దక్షిణ భారత తారలు, హిందీనటి సాధన, బెంగలీనటి అరుంధతీదేవి మొదలైనవారు కూడా చిత్రాలకు దర్శకత్వం నిర్వహించారు. తక్కిన సాంకేతిక రంగాలలో కృషిచేస్తున్నవారిలో లతామంగేష్కర్.

భానుమతి, ఉషాబన్నా, వసంత (సంగీత దర్శకత్వం), మోహన (కళాదర్శకత్వం) వంటి వారు ఉన్నారు.

1988లో తెలుగు చలనచిత్రరంగానికి చెందిన కొంతమంది ప్రముఖ వనితలు కలిసి ‘చిన్నారి పాపలు’ అన్న చిత్రం నిర్మించారు. సావిత్రి దర్శకత్వం వహించిన ఆ చిత్రంలో పి. లీల (సంగీత దర్శకత్వం), రాజసులోచన (నృత్య దర్శకత్వం), మోహన (కళా దర్శకత్వం) మున్నగువారు సాంకేతిక శాఖలు నిర్వహించారు. అయితే ఆ చిత్రం చాయాగ్రహణం, కూర్పులను పురుషులే నిర్వహించారు.

ఈ ప్రయత్నాలన్నిటికీ చక్కని మలుపుగా ఈ ఏడాది బొంబాయిలో ఒక ఘనప్రయత్నం సాగుతున్నది.

చలనచిత్ర సాంకేతిక శాఖలన్నిటినీ వనితలే నిర్వహించి ఒక హిందీ చిత్రాన్ని నిర్మించడమే ఆ ఘనప్రయత్నం.

ఈ ప్రయత్నానికి నాందిపలికినవారు—శ్రీమతి నీలూభాపా. “అందరూ వనితలే కలిసి చిత్ర నిర్మాణం చెయ్యడం అన్నది కేవలం ప్రచారం కోసం చేస్తున్న గడబిడ కాదు. ఇవాళ స్త్రీలు పురుషులతో అన్నిరంగాలలోనూ సమానంగా ముందంజ వేస్తున్నారు. అటువంటప్పుడు చలన చిత్రనిర్మాణంలో ఎందుకు నిమగ్నులుకాకూడదు?” అంటారు ఆమె.

నీలూ థాపా

చిత్ర నిర్మాణంలో - నాట్యకార హెలెన్ థో లీనానాయక్

నీలూథాపా చలనచిత్రరంగానికి పూర్తిగా కొత్తవారుకారు. ఆమె భర్త, కుమారుడు, సోదరి. చలనచిత్రరంగంలో అనుభవం గడించినవారే.

“నినిమా రంగంలో నేనెప్పుడూ ప్రముఖ పాత్ర నిర్వహించలేదు. అయితే నాకు ఈ రంగంతో చిరకాలపరిచయం ఉంది. దాదాపు ఐదేళ్ళముందు నేను రాసిన కథను చిత్రంగా తీయాలని అనుకున్నాను. చిత్రనిర్మాణానికి పూనుకుని సాంకేతిక వర్గం కోసం అన్వేషిస్తున్నప్పుడు నాకు అన్ని సాంకేతిక రంగాలనూ ప్రీలచేత నిర్వహింపజేస్తే బావుంటుందనిపించింది. అందుకు తగ్గట్టు ఆయా సాంకేతిక రంగాలలో నిష్ణాతులైన వనితలు లభించడంవల్ల నా ధ్యేయం నెరవేరడానికి వీలు కలిగింది” అన్నారు శ్రీమతి నీలూథాపా-తమ చిత్రనిర్మాణ ప్రయత్నం గురించి ‘వనిత’తో చెబుతూ.

దాదాపు ఏడాదిముందు ‘ముంతాజ్ ఛాయా చిత్ర’ పేరిట చిత్ర నిర్మాణం ప్రారంభించిన నీలూథాపా పట్ల వ్యతిరేకత చూపినవారు కూడా లేకపోలేదు. “చిత్రంలో నటించడానికి నటులను ఎన్నుకొంటే — కొందరు ‘ఆడవాళ్ళే కలిసి తీస్తున్న చిత్రంలో అంతా ఆడవాళ్ళే నటించ వచ్చుకదా?’ అని అపహాస్యం చేశారు” అన్నారు శ్రీమతి నీలూ. “ఐనా రకరకాల కారణాలవల్ల చిత్ర నిర్మాణం మొదట మందకొడిగా సాగింది” అన్నారు ఆమె.

“నేను ఎన్నుకొన్న సాంకేతికవర్గ సభ్యుల ప్రతిభ-పురుషుల ప్రతిభకు ఏ మాత్రమూ తీసి పోదు. మా చిత్ర దర్శకురాలు లీనా నాయక్-ప్రముఖ దర్శకుడు అసిత్ సేన్ దగ్గర సహాయకురాలుగా పనిచేసిన అనుభవశాలి. కళను నిర్వహిస్తున్న షమీమ్ ను ప్రముఖ నిర్మాత దర్శకుడు చేతన్ ఆనంద్ తీర్చిదిద్దారు. ఛాయాగ్రహణం నెరవేరుతున్న ఉబిన్ పెర్నాండిస్ - పూనా ఫిలిం ఇన్ స్టిట్యూట్ లో ‘ఫోటోగ్రఫీ’లో శిక్షణ పొంది, ఛాయాగ్రాహకుడు కపాడియాకు సహాయకురాలుగా పని చేసినవారు. భారత దేశం మొత్తం మీద చలనచిత్ర ఛాయాగ్రాహకురాలుగా పని చేస్తున్న ఒక్కగానొక్క ప్రీ-ఉబిన్. మా చిత్ర కథను ఆంధ్ర వనిత రాణీ బుర్రా (చిన్నా) రూపొందించారు. ఆమె కూడా పూనా ఇన్ స్టిట్యూట్ విద్యార్థినే. రచయిత్రి శైల్ గురుదీప్ సంభాషణలు రాస్తున్నారు. ప్రముఖ సంగీత దర్శకురాలు ఉషా ఖన్నా సంగీతం సమకూరుస్తున్నారు. పూనా ఇన్ స్టిట్యూట్ నుంచి డిప్లొమా పొందినా రేణు సలూజా (తార రాధా సలూజా సోదరి) కూర్చున్నా, కుముద్-ధ్వనినీ, సరోజ్-నృత్యశాఖనూ, కొన్నీ కేళాంకరణనూ, ఫ్లేబీ ‘స్టంట్స్’నూ నిర్వహిస్తున్నారు.” అన్నారు శ్రీమతి నీలూ - తమ చిత్ర సాంకేతిక నిపుణురాండ్ర గురించి వివరిస్తూ. శ్రీమతి నీలూ చిత్ర నిర్మాణాన్ని నిర్వహించడంతో బాటు చిత్రంలోని పాటలు కూడా రాశారు.

“ఈ చిత్రంలో జరీనావహాబ్, బిందియా గోస్వామి, అరుణ ఇరాని, హెలెన్, అమోల్ పాలేకర్, ప్రదీప్ కుమార్, అష్టాద్ ఖాన్, పైంటల్ నటిస్తున్నారు” అన్నారు దర్శకురాలు లీనా నాయక్.

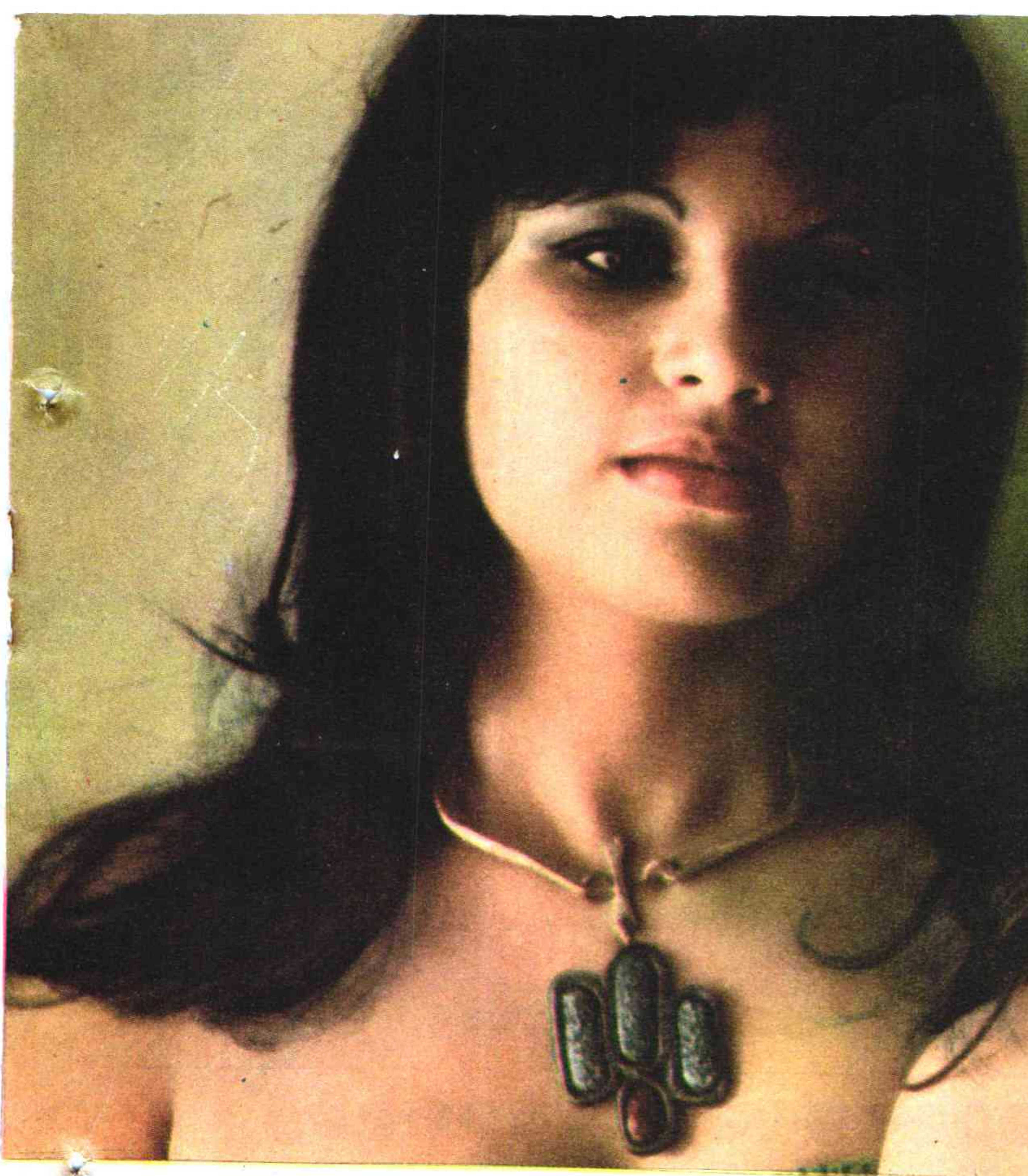
హిందీ, మరాఠీ నాటకరంగంలో నటిగా, దర్శకురాలుగా అనుభవం సంపాదించిన లీనా-స్వతంత్రంగా ఒక సినిమాకు దర్శకత్వం నిర్వహించడం ఇదే తొలిసారి. మరో రెండు చిత్రాలకు ఆమె దర్శకత్వం నిర్వహించనున్నారు.

“ఇలా అన్ని సాంకేతిక శాఖలనూ వనితలే నిర్వహించడం అన్నది భారతదేశంలోనే కాక ప్రపంచం మొత్తం మీద ఇదే తొలిసారి. అలా మా ప్రయత్నం చరిత్రాత్మకమైనది” అంటారు లీనా.

“మా చిత్రం మామూలు వ్యాపారాత్మక చిత్రమే. ఇందులో పాటలు, నృత్యాలు, ముష్టి యుద్ధాలూ, హాస్యం, శృంగారం అన్నీ కనిపిస్తాయి. అంతమాత్రాన ఈ చిత్రం సందేహాత్మకమైనది కాదని అనుకోనక్కర లేదు; ‘పార్శ్వాల’ దోరణులు ఉన్నా కుటుంబంవారితో కలిసి వెళ్ళి చూడదగ్గ చిత్రంగా ఉండగలదు” అన్నారు ఆమె చిత్రం గురించి వివరిస్తూ.

ఏది ఏమైనా ‘ముంతాజ్ ఛాయాచిత్ర’ వారి ఈ ‘సంపూర్ణ వనితా చిత్రం’ చలనచిత్ర చరిత్రలో చెప్పుకోదగ్గ విశేషమే! □

కళాత్మకమైన ఆభరణాలు

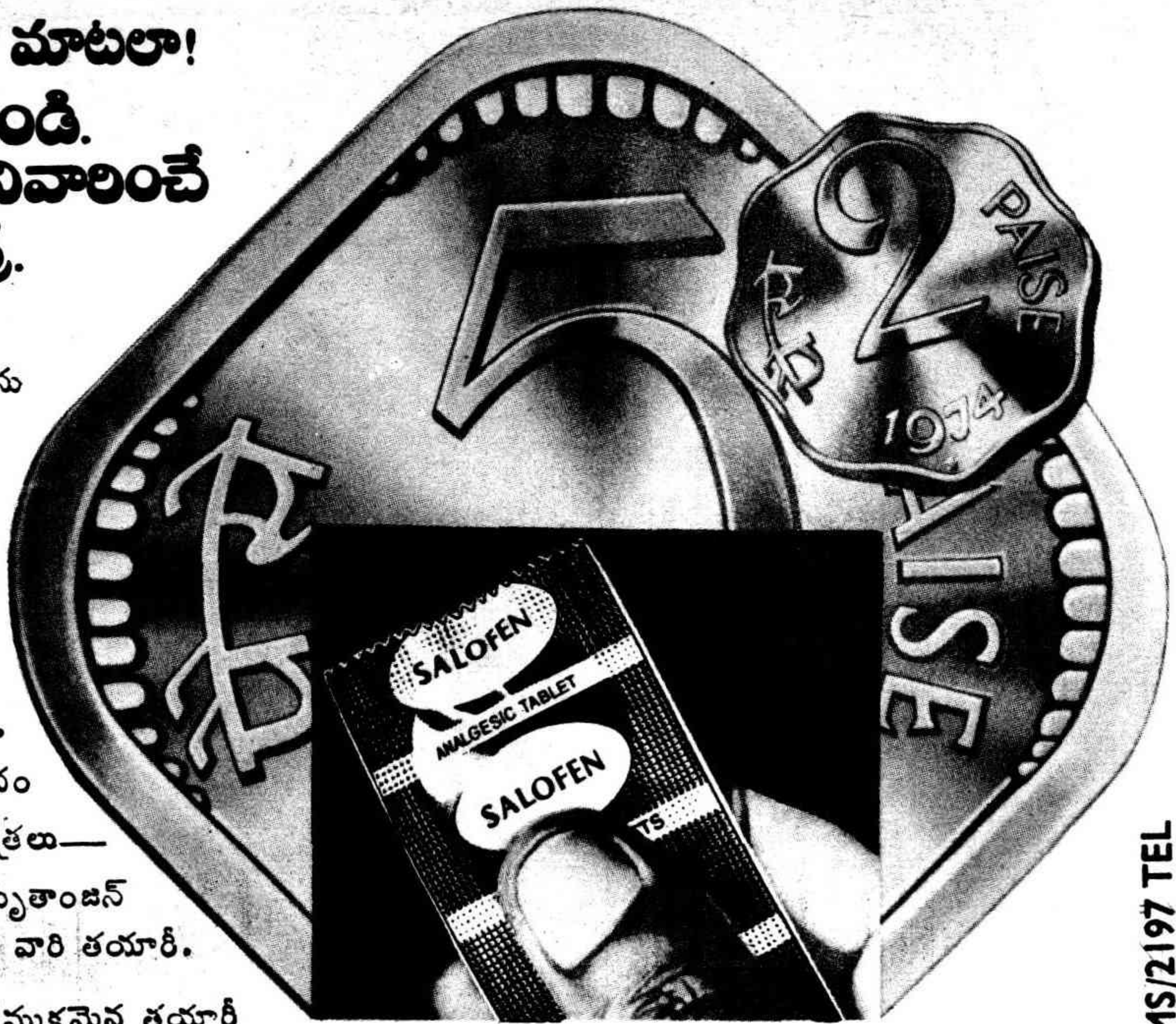
రౌగి, కంచు, ఎనామెల్ పెయింట్, కర్ర పూసలు, గుల్లలు వంటివి ఉపయోగించి రూపొందించిన నగలు ధరించడం ఇవాళి ఫాషన్! ఈ పేజీలలోని వర్ణచిత్రాలలో అటువంటి కళాత్మకమైన ఆభరణాలు కొన్ని కనిపిస్తున్నాయి. ఆధునిక వస్త్రధారణ చేసినా,

వర్ణచిత్రాలు : షిరీస్ కరీమా

ఈ రోజుల్లో తలనొప్పి అంటే మాటలా!
సాలోఫేన్ ను వాడండి.
అమోఘంగా నొప్పులను నివారించే
విశిష్టమైన మాత్ర.
వెల అతిచౌక

మంచి నొప్పుల నివారిణి సాలోఫేన్ ను
గమనించండి. దీనిలో రెండు మందులు
అమోఘంగా నొప్పులను పోగొట్టేవి
చేరివున్నాయి—ఆస్పిన్, ఫెనాసిటిన్—
అయినప్పటికీ వెల మాత్రము 7 పైసలే
ఒకమాత్ర. సాలోఫేన్ అతీశీఘ్రంగా,
తలనొప్పులకు జలుబులకు పండ్లనొప్పి,
స్థూ జ్వరాలకు కండలనొప్పులకు ఉపశమనం
కల్గిస్తుంది. సాలోఫేన్ నొప్పుల నివారిణి మాత్రలు—
విశ్లేషణచేసి ఇంటింటా ప్రసిద్ధిపొందిన అమృతాంజన్
లిమిటెడ్ వారి తయారీ.

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి నమ్మకమైన తయారీ

SAA/AMS/2197 TEL

సాలోఫేన్ - అమోఘమగు నిరపాయకమైన నొప్పుల నివారిణి

బింద్ కన్
సౌందర్య సాధనములు

ARAVIND LABORATORIES MADRAS-600 033

మామూలుగా చీర కట్టుకున్నా - ఈ నగలు ధరిస్తే చక్కగా 'మాచ్' అవుతాయి!

మొదటి చిత్రంలో మాడల్ పెరిజాద్ కుడిచేతి వేళ్ళకు రకరకాల ఉంగరాలు కనిపిస్తున్నాయి. ఈ ఉంగరాలన్నీ తెల్లని లోహంతో తయారు చేసినవి. ఆధునిక యువతులు చాలామంది ఈ ఉంగరాలు ధరించడానికి ఉత్సాహం చూపిస్తున్నారు.

మొదటి చిత్రానికి ఎడమవైపున ఉన్న వర్ణచిత్రంలో పెరిజాద్ ధరించిన నెక్లస్ లో పింగాణి ముక్కలు కనిపిస్తున్నాయి. ఆమె ఈ నెక్లస్ కు నప్పే తీరులో తమాషాగా ఉన్న పాపటబొట్టు ధరించింది. ఆధునికంగా కనిపించాలన్న ఆసక్తిగలవారు ఇవి ధరించ వచ్చు.

24వ పేజీలో కింది భాగాన ఎడమవైపున ఉన్న వర్ణచిత్రంలోని మాడల్ రొమ గాజు పూసలతో తయారు చేసిన చిత్రమైన కంటెలు ధరించింది. 'అలాగే పూసలతో రూపొందించిన పాపటబొట్టు ధరిస్తే మరింత ఆకర్షణీయంగా కనిపించవచ్చు' అంటుంది ఆమె.

ఇక 25వ పేజీ మీది భాగాన ఉన్న వర్ణచిత్రంలో రొమ, పెరిజాద్ తోలుతో రూపొందించిన కంటెలు ధరించారు. వాటి మధ్య ఒక పెద్ద కర్రపూస, కర్రపూసకు రెండు వైపులా తెల్లని లోహపు పూసలూ అందంగా చోటు చేసుకున్నాయి.

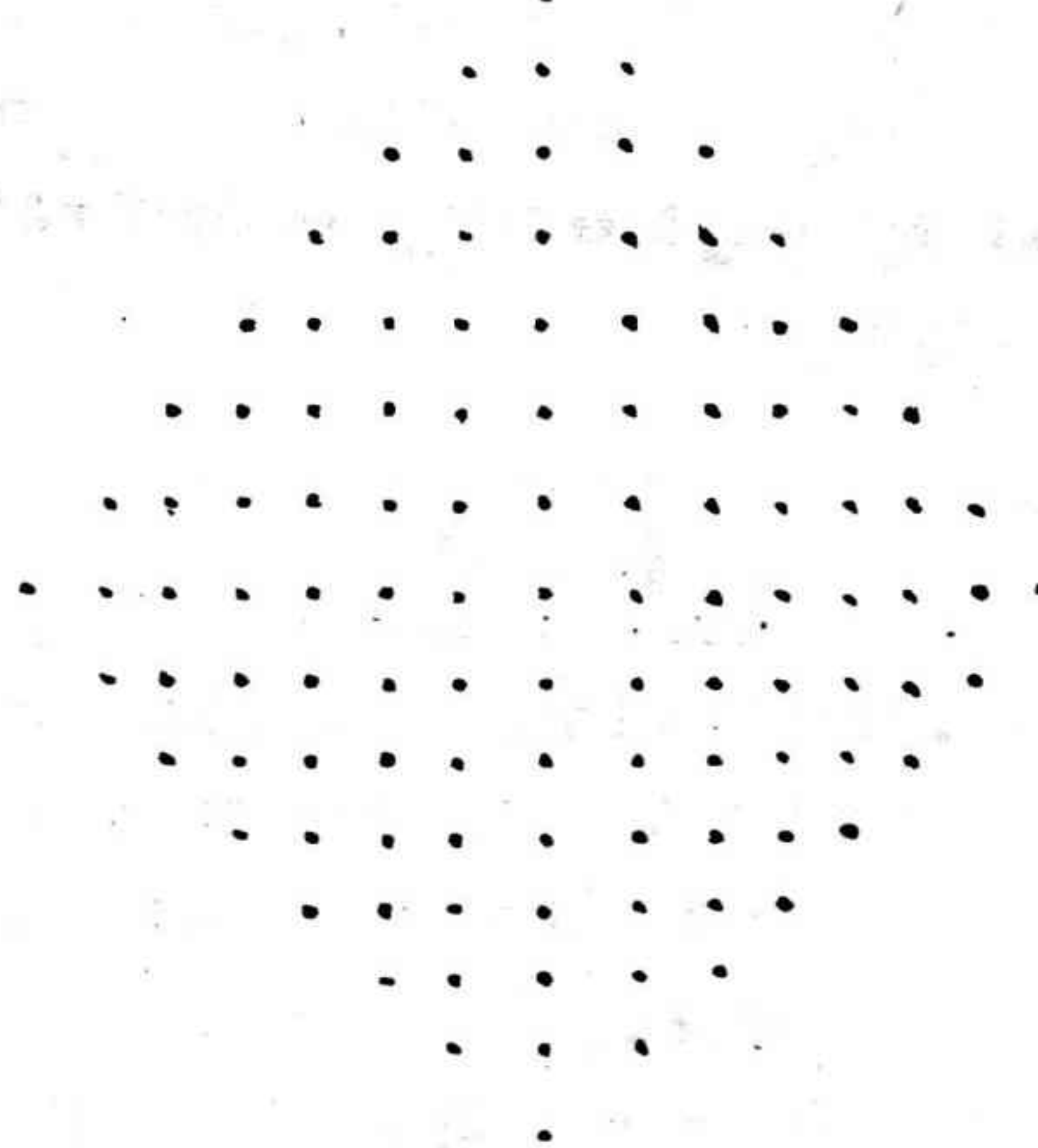
24, 25 పేజీల కింది భాగాన మధ్యగా ఉన్న వర్ణచిత్రంలో కంచు తీగెలనూ, ఎనామెల్ పతకాలనూ ఉపయోగించి రూపొందించిన కంఠాభరణాలు కనిపిస్తాయి. రొమ, పెరిజాద్ ధరించిన ఈ కంఠాభరణాలు ఎటువంటి దుస్తులమీద ధరించినా సాగనుగానే ఉంటాయి!

ఈ వర్ణచిత్రాలలో కనిపిస్తున్న నగలను బొంబాయికి చెందిన 'తింగ్స్' సంస్థ రూపొందించింది.

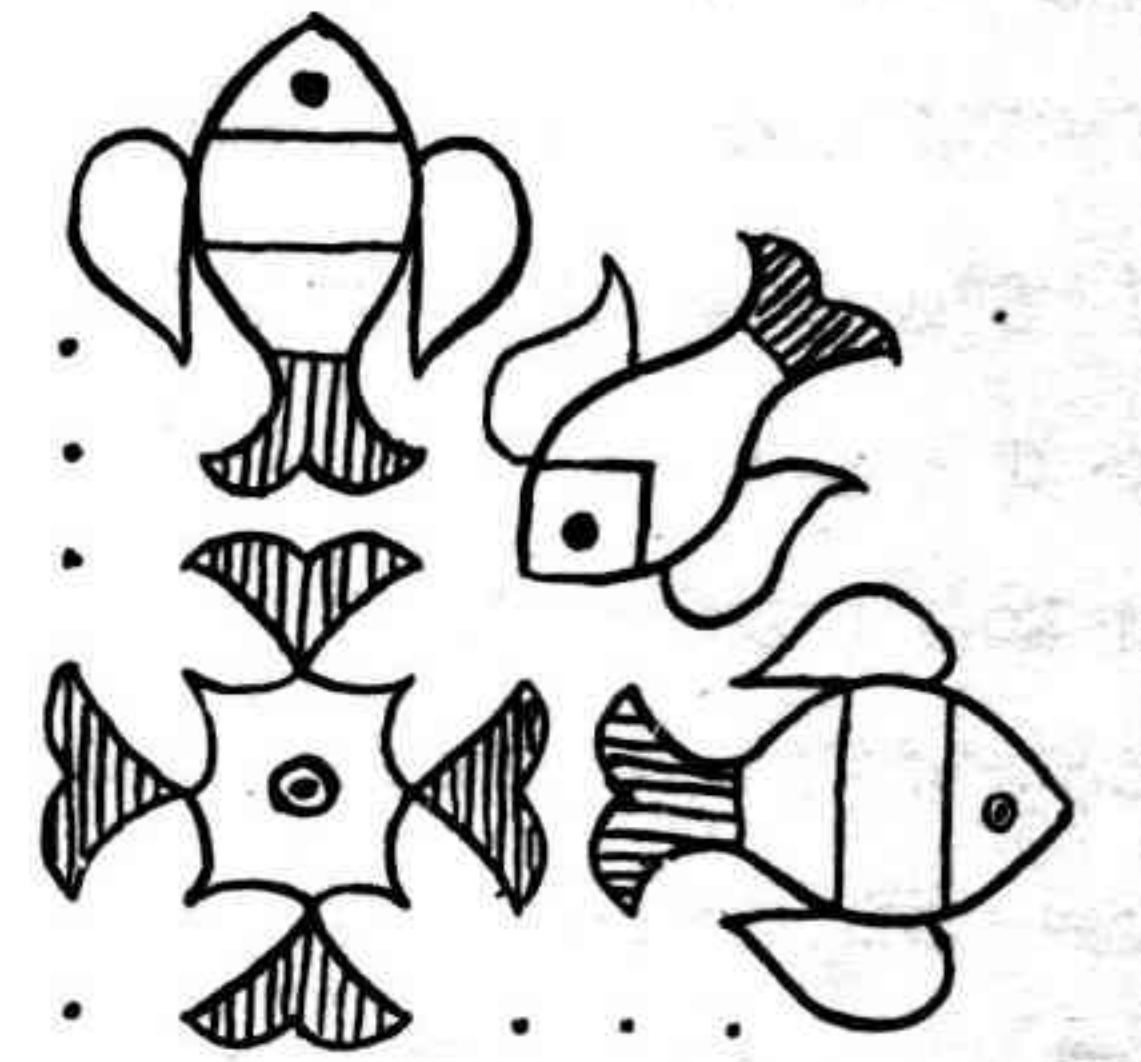
కాస్త తీరికా, కొత్తగా ఏవన్నా చెయ్యా లన్న ఆసక్తి ఉన్నవారు ఇటువంటి కొత్త తరహా నగలను తామే రూపొందించుకోవచ్చు.

—ఛాయా ఆర్య

ఇంకా చేపల ముగ్గు

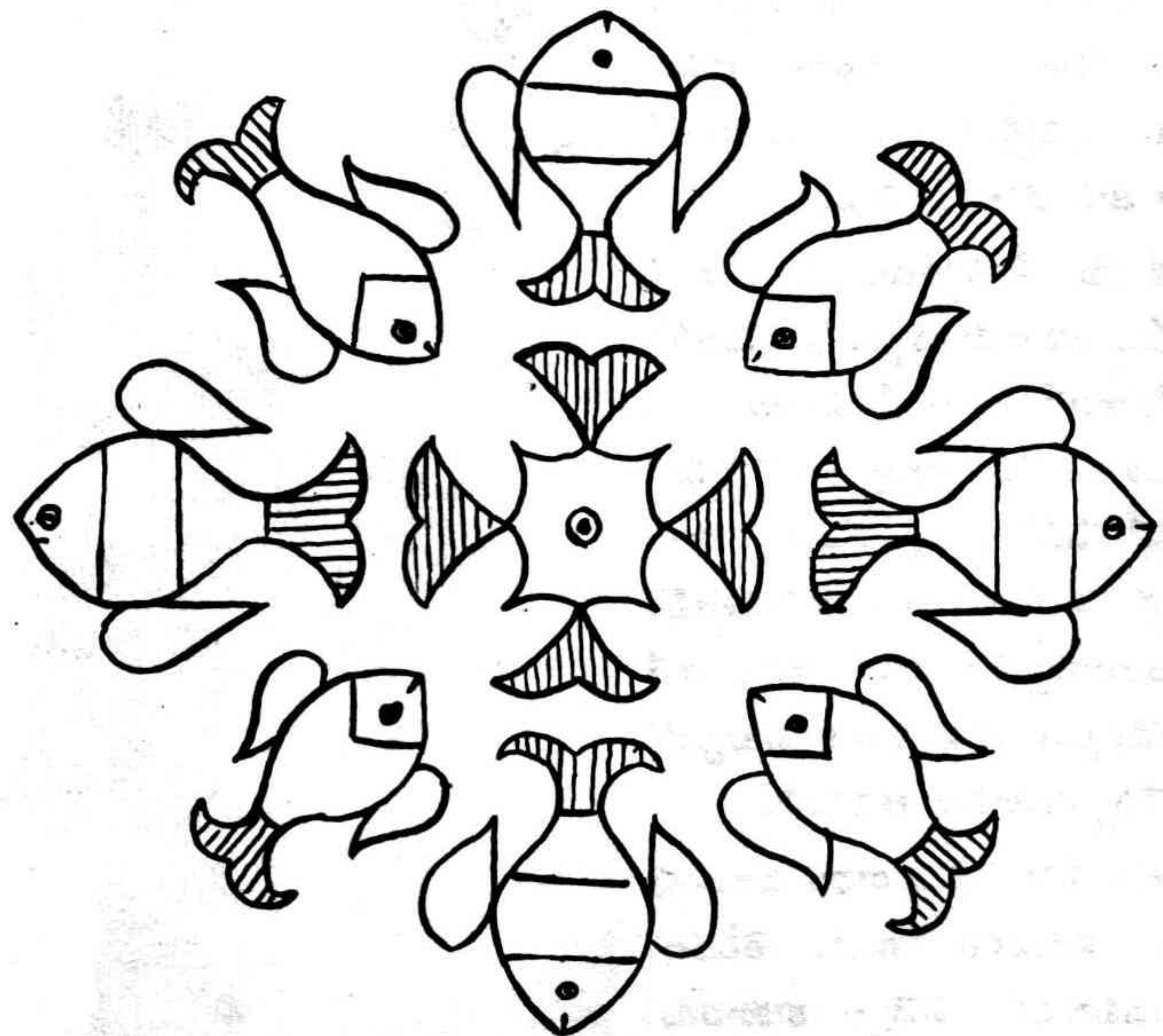
చిత్రం-1

చిత్రం - 2

దొక్కడ ఒక కొత్త తరహా చేపల ముగ్గును వరుసలు పెట్టాలి. (చిత్రం-1 చూడండి). వివరిస్తున్నాము.

తర్వాత చిత్రం-2లో చూపినట్లు మధ్యలో ఈ ముగ్గును వెయ్యడానికి మొదట ఒక వరుసలో ఉన్న చుక్కలను కలిపాలి. ఒకదానికొకటి సమానమైన దూరంలో ఉండేలా ఆ తర్వాత మిగిలిన చుక్కలను చేపల 15 చుక్కలు పెట్టాలి. ఆ తర్వాత ఆ వరుసకు ఆకారంలో చిత్రం-3లో చూపినట్లు కలిపితే 'చేపల రెండు వైపులా ఒక్కొక్క చుక్క చొప్పున తగ్గిస్తూ- ముగ్గు' పూర్తవుతుంది. చక్కని రంగులతో అలంకరించి వైపున ఒక చుక్క వచ్చేదాకా చుక్కల కరిస్తే ఈ ముగ్గు మరింత బావుంటుంది.

చిత్రం-3

మాధవ ఇంటికెళ్ళినా అతడి తలపులే రాధను తలముక్కులు కావిస్తున్నాయి.

రోజూ తనను చూచే మాధవలో క్రొత్త భావాలంకురించా ఏమిటి? కలకాదు కదా! నా మనోభావాలెలా వున్నాయో పరీక్షించడానికేమో! పరిహాసానికైనా అబద్ధమాడే స్వభావం కాదే?... మా సన్నిహితం రూపు దాల్చడం సంభవమా? క్రొత్త ఆశలు మొలకెత్తుతున్నా ఏమిటి? తనండుకు అర్థురాలా! సమాజం హద్దీస్తుందా?? ప్రజలు చేసే సవార్లను ఎదుర్కోగలనా! సంఘానికి దడవకుండా ధైర్యంగా నిలబడగలదా తను? అసంభవం....

అనాడు సుధీర్ తనను కోరినప్పుడు ఈలా అనిపించిందా? అనాడు, ఎప్పటిలాగే అతడి నోట్సు చూచి రాసుకుంటోంది తను. అర్థం గాని పదాలు వివరిస్తున్నాడు సుధీర్.

“రాధా! నిన్నొకటడగాలని వుంది. అడగనా!” అనురాగం రంగరించి వుండా స్వరాస.

“నీకంటే నాకేం పాఠాలయ్యాయని సుధీర్! తెలిసివి రేపు అన్నయ్య పాఠం చెప్పేటప్పుడు అడుగుదాం!” అన్నది ఆమాయకంగా. “వెళ్లి రాదా! నీకెలా చెప్పాలో అర్థం కావడం లేదు. నీకు వయసు పెరిగింది. అందం అధికమైంది. సంపాదన పరురాలివయ్యావ్. ఇంగిత జ్ఞానం కూన్యం కావడం విచిత్రంగా వుంది సుమా!” వింతగా చూస్తూ జారి వొలకపోసేడు.

“కోయ్, కొయ్, నీ కోతలు, ప్రశంసలతో నన్ను బుట్టలో వేసుకుని అన్నయ్యకు ‘రెకమెండ్’ చెయ్యమని కోరడానికే కదూ నీ ఎత్తులు! పది రోజులు ప్రవేటు ఎగ్గొట్టి వూర్లు తిరిగొస్తాను’ జబ్బు చేసిందనో ఏదో నమ్మించమనే గదూ! సరే! ఈ క్రొత్త విషయం ఎక్కడ కనిపెట్టావ్. అందం అది అంటున్నావే! దాని సంగతి నాకే గుర్తులేదే, నీవెక్కడ గమనించావట్టా!” చెక్కిట చెయ్యిజేర్చి ఎగతాళిగా అడిగింది.

“నీ సౌందర్యం నీకు తెలీదు రాదా! చందనపు చెక్కకు తన పరిమళం తనకు తెలీదట. నీ అందం అడవిగాచిన వెన్నెల కాకూడదు. దానికి సార్వకల వుండాలి....అందుకే....నిన్ను.... ప్రేమిస్తున్నాను. కాదనకు. ప్లీజ్!”

“మిష్టర్ సుధీర్! ప్రేమ రెండక్షరాల పదం. కాని జీవితమంతా దానిమీద ఆధారపడి వుంది. నా పరిస్థితి తెలిసినవాడినై కూడా నన్నిలా అడుగుతున్నావంటే హేళన చేస్తున్నావనిపిస్తుంది. లేక నన్ను నీచంగా చిత్రించుకు నై నా వుందొచ్చు” అన్నది ఆవేశాన్ని అణచుకోడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

1 2

తాను ఎంతగానో అభిమానించే మాధవను తన చెల్లెలు సోదామిని పెళ్ళి చేసుకోవవేనంటే రాధకు దిగ్భ్రాంతి కలిగింది. చెల్లెలి మాటలు ఆమె గత జీవితాన్ని గుర్తుకు తెచ్చాయి. ఉన్నట్లుండి మాధవ తనవల్ల ఉన్న ఇష్టాన్ని వ్యక్తం చేయడంతో - రాధకు చెప్పలేనంత సంతోషం కలిగింది.

“సారీ! రాదా! నీ శ్రేయస్సు కోరి, నీ జీవితం పంచుకోవాలని అభిలషిస్తూ అర్థిస్తున్నాను. సావధానంగా ఆలోచించుకుని చెప్పవచ్చు. తొందరేం లేదు....!” అని సుధీర్ అంటున్నంతలో అన్నయ్య అటు వచ్చి—

“అర్జంట్ లేదంటున్నాడుగా! రేపు రాసుకుని ఇవ్వవచ్చు నోట్సు - ఇప్పటికి బుక్సు మూసి ఇంట్లోకి రా!” అన్నాడు.

అన్నయ్య అసలు విషయం విననందుకు మనసులో దేవుడికి ధన్యవాదాలర్పించుకుంది తను.

దొంగకు తేలు కుట్టినట్టు నెమ్మదిగా జారు కున్నాడు సుధీర్. ఇంత ధైర్యం లేనివాడు రేపు

సంఘానికేం ఎదురు నిలుస్తాడు? యువకరక్తపు పొంగుమాత్రమేననేది స్పష్టమైంది తనకు.

మాధవ్ గూడా :....అలా ఎన్నడూ తలచడు. మాధవ్ కు సుధీర్ కు పోటీ ఏమిటి? హస్తీమళ కాంతరం—అది తన మనసుకా? కాదు....నిజం అంతే.

పరాగ్ గూలాది మొక్కల కుండి దగ్గరికి

నడిచింది. అరవిరసి మురిపిస్తున్న ఎర్ర గులాబీని త్రుంచింది....చటుక్కున చిన్న ముల్లు గ్రుచ్చు కుంది....పువ్వు కోసం ముల్లుల బాధను వోర్చుకో గలరా?....తన కోసం, సమాజాన్ని ఎదిరించి, అగ్నిపరీక్షలకు తట్టుకోగల రైర్యం వుందా మాధవ్ కు...వాడ్లు...వాడ్లు...తన కోసం సున్నిత హృదయదైన మాధవ్ మనసు గాయపడరాదు. తన మీద జాలిలో వుద్ధరిద్దామని మనసు విశాలం

చేసుకుని వుండవచ్చు. పసి తనపు ఆవేశంతో ఓ నిర్ణయానికొచ్చిన అతడి మనసు మరల్చడానికి ప్రయత్నించాలి. ప్రేమ ఎప్పుడూ అవతలవారి సుఖాన్ని కోరుతుందంటారు.

అక్కడో ఎండిపోతున్న గులాబి రెమ్మకు 'పేద' ముద్ద అతికించి వుంది....దానికి, తనకు సామ్యం సరిపోయింది.

ఎండిన రెమ్మనెందుకు చిగురింపజేయాలనే ప్రయత్నం జరుగుతోంది. ఓ మొక్కకున్న విలువ తనకు లేదు. దాని కనద్దురాలు. తన బ్రతుకును తనే ఎడారి చేసుకుంటుందా? ఇతరులే తక్కువగా జూస్తున్నారా? ఎవరు నిర్ణయించారీ శిక్ష : ఏమో : ఏమో :

నిశాదేవి కప్పిన నల్లచీరలో వెలుగురేఖ లంతరించగా ఇంట్లోకి నడిచింది రాధ.

4

ఇంటికి తిరిగొచ్చిన మాధవ్ మనసు ప్రఫుల్ల మైంది. తన సాహసానికి తనకే ఆశ్చర్యం కలిగింది. చండీ రూపం దాల్చి ఇంకెప్పుడూ ముఖం చూడొద్దని తరిమి కొడుతుందనుకున్న రాధ ప్రసన్నంగా వుండడం మరింత ఉత్సాహాన్ని రేకెత్తించింది. మూగ వీణను మీటితేనే శృతి పలుకుతుందనేది పరమ సత్యం....నిషేధ

రాధ

పొన్నలూరు
పద్మావతి

వస్తువుగా త్యజిస్తే....శిథిలమైపోకేం జేస్తుంది?
 “రాదనురా, మదనా!” రేడియోలోనుంచి
 శ్రావ్యంగా వినిపించేసరికి మాధవ్ మనసు మధుర
 భావాలతో నిండిపోయింది. పరవశించి తనూ
 శృతి కలిపాడు.

“ఏంరా? రాఘవయ్యన్న మనువు విషయం
 మాట్లాడానికొస్తాడన్నావ్ రారేదేం?” అని తల్లి
 వైదేహమ్మ అడిగేదాకా, పాటలో లీనమై
 యున్నాడు మాధవ్.

“వాళ్ళు మన సంబంధం విరమించుకున్నట్టు
 తోస్తోందమ్మా! నాకు మేలు జేసిన వాళ్ళయ్యారు...”

“మేలు చేయడమా! నీ చదువేంకానురా,
 పిల్లనివ్వదలచుకుని సహాయం చేస్తున్నాడనుకున్న
 మీ ఆత్మయ్య మొగుడు—ఆ ఉద్దేశంతో కాదు.
 బావమరిది కొడుగ్గా ఏదో యిస్తున్నానన్నందుకు,
 మీ నాన్నకు రోషం వచ్చి వద్దన్నారయ్యా! ఇంటి
 కూటినీ, బంతి కూటినీ చెడుచుకున్న చందమైంది
 గదరా!” నిస్పృహతో అంటూ క్రింద కూల
 బడింది వైదేహమ్మ.

“నువ్వు నిరుత్సాహపడ్డమ్మా! చదువు
 చాలించి చేతనైన వుద్యోగం చేస్తాను....”

“యమ్. ఏ. పానై యింట్లో కూర్చున్న
 శ్రీధరానికి దొకలేడు గాని—డిగ్రీ అయినా
 తీసుకోని నీకేం దొరుకుతాయిరా! పొలం తాకిట్టు
 పెట్టి అప్పు తెస్తాను!” భరోసాగా అన్నాడు
 తండ్రి సోమశేఖరం.

“వద్దు నాన్నా! అంతపని చెయ్యొద్దు!
 ఆ తిండి గింజల ఆధరువైనా వుండనివ్వు!”
 ప్రాదేయత వుట్టిపడిందతడి గొంతున.

“ఒరే! మాధవా! నాకు భోగ భాగ్యాలు
 లేకపోయినా, నీవంటి బుద్ధిమంతుడైన కొడుకును
 భగవంతుడిచ్చినందుకు గర్వపడుతున్నానురా!
 చిన్నవారిని యెదుట మెచ్చుకోకూడదుగాని....”
 అతడి గొంతుక వాత్సల్యంతో నిండిపోయింది.
 కళ్ళు గర్వంగా మెరిశాయి.

“అది మీ పెంపక ప్రభావం....అమ్మ చేతి
 చలువ—నా పునతేం కాదు నాన్నా!” అభిమాన
 భరితంగా వెలువడ్డాయి మాధవ్ మాటలు.

“మనం....అనుకోవలసిన విషయాన్ని
 దాచేసి, ఏవేవో మాట్లాడుకుంటున్నాము.
 రూపీని కోడలుగా చేసుకోలేక పోయినా,
 సౌదామినినన్నా చేసుకుంటాడనుకున్నాను. వాడికి
 తగిన అందమైన పిల్లలిద్దరూ తప్పిపోయినారు.

రెండూ రెండు ముత్యాలు. అవి మనకు దక్కక
 పోగా....చదువు సాగేట్టు లేదు....అదృష్టవంతుల
 కడుపున పుడితే అన్నీ సాధ్యమయ్యేవి...ప్వప్వ”
 ముఖం కళా విహీనమైంది. మాటలు పేలవంగా
 రాసాగేయి వైదేహమ్మకు.

దివాలా తీసిన వ్యాపారిలా అయిపోయిన
 తల్లిని జూచి జాలేసింది మాధవ్ కు. కాని మౌనమే
 శరణ్యంగా వూరుకున్నాడు.

ఎక్కడినుంచో ఇంటికొచ్చిన గోపీ, రవిని
 చూచి “కాళ్ళు కడుక్కొని రండిరా!....అన్నం
 పెడతాను—లేరా! మాధవా! మీ నాన్నను కూడా
 రమ్మను” అంటూ వంట యింటి వైపు దారి
 తీసింది వైదేహమ్మ.

తమ్ముళ్ళ కేసి నిశితంగా చూచి, ఏదో
 తలపుకు రాగా....దీర్ఘంగా నిశ్వాస వదలి అక్కడి
 నుంచి కదిలాడు మాధవ్.

5

“ఏరా! ఇంటర్వ్యూ బాగా జరిగిందా? ఈ
 సారైనా ఆశేమైనా వుండంటావా?” కొడుకును
 ప్రశ్నించాడు రాఘవయ్య.

“హూ....ఆశకేం నాన్నా! ఆకాటీవేగా మాన
 వుడు....” విరక్తిగా జవాబిచ్చాడు శ్రీధర్ చిన్నగా.

“తండ్రి వేదాంతం కొడుక్కు బాగా వంట
 బడుతున్నది. ఇహ అయినట్లే...అణిగి మణిగి
 వుండాల్సిన ఆడపిల్లలకు లేని విరికితనం నీకొచ్చిం
 దేవిరా!” ద్వంద్వార్థంగా అన్నది జానకమ్మ.

ఆమె ఎప్పుడైనా మరో విషయంతో ముడి
 పెట్టి మాట్లాడుతుందనే విషయం అందరికీ తెలి
 సిందే. అందుకే కొంచెం భయం కలిగింది
 శ్రీధర్ కు....ఇంకేదో జరిగే వుంటుందని.

ప్రశ్నార్థకంగా రాధ వైపు చూశాడు.
 ఇది సమయం కాదన్నట్లు నైగ జేసింది రాధ.
 కనుక్కోవలసిన సంగతి కోసం ఆశ్రుత చెంద
 సాగాడు శ్రీధర్.

“శ్రీధర్! ఆ కాలేజీ కమిటీవాళ్ళు నాకు
 ముఖ్యులు. తప్పక సహాయం చెయ్యగలనన్నాడు
 గదరా సుబ్బారావు! అతడేం వాళ్ళతో మాట్లాడ
 లేదట్నా?”

“నాన్నా! మన మీ కాలానికి పనికి రాము
 నాన్నా! తెల్లనివి పాలు నల్లనివి నీళ్ళు కాదని
 పరోక్షంగా చెప్పుతున్నా మనం తెలుసుకోలేక,

పిచ్చిన పడుతున్నాం. నా వల్ల అపని కాదని
 చెప్పడానికి నామర్దగా భావిస్తారు కొందరు....ఆ
 కోవకు చెందిన వాడేనని తోస్తుంది సుబ్బారావుగారు
 కూడా. ‘నేనన్నీ మాట్లాడివచ్చాను. నీవు ‘నామకే
 వాస్తే’ ఇంటర్వ్యూకు వెళ్ళావంటే—నీకు ఉద్యోగం
 వచ్చేది భాయం అని బల్లగుద్ది చెప్పాడు—‘నా కా
 పోష్టిస్తారని నమ్మకం కలగలేదండీ’ అంటే—
 “మనకు రాదని తెలిసినా, నా పలుకుబడి వినియో
 గించి మిత్రుడి కొడుక్కి వుద్యోగం వేయించగల
 ననే నమ్మకం వున్నది. ప్వ... ప్వ.... నీవేం
 విచారించకు. రేపు హైదరాబాదు వెళ్ళినప్పుడు
 ఎవరో పట్టుకుని నీకు నౌకరీ వేయించే పూచీ
 నాది. అయితే కాస్త తెలం వదలాల్సి వస్తుంది.
 చిన్నవాళ్ళ దగ్గర్నుంచి పెద్దవాళ్ళ దాకా కాస్తో
 కూస్తో ముట్ట జెప్పాల్సిస్తుందిరా!” అన్నాడు
 అసలు సంగతి చిన్నగా బయటపెడుతూ.

“ఏ మాత్రం కావాలన్నారా?”

“లంచమిచ్చి నౌకరీ కొంటావా నాన్నా!
 ఆలా ఇచ్చేటయితే యం. ఏ. ప్యానై రెండేళ్ళ
 నుంచి ఎందుకు భాళిగా వుంటాను? నాకేం అర్హత
 లేక మార్కులు రాక వుద్యోగ మడుగుతున్నానా?
 అర్హతున్నవాడికే రెక మెండేషన్లు. లంచాలు
 పెట్టాల్సిస్తే ఇహ చదువు తక్కువైన వాళ్ళ
 సంగతేం గానూ?” శ్రీధర్ నోటి వెంట అవే
 శంగా మాటలు దొర్లసాగాయి. చాతీ ఎగిరెగిరి
 పడుతూంది. కళ్ళు తెలీని రోషంతో ఎరు
 పెక్కాయి.

“చూడు నాయనా! బాధపడకు. దేనికైనా
 కాలం కర్మం కలిసి రావాలయ్యా! మనం తలచే
 దొకటైతే, జరిగేది మరొకటి...” విచారంగా
 తల పంకించాడు రాఘవయ్య.

“ఎక్కడన్నా ఆపోసో సోపో తెచ్చిచ్చి యిట్లా
 చెయ్యరా అనడం పోయి, వాడికి తాళం వెయ్యడం
 మొదలెట్టేవే! ఇదేనటయ్యా నీ నిర్వాకం....
 ఇంక వాడికి వుద్యోగం వచ్చినట్లే—హూ...పూజ
 కొద్దీ పురుషుడు—దానం కొద్దీ బిడ్డలూ”
 చిరచిర్లాడింది జానకమ్మ. “నీ పూజకేమో!
 నీ నోటికి దడిసి సమాధానం చెప్పలేని మొగుడు.
 కిక్కురుమనని పిల్లలూ—ఇంతకంటే ఆడదాని
 కింకేం అదృష్టం కావాలే!” వ్యంగ్యం, వృధా
 మేళవించాయి రాఘవయ్య గొంతున.

“కుట్టిన తేలు గుణవంతురాలు. అరచినది
 గయ్యాళిది” అని మీవి చేతలు, నావి మాటలు....

వున్నమాటంటే వులుకెక్కువే మరి...." వుడు క్కుంటూ అక్కణ్ణించి కదిలింది జానకమ్మ.

జడివాన కురిసి వెలిసినట్లు గాలి పీల్చుకున్నా రక్కడి సభ్యులు.

ప్రవేటు కుర్రాళ్ళు రాగా వరండాలోకి వెళ్ళాడు శ్రీధర్.

6

“ఏమే! ఒంగోలు సంబంధం వాళ్ళ దగ్గర నుంచి జాబొచ్చింది చదవమంటావా?” అన్నాడు రాఘవయ్య.

“పిల్ల నచ్చిందట కదూ? ఎందుకు నచ్చదూ. దాని చక్కదనమే దాని అదృష్టం.” పొంగిపోతూ యింత ముఖం చేసుకుంది జానకమ్మ.

“ఉత్తరంలో సారాంశం వింటే నీవీ మాట అనవు....చదువుతాను-సావధానంగా విను—

రాఘవయ్యగారికి :

మీ మనువు చేసుకోవడం మాకందరికీ ఇష్టమే. అయితే మీ చిన్నమ్మాయి సౌదామినిని కాదు. పెద్దమ్మాయిని!... పెద్దమ్మాయిని వదలి చిన్న పిల్లకు ఎందుకు చేస్తున్నారో తెలుపవలెను—రాధను ఇచ్చే పక్షంలో తక్కిన విషయాలు మాట్లాడు కోవడానికి రావలసినది—

ఇంతే సంగతులు వి. శ్రీనివాసరావు.

“ఈ బాగానేవుంది సంబంధం...ఇంకేం.... స్థిరపరచుకుని రా మరి” హేళన నిండింది జానకమ్మ స్వరం.

రాఘవయ్య మనసును తెలికింది.

“నవ్విన నాపచేను పందే రోజులు రావంటా వటే? ఒక్కటే సందేహం సంగతి చెప్పకుండా చేసే? చెబితే చేసుకుంటారనే నమ్మకం లేదు.... అందుకే వూరుకోవలసి వస్తున్నది” అన్నాడే గాని, ఆలోచనలో పడ్డాడు రాఘవయ్య.

శ్రీధర్ అక్కడికి రాగానే, ఉత్తరం చేతిలో పెట్టాడు రాఘవయ్య చదివి....ఒ నిర్ణయాని కొచ్చినట్లుగా.

“నాన్నా! నేవెళ్ళి మాట్లాడొస్తారే నాన్నా!... యిలాంటి అవకాశాన్ని దుర్వినియోగ పరుచుకో గూడదు నాన్నా! రేపు ఒంగోలు వెళ్ళిరానా?” వుత్సాహంగా అడిగాడు....లాటరీలో తన టికెట్ నెంబర్ గెలిచినంత ఆనందపడిపోతూ శ్రీధర్.

హాల్లో కొచ్చిన రాధ. చేతిలో జాబులో వెలిగే కండ్లతో పచార్లు చేస్తున్న అన్నను జూచి, చెల్లిల్ని చూచి వెళ్ళిన వాళ్ళు నచ్చినట్లు వుత్తరం వ్రాసుంటారని ఊహించింది. శ్రీధర్ చేతిలో జాబు తీసుకుని అత్రుతగా చదివి తెల్లబోయింది.

“రాధా! పెళ్ళివారింటికి వెళ్ళి రా నా! అందొచ్చిన అదృష్టాన్ని ఎందుకు కాలదన్ను కోవాలి? చెప్పు....నీ ఇష్టం చెప్పు!” తొందర చేసేడు శ్రీధర్.

అందరివైపు కలియజూచింది. తండ్రిముఖంలో వ్రసన్నత గోచరించింది....తల్లి అందర్నీ మింగే నేలా చూస్తోంది. “అన్నయ్యా! నా బ్రతుకు.... నీకంత ఎగతాళిగా వుందిరా? నన్నిలాగైనా బ్రతక నివ్వదలచుకో లేదా యేం? నా జీవితం....ఇలా గడిచి పోనీయండి. దయవుంచి” ముఖం ఎర్ర మందారమైంది. కళ్ళు చింత నిప్పులయ్యాయ్.

అల్లం వాడిపోయి వృథా అయిపోకుండా వచ్చిగా నవనవలాడుతూ ఉండడానికి ఏం చెయ్యాలి? ఒక తొట్టెలో ఇసుక వేసి అందులో అల్లాన్ని పూడ్చి ఉంచితే కావలసిన వస్తువు తీసి ఉపయోగించుకోవచ్చు.

మాధవ్ తనకు ఆశలు రేకెత్తించకపోతే, ఈ సదవకాశాన్ని వినియోగించుకునేదా? వూహ.... ఎన్నడూ తనకలాటి అభిప్రాయాలు కలగలేదు. ఆనాటి నుంచి కరుడుగట్టి పోయింది తన మనసు, తనలోనే అనుకుంది....పమిట చెరుగు వ్రేలికి చుట్టుకుంటూ నేల చూపులు చూస్తూ వుండి పోయింది.

“ఆనాడు నీ భవిష్యత్తు బాగుపరచాలని అట్లా చేసేను గాని, నిన్నిట్లా మోడుగా వుంచాలని కాదమ్మా! నన్ను కటిక వాడి క్రింద జమకట్టేవా తల్లీ! చెప్పు....అన్నయ్య మాటకు జవాబు చెప్పు... మమ్మల్ని నీ సంపాదనమీద జీవించే స్వార్థ పరులుగా చిత్రించుకోవద్దమ్మా! మమ్మల్ని మనుషులుగా చూడు....” ఆర్థ్ర మైంది రాఘవయ్య గొంతు.

“నా....న్నా! ఇంకెప్పుడూ ఇలాంటి సంభా

షణ నాదగ్గర తేవద్దు” గిరుక్కున తిరిగి రూములో కెళ్ళింది రాధ.

శ్రీధర్. రాఘవయ్య నిశ్చేష్టులయ్యా రామె చర్యకు.

“నా కళ్ళతో ఎన్ని ఆరాచకాలు చూడాలొస్తుందో?....మన సాంప్రదాయం ఎటువంటిది, మీరు చెయ్యబోతున్న పని ఎటువంటిది? అందుకే కలి కాలంలో....”

“దయవుంచి నీవు నోరు మూసుకోవే. మందే వుండుమీద కారం జల్లినట్లు మాట్లాడడం నీవెప్పటికీ మానుకుంటావే!.... అబ్బబ్బ” విసుక్కున్నాడు రాఘవయ్య.

“తండ్రి పిల్లలూ....అంతా ఒకటే, నేనే పరాయిదాన్ని. మీ ప్రేమలు మీకెక్కువైతే, నావాళ్ళమీద నాకెందుకుండదను కుంటారు? నేనింత కఠినురాల్ని కావడానికి కారణం....నువ్వు కదూ?”....జానకమ్మ కంఠం దుఃఖంతో పూడుకు పోగా మాట్లాడలేక పోయింది. విసురుగా పమిట చెరుగు రొంటిని దోపి పెరటివైపు దారి తీసింది.

రూములోకెళ్ళిన రాధకు తల్లి మాటలు స్పష్టం గానే వినిపించాయి. “అమె స్థానంలో ఎవరున్నా అలాగే ప్రవర్తిస్తారేమో! ఎవరి వ్యధ వారిది. అమె మాటలు అలవాటైనవైనా అప్పుడప్పుడు ములుకుల్లా గ్రుచ్చుకుంటాయి....” అలా ఆలోచిస్తున్న రాధకు సౌదా పెళ్ళి చూపుల నాటి సంఘటన గుర్తుకొచ్చింది.

ఆ రోజు ప్రొద్దున ప్రవేటుకు మాధవ్ గూడా వచ్చాడు. తనూ అన్న దగ్గర పాతం వింటూ కూర్చుంది. పెళ్ళి వారొచ్చినప్పుడు మామూలు చీర కట్టుకోబోయింది. సౌద, నివేద, వేదించి తెల్ల జరీ చీర కట్టించారు....తలంటి పోసుకున్న వెంట్రుకలు తడారకపోతే, రెండు పాయలల్లు కుని, రిబ్బన్ కట్టుకుని కూర్చుంది. అన్నయ్య పుస్తకం వైపు చూచినప్పుడల్లా....మాధవ్ తన కేసి చూచేవాడు....ఎన్నడూ లేని పులికింత కలగడం తనకే చోద్యంగా తోచింది. అతడి చూపులు బాలభానుని రేలేత కిరణాల్లా గిలిగింతలు పెట్టసాగాయి. మనసుకూ, శరీరానికి అవినాభావ సంబంధమని అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకుంది. అతడి మీద కేవలం వాత్సల్యం మాత్రమే! వున్నప్పుడుగాని, తను....ఏ విధమైన యోచనలు పెట్టుకోనప్పుడుగాని ఏలాంటి అనుభూతి వుండేది గాదు. సంకల్ప మాత్రంగానే....తన్మయత్వం

కలిగినప్పుడు....చటుక్కున ఏదో గుర్తుకొచ్చి వచ్చు గగుర్పొడిచింది....మనసులో విచారం చోటు చేసుకోగా....ఆ ఆలోచనకు స్వస్తి చెప్పింది. ఆనాటి పాతరేపీ క్రద్ధగా వినలేక పోయింది.

ఇంతలో నాన్న పెళ్ళి వాళ్ళను రిసివ్ చేసుకో దానికి రైల్వేస్టేషన్ తెళ్ళుతూ....అన్నను బజారు పని మీద పంపేడు. తనొచ్చేదాకా మాధవ్ ను వుండమని అన్నయ్య ఆదేశించాడు.

“రాధాదేవిగారూ: పెళ్ళికూతురు కంటే.... తోడి పెండ్లికూతురే బాగా ముస్తాబయిందే?” చిలిపిగా చూస్తూ కళ్ళు చికిలించాడు మాధవ్.

“తోడి పెళ్ళికూతురా: అంటే....వేదా! ఏదీ....నిల్కు పరికిణీ కట్టుకుందా?” ప్రక్కలకు చూచింది తను.

“వేద కాదు....రాధ....తెల్ల చీర కట్టు కుంది....” వ్రేలితో తనవైపు చూపేడు.... కళ్ళలో అనురాగ జ్యోతులు వెలగ్గా.

క్రొత్తగా సిగ్గు ముంచుకొచ్చింది....తనకు.

“కొంటే మాటలెప్పుడు నేర్పావ్! మాధవ్...”

“పరిస్థితిని, మనస్థితిని బట్టి అవే పుట్టు కొస్తాయి మేడమ్! అయితే వాటికి ఉత్సాహ ప్రోత్సాహాలు అవసరమనుకో! - సరేలే మాటల్లో పడి చెప్పదలచుకున్నది మరచిపోతున్నాను - దేనికైనా మంచిది తరుచుగా కాబోయే పెళ్ళి కొడుక్కు కనిపించకు....బహుశా నిన్నే చేసు కుంటాననవచ్చు...”

“అవు మాధవ్! నీ చమత్కృతి. పరిహాసాని కైనా హద్దుండాలి! దాని సౌందర్యమెక్కడా, నేనెక్కడ!....నాకు దానికి వయసు తేడా కని పించదా?....నీకా భయం అక్కర లేదు....”

“నీ వొక్కమాటు పెద్దద్దంలో చూచుకో! ఎలా వున్నావో తెలుస్తుంది. అల్లనల్లన పాలాన్ని స్పృశించే ముంగురులు....చక్కని చామన చాయలో నునుపు దేలిన శరీరం....తెల్లని చీరలో దేవ దూతలా....”

“మీ కథానాయిక పేరేమిటి మాధవరావు గారూ?” అనే సౌదా పలకరింపుతో త్రుళ్ళిపడ్డాడు మాధవ్.

“చెప్పనా....చెప్పనా” అన్నాడు తడబాటుతో. కోరగా చూచింది తను.

“మరో మారు చెపుతాను సౌదామిని....” ఓరగా చూచాడు తన వైపు.

“అక్కయ్యా! అమ్మ లోపలికి రమ్మంది” లోనికి దారి తీసింది సౌద.

హాల్లో చాపలువేసి కుర్చీలు తుడిచి వంటింట్లో తల్లికి సహాయం చెయ్యడాని తెళ్ళింది తను.

అమ్మ ఓ లిప్తపాటు తన వైపు దీనంగా చూచి....తన పనిలో లీనమైంది. అప్పుడప్పుడు మాతృమూర్తిని జ్ఞాపకం చేసుకుంటుండేమో! ఆ చల్లని చూపుకోసం ఎంతో తపిస్తుంది తను.

ప్లేట్లు, గ్లాసులూ సర్దిపెడుతుంటే, నాన్న మాధవ్ గారింటికి మనువు స్థిరపరచుకుని రావ దానికి వెళ్ళుతారనే విషయాన్ని గురించి మాధవ్ తో ప్రస్తావిస్తున్నప్పటి సంఘటన జ్ఞప్తి కొచ్చింది.

“మాధవ్! ఈరోజు నాకెంత ఆనందంగా వుందో చెప్పలేను!” అంది తను సంతోషాతి రేకంతో.

“ఏమిటబ్బా! అంత హర్షం కలిగించేటంత విలువైన విషయం! నేను తెలుసుకోవచ్చా?” అమాయకంగా ముఖం రంగులు మార్చుసాగాడు.

“చూడు మాధవ్! పని తనపు చాపల్యం నీకింకాపోలేదు. అయినా నిన్ను గృహస్థుని చెయ్యబోతున్నారు....అన్నయ్య చెప్పిన షరతులు నీవు వాళ్ళకున్నావ్! అన్నయ్య చెప్పగా, నాన్న ఆమోదించి, మీ యింటికి వచ్చి అన్ని విషయాలు మాట్లాడి స్థిర పరుచుకు రావడానికి, రేపు మంచి రోజుని వెళ్ళి రావాలనుకుంటున్నారు....అంతకంటే సంతోషమైంది నా కింకేం కావాలి....బుద్ధిమంతు డైన కుర్రాడితో, అందులో అతి పరిచయస్థుడూ.... మా కుటుంబాన్ని అభిమానించే వాడు....ఇంటి కల్లాడవుతున్నాడంటే...ఆనందం కాదా!....ఇద్దరూ రూపవంతులు....మీకు పుట్టబోయే పిల్లలు.... అంద మైన గుణవంతులు....వాళ్ళను చూచు కుంటూ...” తన వాక్యం పూర్తిగాక ముందే అందుకున్నాడు మాధవ్.

“శేష జీవితాన్ని గడుపుతారా? అమ్మమ్మ గారూ?”

“వరుసలు కూడా తెలివేంటి మాధవ్!.... అమ్మని...” పెద్దగా నవ్వింది తను. “నన్ను మరి పాలుత్రాగే పనివాడిని జేసి మాట్లాడకు రాధమ్మా! నీ స్వార్థానికి హద్దుంది....తన కడుపుకు తింటేనే ఆకలి చల్లారుతుంది....తన జబ్బుకు మందు వాడితేనే రోగం తగ్గుతుంది....” అవేశం, అవేదన మిళితంకాగా ఉపన్యాసదోరణిలో చెప్పుకపోతున్న మాటలకు అడ్డు తగిలింది తను.

“మాధవ్! నా మీది అభిమానంతో, జాలిగా అంటున్నావు గాని, నా కలాంటి వుద్దేశమే లేదు. ఆశలేని కూటికి ఆకలుండదు మాధవ్....” నిశ్చలంగా తన నోటి నుంచి వెలువడ్డాయి ఆ మాటలు.

“ఆశ గలిగిస్తే....ఆకలుంటుందంటావా?” ఆశగా తన కనుల్లోకి చూచాడు మాధవ్.

“అలాంటి విశాల హృదయులు, అరుదు మాధవ్! అందుకే నేనిలాగే వుండి పోవాలను కున్నాను....సమాధానం చాలా!” అంది తను.

“విశాల హృదయు రెవరైనా ఆశిస్తే....అను గ్రహించ గలవా?” ఆత్రు తగా తన ముఖంలోకి చూపులు సారించాడు మాధవ్ “ఏమిటి మాధవ్! నీ దొంక తిరుగుడు ప్రశ్నలూ?....నీ కథలోకి నా లాంటి క్యారెక్టర్ రెవరైనా కావాలా?....మన స్తత్వం కోసం నన్ను పరీక్షిస్తున్నావా?” తేలిగ్గా తీసుకుని నవ్వింది తను.

“సాహసిస్తే ఏమాతుందీ?....” నిలదీసి అడిగాడు.

అటువైపు అడుగుల చప్పుడు కాగా తల త్రిప్పి చూచింది తను. మనిషిజాడ కానరాలేదు.

“నా ప్రశ్నకు జవాబు రాలేదు....” రెట్టించాడు మాధవ్.

“ఏమాతుందో చెప్పనా....ఏమాతుందంటే”, తడబడింది “అతడి ముఖం జన్మలో చూడ కుండా వుండాలొస్తుంది” అన్నది మళ్ళీ విసుగ్గా అతడి వైపు రోషంగా చూస్తూ.

ముఖం తేలేసి....భారంగా క్వాస వదిలాడు మాధవ్.

తన కర్థం కారేదానాడు, అతడి మాటలు.... సౌద వినుంటుండేమో!....ఆ అడుగులు దానివే కావచ్చు. అప్పటి వరకూ మాధవ్ ను చేసుకోదా నికి సుముఖంగా వున్న సౌద మారిపోయిందంటే తను గ్రహించ లేనంతటి అవివేకి అయింది.

“అక్కయ్యా! ఈ వోణీ బాగుందా?” అని సౌద అడిగేదాకా....తను ఆలోచనా కెరటాల్లో కొట్టుకులాడుతూ వుండిపోయింది.

“నీ నెలక్షన్ కు అవీలుంటుందా! అదే వేసుకో!” మెచ్చుకోలుగా చూచింది తను.

అన్నయ్య కేకతో హాల్లోకొచ్చింది ఆనాడు.

“అమ్మ బోజనానికి రమ్మందోందక్కా!” అనే నివేద విలుపుతో గతంనుంచి యథార్థాని కొచ్చింది రాధ. [నశేషం]

ని బంధనలు

'వనిత మాటల కొలుపు'లో శ్రీలు మాత్రమే పాల్గొన్నారు. ఈ సంచికలో ఉన్న కూపను పూర్తి చేసి కవర్లో పెట్టి 'వనిత మాటల కొలుపు-17' చందమామ బిల్డింగ్స్. మద్రాసు - 600 026 చిరునామాకు నవంబరు నెలాఖరులోగా చేరేలా పంపాలి. ఆ కవర్లో మాటల కొలుపు కూపను తప్ప మరేదీ ఉండకూడదు. ఒక కవర్లో ఒక్క ఎంట్రీయే ఉండాలి. గళ్ళలో వేసే అక్షరాలు శుభ్రంగా, తెలిసేలా ఉండాలి. కొట్టివేతలూ దిద్దు బాట్లూ ఉండకూడదు. దీని సమాధానం, ఫలితాలూ 1977 జనవరి 1వ తేదీ సంచికలో ప్రచురింప బడతాయి. మా దగ్గర గల సమాధానంతో సరిపోయే సమాధానం పంపినవారికి రూ. 116 లు బహుమతిగా పంపుతాము. సరైన సమాధానం పంపేవారు ఒకరికంటే ఎక్కువమంది గనుక ఉంటే, బహుమతి మొత్తం సమానంగా పంచ బడుతుంది. దీనికి సంబంధించిన ప్రతి విషయం లోనూ 'వనిత' నిర్వాహకవర్గానిదే తుది నిర్ణయం. ఈ విషయంలో ఎటువంటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలూ జరుపబడవు.

అధారాలు-అడ్డం

1. మొట్టమొదటి ప్రేమ
2. నిజంలాంటిది !
3. అతి వినయాలు చూపేవారిని ఈ 'పేరు'లో అంటారు.
4. వంట్లో బాగుండకపోవడం
5. చేయూ ?
6. లక్ష్మీదేవి (వికాక్షరం)
7. వ్రాత
8. చిన్న వస్తువు
9. క్రింద
10. భరతుని వడినగారు
11. 'త్రాగుట' తారుమారు కావడమే కాదు-కొంత అంతర్ధానం కూడా అయింది !
12. కావడి కుండలులో ఒకటి
13. అటూ ఇటూ అయిన ఒక తెలుగు నవల
14. లేఖ
15. తాత ముక్తాకలులో రెండక్షరాలు

అధారాలు-నిలువు

1. తొలి చినుకుల పేరు
2. నీలిరంగు జుట్టే-గాని, పొడుగ్గా లేదు.
8. కవిత
12. లేవనములో నగము.
16. శ్రీకృష్ణుడు
17. పిడతలు చెయ్యడానికి ఉపయోగపడుతుంది.
18. తిరుగుబాటు చెయ్యకూడదు-తప్ప !
19. ముద్ది
20. ఒక జంతువు
21. ఇదివరలో ఎన్నో ఒక పత్రిక
22. నేర్పేది.
23. ఇదీ నేర్పేదే.
24. అర్థంగా కూడా నడుస్తుంది

వనిత మాటల కాలువ-17 రూ. 116 లు బహుమతి!

1		16	17			2	18
		3			4	ల	
5		మా		6			
		7	19		8		20
	21		9	గు			
	10				11	22	
12			13	23	ము		24
14		ము				15	

పేరు

చిరునామా

.....

.....

పసి బిడ్డకు జీర్ణసంబంధమైన
బాధలు కలిగినప్పుడు...

సామ్యంగా పనిచేసే
అమృతాంజన్
గ్రైప్ మిక్స్చర్
బాధను అతి త్వరగా తగ్గిస్తుంది

కడుపునొప్పి, అజీర్ణము, వాయువు, పళ్ళు
పచ్చేటప్పుడు కలిగేబాధలు మొదలైన
వాటిలో దేనితోనైనా సరే, మీ పసిబిడ్డ
బాధ పడుతూంటే అమృతాంజన్ గ్రైప్
మిక్స్చర్తో అతి త్వరగా ఉపశమనం
కల్పించండి త్వరగా సులభంగా తిరిగి
మీ పసిబిడ్డ ఆనందంగా నవ్వుతుంది.

గృహౌషధములు
తయారుచేయుటలో
తరతరాలుగా నమ్మికకు
పాత్రమైన అమృతాంజన్ వారి
తయారీ.

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్

శిరో
జాలం

'అందమే ఆనందం' అంటారు
అందచందాల పట్ల ఆసక్తి గలవారు.
అందుకే అందంగా కనిపించడానికి, అందానికి
అందాలు దిద్ది తీర్చడానికి ప్రాముఖ్యం
ఇవ్వాలి అంటారు వారు; అందం అన్నది
మొత్తం శరీరానికి సంబంధించి
ఉండాలంటారు. కట్టు బొట్టు
అందంగా ఉంచుకోవడంతోబాటు
జుట్టు కూడా సొగసుగా అలంకరించుకుంటే
బావుంటుంది. 'శిరోజాలంకరణ'
ఎన్నో శతాబ్దాలనాడే ప్రారంభమైంది.
కాలానుగుణంగా శిరోజాలంకరణలోనూ
మార్పులు వచ్చాయి.
ఆ మార్పులకు అనుగుణంగా ఉన్న
ఒక ఆధునిక శిరోజాలంకరణ గురించి
'వనిత' పత్రికకు
ఇక్కడ వర్ణచిత్రాల ద్వారా
తెలియజేస్తున్నాము.

మొదట జుట్టును చిక్కువడకుండా దువ్వుకోవాలి.
ఆ తర్వాత దాన్ని వర్ణచిత్రం-1లో చూపినట్లు
ఒక నల్లదారంతో గట్టిగా కట్టి ఉంచాలి.

ఆ తర్వాత అలా కట్టి ఉంచిన జుట్టును బాగా
పైకెత్తివట్టి ఉంచి రెండువైపులా పిన్నులతో బిగించి
ఉంచాలి [వర్ణచిత్రం-2 చూస్తే పిన్నులు ఎలా
అమర్చాలో తెలుస్తుంది].

జుట్టులో కాస్త కాస్తగా తీసుకుని ఆ బాగాలను
లోపలినుంచీ వెనక్కు దువ్వాలి. అలా దువ్వక
జుట్టును హెయిర్ స్ప్రేతో స్ప్రే చెయ్యాలి. [వర్ణ
చిత్రం-3 చూడండి.]

అలా స్ప్రే చేశాక మొత్తం జుట్టును ఒక్కపాయగా
తీసుకుని దాన్ని క్రిందికి తెచ్చి బాట్ పిన్నులతో
బిగించాలి [వర్ణచిత్రం-4 చూడండి].

ఈ శిరోజాలంకరణ పూర్తయితే వర్ణచిత్రం-5లో
చూపినట్లుగా ఉంటుంది. పూర్తయిన శిరోజా
లంకరణను అందమైన పువ్వులతో అలంకరిస్తే
మరింత బావుంటుంది. ఆ పువ్వులను బాట్ పిన్ను
లతో గుచ్చి ఉంచవచ్చు.

లేకుంటే ముందుగా తయారుచేసి ఉంచుకున్న
నల్లని 'రిబ్బన్ బా'ను అమర్చినా ఈ శిరోజాలంకరణ
చూడడానికి బావుంటుంది.

అ
లిం
కా
రం

ని బంధనలు

'వనిత మాటల కొలుపు'లో ప్రీతి మాత్రమే పాల్గొనాలి. ఈ సంచికలో ఉన్న కూపను పూర్తి చేసి కవర్లో పెట్టి 'వనిత మాటల కొలుపు-17' చందమామ బిల్డింగ్స్. మద్రాసు - 600 026 చిరునామాకు నవంబరు నెలాఖరులోగా చేరేలా పంపాలి. ఆ కవర్లో మాటల కొలుపు కూపను తప్ప మరేదీ ఉండకూడదు. ఒక కవర్లో ఒక్క ఎంట్రీయే ఉండాలి. గళ్ళలో వేసే అక్షరాలు శుభ్రంగా, తెలిసేలా ఉండాలి. కొట్టివేతలూ దిద్దు బాట్లూ ఉండకూడదు. దీని సమాధానం, ఫలితాలూ 1977 జనవరి 1వ తేదీ సంచికలో ప్రచురింప బడతాయి. మా దగ్గర గల సమాధానంతో సరిపోయే సమాధానం పంపినవారికి రూ. 116 లు బహుమతిగా పంపుతాము. సరైన సమాధానం పంపేవారు ఒకరికంటే ఎక్కువమంది గనుక ఉంటే, బహుమతి మొత్తం సమానంగా పంచ బడుతుంది. దీనికి సంబంధించిన ప్రతి విషయం లోనూ 'వనిత' నిర్వాహకవర్గానిదే తుది నిర్ణయం. ఈ విషయంలో ఎటువంటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలూ జరుపబడవు.

అధారాలు-అడ్డం

1. మొట్టమొదటి ప్రేమ
2. నిజంలాంటిది !
3. అతి విషయాలు చూపేవారిని ఈ 'పేరు'లో అంటారు.
4. వంట్లో బాగుండకపోవడం
5. చేయూ ?
6. లక్ష్మీదేవి (వికాక్షరం)
7. వ్రాత
8. చిన్న వస్తువు
9. క్రింద
10. భరతుని వడినగారు
11. 'త్రాగుట' తారుమారు కావడమే కాదు- కొంత అంతర్ధానం కూడా అయింది !
12. కావడి కుండలులో ఒకటి
13. అటూ ఇటూ అయిన ఒక తెలుగు నవల
14. లేఖ
15. తాత ముత్రాకలులో రెండక్షరాలు

అధారాలు-నిలుపు

1. తొలి చినుకుల పేరు
2. నీలిరంగు జుట్టే-గాని, పొడుగ్గా లేదు.
8. కవిత
12. లేవనములో సగము.
16. శ్రీకృష్ణుడు
17. పిడతలు చెయ్యడానికి ఉపయోగపడుతుంది.
18. తిరుగుబాటు చెయ్యటాడదు-తప్పు !
19. ముష్టి
20. ఒక జంతువు
21. ఇదిపరలో వున్న ఒక జీవి
22. నేర్పేది.
23. ఇదీ నేర్పేదీ.
24. అడ్డంగా ఏ ఏ నడుస్తుంది.

కుట్టుపని: అభ్యాసం

వరిత - ఏవో కుట్టుపని బడి

[కుట్టుమెషిన్లు తయారు చేసే ప్రసిద్ధ సంస్థ 'ఉషా' వారి సౌజన్యంతో]

3-2 $\frac{1}{4}$ వర్కింగ్ స్కేర్ తగ్గింపు $\frac{1}{2}$ ";
డ్రాఫ్టులో చూపినట్టుగా ఫ్రంట్-బ్యాక్లపైన స్టీవ్
టాప్ సీమ్ యొక్క షేపు తియ్యండి. (ఫ్రంట్
పైన సీము ఎక్కువ వంపుతో ఉండాలి).

4-1 $\frac{1}{4}$ వర్కింగ్ స్కేర్ లేదా $\frac{1}{2}$ కప్ +
2"; 4, 3 కలపండి.

5-1 $\frac{1}{2}$ (4-1) తగ్గింపు $\frac{3}{4}$ ".

6-5 5" నుంచి 6" లేదా కావలసినట్టు.
(6-5) లైను మీద, స్లిట్ కోసం స్టీవ్ యొక్క
వెనుక ప్రక్క నుంచి మాత్రమే, కత్తిరించండి.
స్టీవ్ కు కప్ కుట్టేటప్పుడు బిందువులు 1, 4 వద్ద
తక్కిన స్టీవ్ కులాగా తగ్గించు స్లిట్లు తియ్యండి.

భాగాలు-సి, డి

భాగం-సి సింగిల్ కప్ నీ, భాగం-డి డబుల్
కప్ నీ చూపిస్తుంది. చొక్కా గుడ్డ నుంచి 4
ముక్కలూ, లైనింగ్ గుడ్డ నుంచి రెండు
ముక్కలూ కత్తిరించాలి: సింగిల్ కప్ కి $2\frac{1}{4}$ "
వెడల్పు, కప్ పొడవు $+\frac{1}{4}$ "; డబుల్ కప్ కి $5\frac{1}{2}$ "
వెడల్పు, కప్ పొడవు $+\frac{1}{4}$ ". తరువాత డ్రాఫ్టులో
చూపినట్టుగా షేప్ తియ్యండి. షర్టింగ్
ముక్కలకు అన్ని ప్రక్కలా సీముకుగాను
అలవెన్సు వదలాలి.

భాగం-ఇ (పోల్ కాలర్)

ఇ ఎఫ్-అనే నిర్మాణ రేఖను గీసి, దాని మీద
ఒక చోట O-అనే బిందువును గుర్తించండి.

1-0 $\frac{1}{2}$ నెక్.

2-1 $\frac{3}{4}$ "; బిందువులు 0, 1, 2 నుంచి పైకి
చదరపు గీత.

3-2 $\frac{3}{4}$ "; డ్రాఫ్టులోలాగా 3 నుంచి Oకి షేప్
తియ్యాలి.

4-1 $\frac{3}{4}$ "; పిల్లలకు 1" తగ్గింపు.

5-0 $\frac{3}{4}$ 4, 3లు 5, 4లు కలపండి. డ్రాఫ్టులో
చూపినట్టుగా లైనింగ్, షర్టింగ్ గుడ్డలలో
ఒక్కొక్క ముక్క కత్తిరించండి; మరి ఒక
షర్టింగ్ గుడ్డ ముక్క బయటి లైన్లలో కనబడేట్టు.
బిందువు 2కి క్రిందుగా వర్కింగ్ స్కేర్ కి
సుమారు $\frac{1}{4}$ వ-వంతు ఉండాలి.

భాగం-ఎఫ్ 1 (షేక్స్పియర్ కాలరు-వాలు)

డి ఇ-అనే నిర్మాణ రేఖను గీసి, దాని మీద
ఒక చోట O-అనే బిందువును గుర్తించండి.

1-0 $\frac{1}{2}$ నెక్.

2-1 1" నుంచి $\frac{1}{4}$ ". వెడల్పుయిన కట్
కాలరుకుగాను, ధరించేవారి అభిరుచిని బట్టి,
దూరం తగ్గినకొద్దీ కాలర్ యొక్క కోణము
వెడల్పు ఎక్కువ అవుతూ వుంటుంది.

బిందువులు 0, 1, 2 నుంచి పైకి చదరపు గీత.

3-0 $\frac{1}{4}$ " నుంచి $\frac{1}{2}$ " డ్రాఫ్టులో చూపినట్టుగా
3 నుంచి 1కి షేప్ తియ్యాలి.

4-3 $1\frac{1}{4}$ " (చిన్న పిల్లలకు $1\frac{1}{2}$ ").

5-1 $2\frac{1}{2}$ " నుంచి 3" ధరించేవారి ఇష్టాను
సారం; 5, 1 కలిపి, చూపినట్టుగా 4 నుంచి 5కి
షేప్ తియ్యండి.

భాగం-ఎఫ్ 2 (షేక్స్పియర్ కాలరు-నిలువు)

ఎ డి-అనే నిర్మాణ రేఖను గీసి, దాని మీద
ఒక చోట O-అనే బిందువును గుర్తించండి.

1-0 $\frac{1}{2}$ నెక్.

2-1 భాగం ఎఫ్-1 నుంచి (2-1)కు సమానం.

3-2 $\frac{3}{4}$ "; O నుంచి 3 కి షేప్ తియ్యాలి.

4-0 $1\frac{1}{2}$ "; (పిల్లలకు 1").

5-3 $\frac{1}{4}$ "; బిందువు 2 నుంచి పైకి చదరపు మైన

గీతకు $\frac{1}{4}$ " లోపలగా బిందువు 5 ను గుర్తించాలి.

4 నుంచి 5 కు షేప్ తియ్యండి.

సూచన:

పైన ఇచ్చిన షేక్స్పియర్ కాలరు కొలతలు
లైనింగ్ గుడ్డ కత్తిరింపుకి ఉద్దేశింపబడినవి.
షర్టింగ్ గుడ్డ అయితే తగినంత మార్జిన్
వదిలి మరిచే కత్తిరించాలి. సీము అవసర
మయినది డ్రాఫ్టులో చేర్చబడి వున్నది.

ఫ్లెయిన్ (సాదా) పైజమా

30-వ పాఠం

కొలతలు:

పొడవు 39", బాటమ్ 36". వర్కింగ్ స్కేర్:
 $\frac{1}{2}$ సీట్ = 18".

ఎ బి-అనే నిర్మాణ రేఖను గీసి, దాని మీద
ఒక చోట O-అనే బిందువును గుర్తించండి.

1-0 2" టర్నింగుకు గాను.

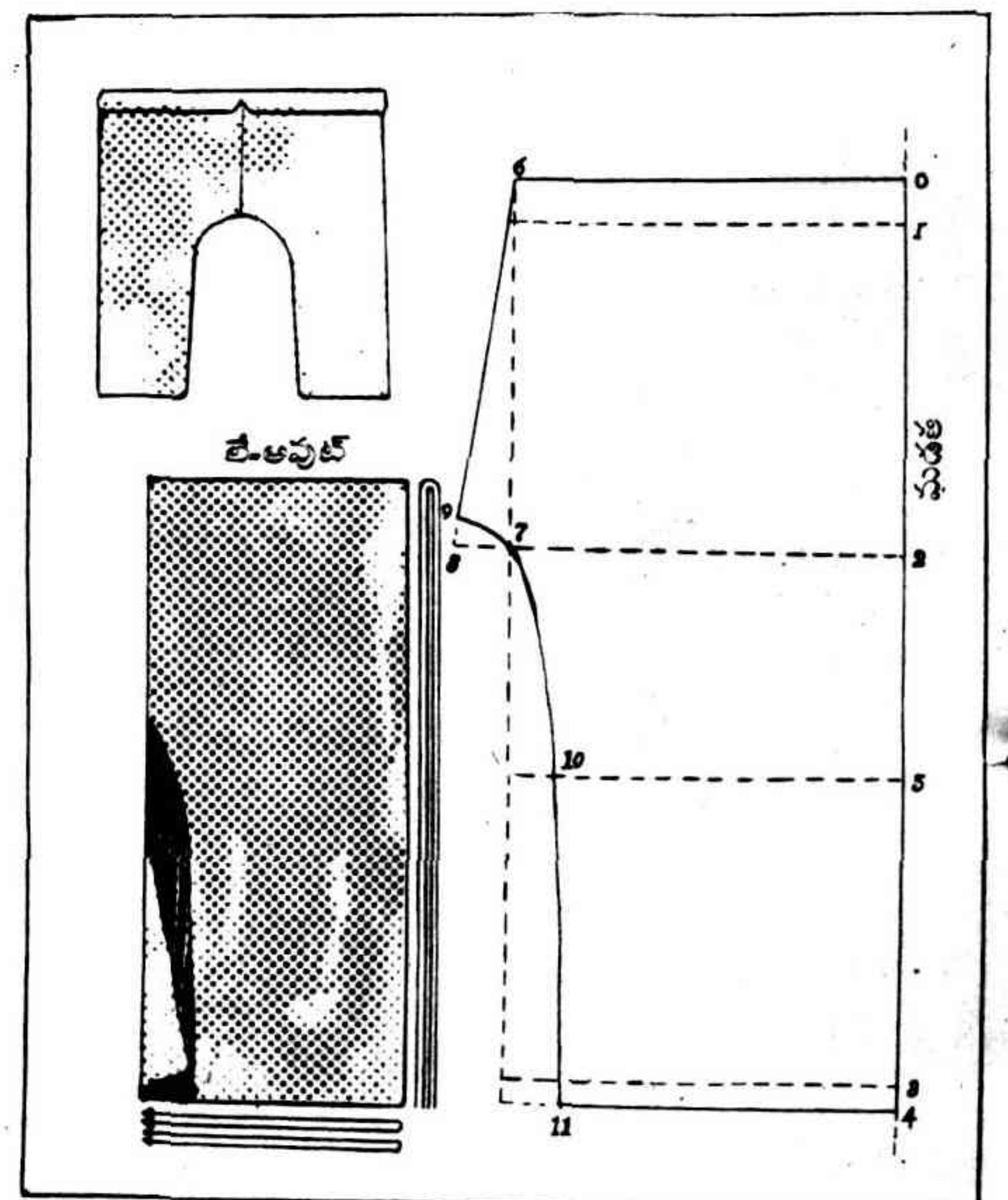
2-1 $\frac{3}{4}$ వర్కింగ్ స్కేర్ + 3".

3-1 పైజమా పొడవు.

4-3 1" టర్నింగుకోసం.

5-2 $\frac{1}{2}$ (3-2) తగ్గింపు 2" మోకాలి లైనుకు
గాను. బిందువులు O, 1, 2, 3, 4, 5 నుంచి
అడ్డంగా చదరపు గీత.

6-0 స్కేలుకు సమానం లేదా గుడ్డ
వెడల్పులో సగం-ఏది తక్కువో అది. బిందువు
6 నుంచి క్రిందికి చదరపు గీత.

7-2 (6-0)కు సమానం.

8-6 $2\frac{1}{2}$ " లేదా కాలి ప్రక్కనుంచి మిగిలిన గుడ్డను బట్టి ఇంకా ఎక్కువ-8, 6 కలపండి.

9-8 1" నుంచి $1\frac{1}{2}$ ".

10-5 $\frac{1}{2}$ బాటమ్ + $\frac{3}{8}$ ".

11-4 $\frac{1}{2}$ బాటమ్ + $\frac{3}{8}$ ".

ద్రాప్టులోలాగా బిందువులు 11, 10, 7, 9 ద్వారా కాలిసీమ్ యొక్క షేప్ తియ్యండి.

బట్ట అంచనా

(2 పొడవులు + 7")

ఈ రకం పైజమా కత్తిరింపుకి-సీట్ కొలతకు సమానమైన కిసీసపు వెడల్పు ఉండాలి.

కత్తిరింపు :

గుడ్డను ముందుగా వెడల్పు వెంబడి మడిచి, తరువాత పొడుగు వెంబడి మడవాలి. నిర్మాణరేఖ ఎ-బి బట్ట మడతపైన ఉంచి, బట్ట నాలుగు మడతల వరస మీద పైజమా ద్రాప్టు చెయ్యండి. పైజమా కాలి ప్రక్కన ఉండే గుడ్డ నుంచి లే-అవుట్ లో చూపినట్టుగా నాలుగు త్రికోణాకారపు ముక్కలను కత్తిరించాలి.

గుడ్డ వెడల్పులో సగం వర్కింగ్ స్కేల్ కంటే ఎక్కువయి, వదులు ఇంకా కావాలను కుంటే, 6-0 నుంచి దూరాన్ని గుడ్డ సగం వెడల్పుకి సమానంగా ఉంచండి.

అలీమర్ పైజమా

31-వ పాఠం

కొలతలు :

పొడవు 39", సీట్ 36", బాటమ్ 17".
వర్కింగ్ స్కేల్ : $\frac{1}{2}$ సీట్ = 18".

ఎ బి-అనే నిర్మాణ రేఖను గీసి, దానిమీద ఒక చోట O-అనే బిందువును గుర్తించండి.

1-0 $1\frac{1}{2}$ " టర్నింగుకుగాను.

2-1 పైజమా పొడవు.

3-2 $1\frac{1}{2}$ " టర్నింగు కోసం.

4-1 $\frac{3}{8}$ వర్కింగ్ స్కేల్ + 3".

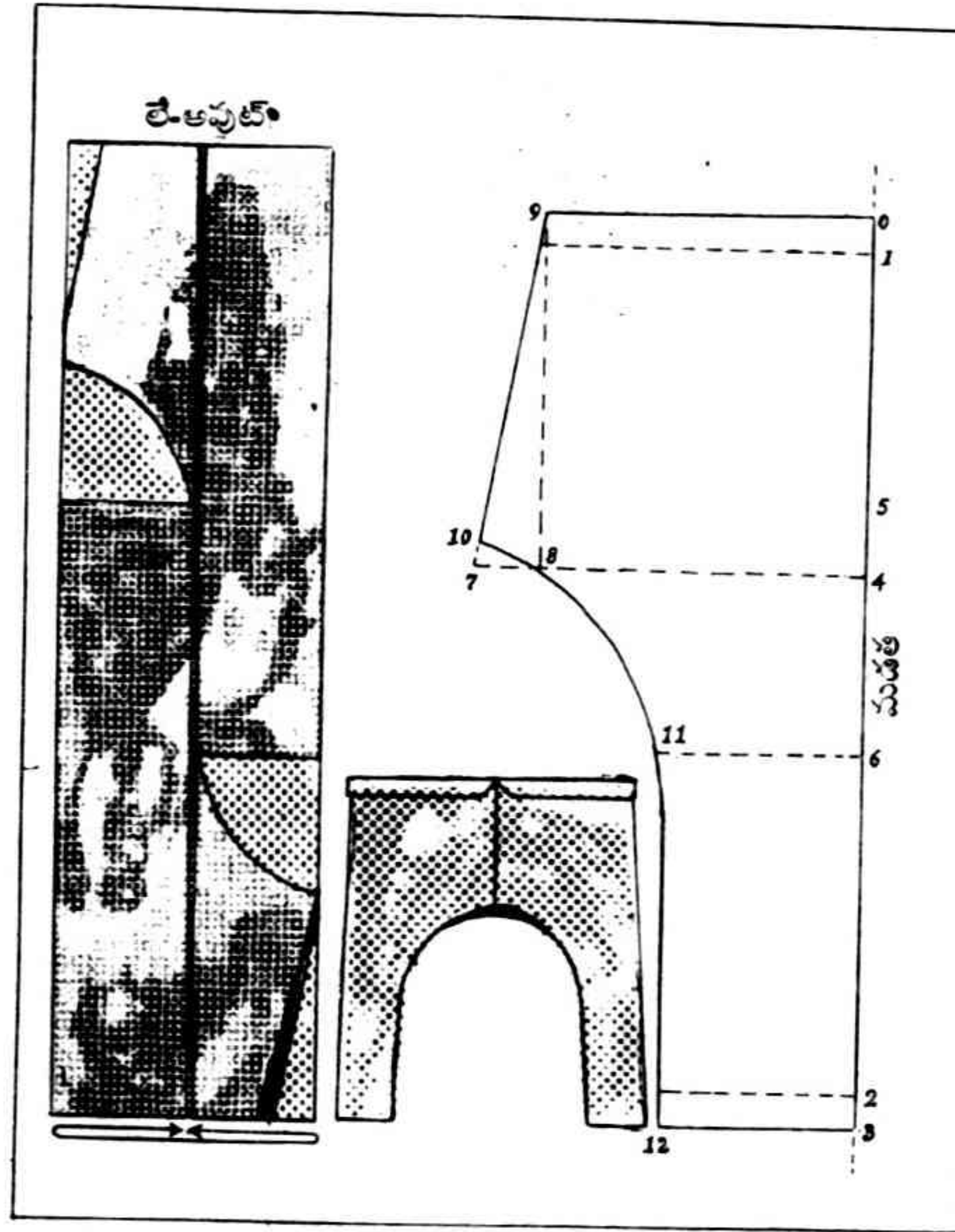
5-1 $\frac{3}{8}$ వర్కింగ్ స్కేల్.

6-2 $\frac{1}{2}$ (9-2) + 2".

బిందువులు 0, 1, 2, 3, 4, 6 నుంచి అడ్డంగా చదరపు గీత.

7-4 వర్కింగ్ స్కే.లుకు సమానం. లేదా గుడ్డ వెడల్పులో సగం-ఏది తక్కువయితే అది.

8-7 $\frac{1}{8}$ వర్కింగ్ స్కేల్ : బిందువులు

8 నుంచి 9 వరకు పైకి చదరపు గీత గీసి, 9, 7 కలపండి.

10-7 $1\frac{1}{2}$ "; చిన్నవిల్లలకు 1".

11-6 } $\frac{1}{2}$ బాటమ్ + $\frac{3}{8}$ ".
12-3 }

ద్రాప్టులో చూపినట్టు బిందువులు 12, 11, 8 ద్వారా 10 వరకు కాలి సీమ్ యొక్క షేప్ తియ్యాలి.

బట్ట అంచనా :

పొడవుకి ($1\frac{1}{2}$ రెట్లు + $\frac{1}{2}$ గజం) గుడ్డ వెడల్పు బాటమ్ కొలతకు రెట్టింపు ఉండాలి.

కత్తిరింపు :

లే-అవుట్ క్రింద లైను వద్ద కనబడే తీరులో మడవాలి. తరువాత పాటర్నలను గుడ్డ మడతలు రెండింటిపైనా ఉంచి, బట్టను కత్తిరించాలి.

చూరీధర్ పైజమా

32-వ పాఠం

కొలతలు :

పొడవు 39", మోకాలి వరకు పొడవు 24,"
మోకాలు చుట్టూ $12\frac{1}{2}$ ", విక్క క్రిందిభాగం (స్మార్ట్) 12", విక్క $12\frac{3}{4}$ ", బాటమ్ 12",
సీట్ 36", వర్కింగ్ స్కేల్ : $\frac{1}{2}$ సీట్ = 18".

ఎ బి-అనే నిర్మాణరేఖను గీసి, దానిమీద ఒక చోట O-అనే బిందువును గుర్తించండి.

1-0 2" టర్నింగు కోసం.

2-1 $\frac{3}{8}$ స్కేల్ + 2".

3-1 మోకాలి పొడవు + $1\frac{1}{2}$ ".

4-3 $2\frac{1}{2}$ ". (స్మార్ట్ గీత).

5-4 3" (విక్క లైను).

6-0 పూర్తిపొడవు + 7". బిందువులు 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6 నుంచి అడ్డంగా చదరపు గీత.

7-2 $\frac{1}{2}$ సీట్ కు సమానం. లేదా కానలినట్టు.

8-7 $\frac{1}{8}$ వర్కింగ్ స్కేల్ : 8 నుంచి 9 వరకు పైకి చదరం చేసి, 9, 7 కలపండి.

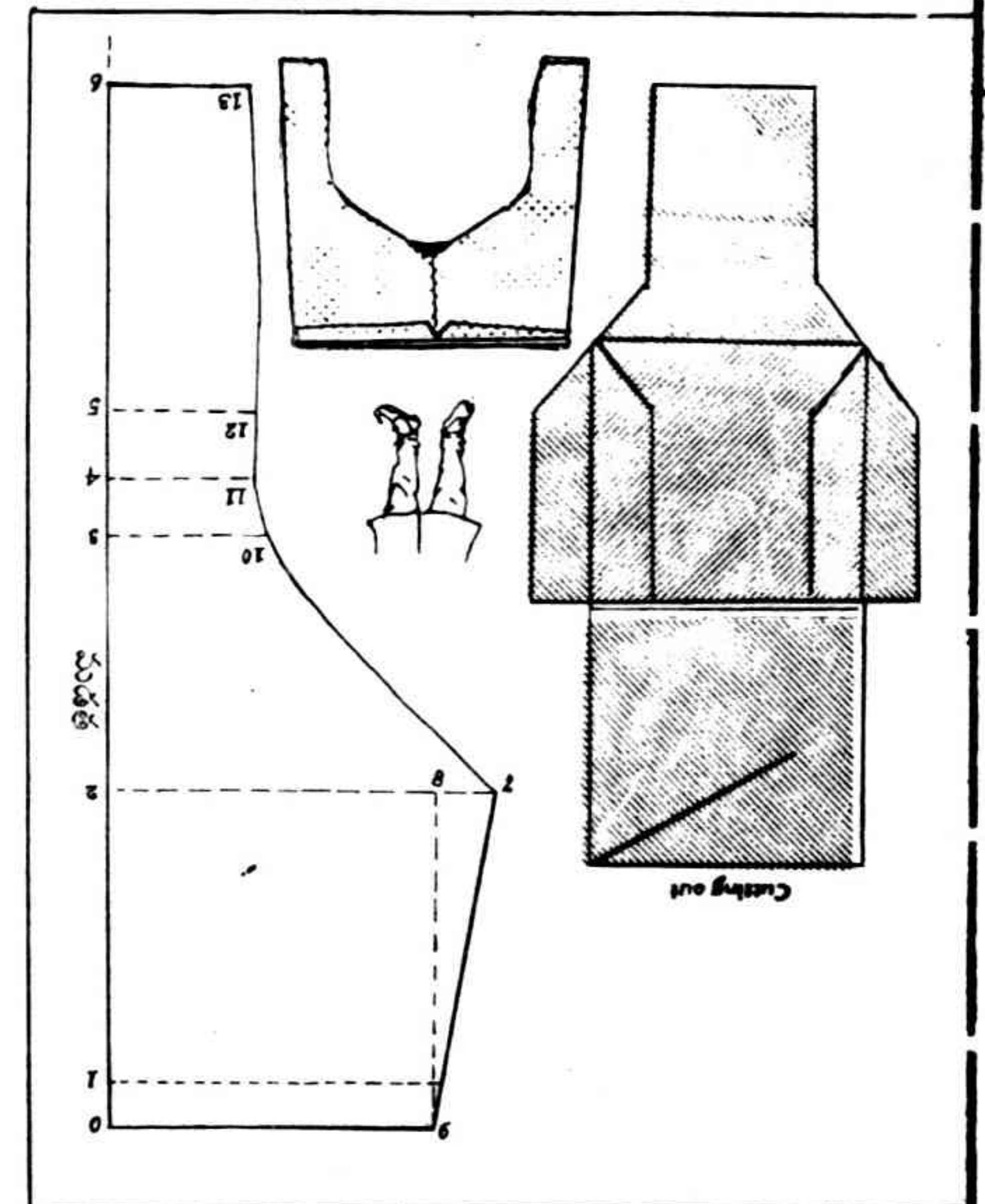
10-3 $\frac{1}{2}$ మోకాలి గర్ట్ + $\frac{3}{8}$ ".

11-4 $\frac{1}{2}$ స్మార్ట్ గర్ట్ + $\frac{3}{8}$ ".

12-5 $\frac{1}{2}$ విక్క గర్ట్ + $\frac{3}{8}$ ".

13-6 $\frac{1}{2}$ బాటమ్ గర్ట్ + $\frac{3}{8}$ ".

ద్రాప్టులోలాగా బిందువు 13, 12, 11, 10

ద్వారా 7 వరకు కాలి సీమ్ యొక్క షేప్ తియ్యండి.

బట్ట అంచనా :

$[\frac{3}{4} \text{ సీట్} \times (\text{పొడవు} + 9") \div \frac{1}{2} \text{ బట్ట వెడల్పు. సుమారు } 1\frac{1}{2} \text{ రెట్లు కటింగ్ పొడవు (పైజమా పొడవు} + 9") \text{ బట్ట వెడల్పు సీట్ కొలతకు సమానమైనప్పుడు}]$.

వర్ణచిత్రాలు : సత్యకుమార్

వంటలు: ప్రైడ్ ఆఫ్ రెండు వంటకాలు

హనీ సకిల్

‘హనీ సకిల్’ చెయ్యడానికి మంచి బ్రెడ్ ముక్కలు (స్లైస్లు) ఎనిమిది, 200 గ్రాముల చక్కెర, నాలుగు చెర్రీపళ్ళు, రోజ్ ఎనెన్స్ (కొన్ని బొట్లు) వేయించడానికి కొద్దిగా నెయ్యి అవసరం.

మొదట చక్కెరలో ఒక కప్పు నీళ్ళు (దాదాపు 150 మిల్లి లీటర్లు) పోసి గట్టి పాకం తయారు చేసుకోవాలి. (పాకం బొట్టును ఒక పళ్ళెం మీద వేస్తే అది జారిపోకుండా నిలిస్తే పాకం బాగా

కుదిరినట్టు లెక్క) అలా తయారుచేసిన పాకంలో రోజ్ ఎనెన్స్ బొట్లు కలపాలి.

రొట్టెముక్కలను ముందుగానే చదరపు ముక్కలుగానో, త్రిభుజాకారపు ముక్కలుగానో కోసి వుంచుకోవాలి. ఆ ముక్కలను నేతిలో వేయించి విడిగా తీసిపెట్టాలి. రొట్టెముక్కలు బంగారు వన్నెలోకి వచ్చేదాకా వేయిస్తే చాలు.

నేతిలో వేయించి తీసిన రొట్టె ముక్కలను ఒక్కొక్కటిగా తీసి చక్కెర పాకంలో

వెయ్యాలి. ఆ తర్వాత వాటిని తీసి ఒక పళ్ళెంలో అమర్చాలి. ఆ విధంగా అమర్చిన రొట్టెముక్కల మీద బాగా ముక్కలు ముక్కలుగా తరిగిన చెర్రీ పళ్ళను చల్లాలి.

పాకం చల్లారాక రొట్టెముక్కల రోపల పాకం తేనెలా నిండి ఉంటుంది. అందుకే ఈ వంటకానికి ‘హనీ సకిల్’ అని పేరు పెట్టారు. ‘హనీ సకిల్’ చల్లారాక తింటే తియ్యగా హాయిగా ఉంటాయి!

“బుజారులో దొరికే ‘బ్రెడ్’ను ఉపయోగించి కొత్త తరహా వంటకాలు చెయ్యవచ్చు” అని విన్నప్పుడు ఎవరూ ఆశ్చర్యపడనక్కరలేదు.

ఇక్కడ వివరిస్తున్న విధానాలు ఉపయోగించి తయారుచేసిన రెండు బ్రెడ్ వంటకాలూ బాగా కుదిరాయి. ‘హనీ సకిల్’, ‘అనియన్ బోస్ట్’ అన్న ఈ రెండు వంటకాలూ చెయ్యడానికి పెద్ద శ్రమ కూడా పడనక్కరలేదు. అయితే ‘హనీ సకిల్’ పూర్తిగా శాకాహారం; ‘అనియన్ బోస్ట్’ చెయ్యడానికి కోడిగుడ్డు కూడా కావాలి.

ఇక ‘హనీ సకిల్’, ‘అనియన్ బోస్ట్’ చేసే విధానాల గురించి తెలుసుకుందాము.

అనియన్ బోస్ట్

బ్రెడ్ ముక్కలు ఎనిమిది, 200 గ్రాముల మైదా పిండి, కోడిగుడ్డు ఒకటి, పెద్ద ఉల్లిపాయలు రెండు, ఉంచే ‘అనియన్ బోస్ట్’ తయారు చేసుకోవచ్చు. ఇవిగాక ఉప్పు, కారంపొడి, పసుపుపొడి మొదలైనవి కూడా కావాలి. (అయితే వాటిని కొద్దిగా వాడతే చాలు.)

ముందుగా మైదాపిండి తీసుకుని, అందులో కావలసినంత ఉప్పు (మెత్తగా నూరినది) కారపు పొడి, పసుపుపొడి వేసి-ఆ మొత్తం మిశ్రమాన్ని శుభ్రంగా జల్లించాలి. అలా జల్లించి తీసిన పిండిని విడిగా ఒక పాత్రలోకి తీసుకోవాలి. తాజాగా వున్న కోడిగుడ్డును తీసుకుని దాన్ని పగలగొట్టి ఆ పిండితో కలపాలి.

ఒక కప్పునిండా మంచి నీళ్ళు (దాదాపు 100 మిల్లి లీటర్లు) తీసుకుని దాన్ని కోడిగుడ్డు ద్రవం కలిపిన పిండిలో పోయ్యాలి. అలా పోసి పిండిని ఇడ్లీ పిండిలా కలుపుకోవాలి.

ముందుగానే ముక్కలుగా కోసిన రొట్టె

ముక్కలను ఆ పిండిలో ముంచి తియ్యాలి. ఉల్లి పాయలను అద్దంగా వృత్తాకారపు ముక్కలుగా కోసి ఉంచుకోవాలి. అలా తరిగిన వృత్తాకారపు ఉల్లిపాయ ముక్కలలో ఒక్కొక్కదాన్ని ప్రతి రొట్టెముక్కకూ (పిండిలో ముంచి తీసినది) ఒక వైపున ఉంచాలి.

ఈలోగా ఒక బాణ్ణో నూనె పోసి కావాలి. నూనె బాగా కాగుతున్నప్పుడు ఉల్లిపాయ ముక్క ఉంచిన రొట్టెముక్క భాగం మీదికి ఉండేలా (అంటే ఉల్లిపాయ ముక్క ఉంచని భాగం నూనెకు తగిలేలా), రొట్టె ముక్కలను బాణ్ణో వేసి వేయించాలి. ముక్కలు బంగారు వన్నెలోకి రాగానే, గరిచెతో వాటిని అవతలి వైపుకు కూడా తిప్పాలి.

ఇలా వేయించి తీసిన ‘అనియన్ బోస్ట్’ ముక్కలు వేడివేడిగా తింటే ఎంతో బావుంటాయి. ఇవి తయారు చెయ్యడానికి అల్టే నూనె కూడా అవసరంలేదు.

—సులక్షణ రాజగోపాలన్

పాపము

ఉండవల్లి జయశ్రీ

“పెద్దన్నయ్య స్కూటర్ మీద తీసుకెళ్తా నన్నాడు. నే వెళ్ళొస్తాను.” మర్నాడు ఉదయం వంటింట్లో వున్న అనసూయ దగ్గరకు వచ్చి చెప్పాడు.

“ఈ రోజు నాన్నగారితో కార్లో వెళ్ళటం లేదా?”

“ఈహూ! అన్నయ్యతో కారేజీకి వెళ్తున్నాను. అంటి నిన్నొకసారి రమ్మంది.”

పుస్తకాలూపుకుంటూ వెళ్ళబోయాడు రవి.

“నీకిష్టమని పెసరట్లు వేస్తే తినకుండా వెళ్తావేం? తినెళ్ళు. అన్నయ్యని కూడా పిలు.”

వంటవిడ చేతులోంచి టిఫెన్ ప్లేట్లు అందుకుంటూ అన్నది అనసూయ.

“అమ్మా! రాత్రంతా నువ్వు నిద్రపోలేదా?” పీక్కుపోయిన తల్లి ముఖం చూసి అడిగాడు రవి. అనసూయ మాట్లాడలేదు.

“అమ్మా! నెలల పిల్లాడిగా వుండగానే ఇచ్చేయకపోయావా? స్కూల్లో చేరాక ఎందుకిచ్చావు?”

‘అప్పుడు నిన్ను విడిచిపెట్టి వుండలేక పోయాను. ఆ తర్వాత రుక్మిణి బాధ చూడలేక పోయాను.’ మనసులోనే అనుకున్నది.

“గడపలు దాచేటప్పుడు చెప్పినా పిలిచేవాడినేమోగాని....ఇప్పుడు పిలవలేకపోతున్నాను.”

“నిజమే నాయనా! చిన్న పిల్లాడివైనా బాగా చెప్పావు. గడపలు దాచేటప్పుడు బిడ్డలుకానీ గడ్డాలొచ్చాక బిడ్డలా?” నిట్టూర్పింది అనసూయ.

“అమ్మా! ఇన్నాళ్ళూ నేను వాళ్ళని అలా పిలవాలని గట్టిగా అనుకోలేదు. ఈ రోజు నుంచి తప్పకుండా పిలవటానికి ప్రయత్నిస్తాను. వచ్చే వారం రావటం మాత్రం మానెయ్యను. పెద్దన్నయ్య కేదో చూస్తున్నారటగా! నన్ను కూడా తీసుకెళ్తా నన్నాడు. వస్తాను. కారేజీకి టైమయింది. నాన్నగారితో చెప్పు. సుదా! టా....టా....” చెల్లెలికి చెయ్యూపుతూ వెళ్ళిపోయాడు రవి.

‘ఇల్లంతా దోసిపోయింది!’ ప్రతి సోమవారం అనసూయ ఆ మాట అనుకోకుండా వుండలేదు.

*

సుదని వెంటబెట్టుకొని అనసూయ చాలా రోజుల తర్వాత రుక్మిణి దగ్గరకు వచ్చింది.

“ఎన్నాళ్ళయింది అనసూయా నిన్ను చూసి.... బాగున్నావా? పిల్లలందరూ బాగున్నారా? పెద్దమ్మాయి దగ్గర్నుంచి ఉత్తరాలు వస్తున్నాయా? ఏం సుధా! బాగా చదువుతున్నావా?” గుక్క తిప్పుకోకుండా అడిగింది రుక్మిణి.

“అందరం బాగానే వున్నాము కాని....నువ్వే మిటి ఇలా అయిపోయావు? ఒంట్లో కులాసాగా వుండటం లేదా?” అభిమానంగా అడిగింది అనసూయ.

“నాకేం నేను బాగానే వున్నాను. ఆయనకే నాల్గు రోజుల్నించి జ్వరం వస్తున్నది. ఈ పూటే కొంచెం తగ్గింది. డాక్టరు దగ్గరికి వెళ్ళాస్తానని ఇప్పుడే బయల్దేరారు. మీకెదురు పడలేదా?” కాపీ కలుపుతూ అన్నది రుక్మిణి.

“కన్పించారు. ఏమిటండీ ఇలా చిక్కిపోయా రంటే నవ్వి పూర్కున్నారు. ఒంట్లో బాగుండే దేమో అనుకున్నాను. అవునుగానీ రుక్మిణి! ఇద్దరికీద్దరూ ఇలా అయ్యారేమిటి? మనసులో ఏ దిగులూ పెట్టుకోలేదు కదా!” తను తెచ్చిన పూలను రుక్మిణి తలలో పెడుతూ అన్నది అనసూయ.

“ఇప్పుడో కొత్త సమస్య వచ్చి పడింది. మీ వారికి కూడా చెప్పి చూడు.”

“ఏమిటది?” కొంచెం ముందుకు జరిగి ఆశ్రంగా అడిగింది అనసూయ.

“మా వారికి మళ్ళీ ట్రాన్స్ఫర్ వచ్చింది. ఇప్పటికి రెండు మూడు సార్లు ఎలాగో తంటాలు పడి ఆవుకున్నాము కదా! ఈ సారి ఆగేలా లేదు. ఇంకా రవికి రెండేళ్ళ చదువుంది. ఏం చెయ్యాలో తోచటం లేదు.”

“నేను పెద్దమ్మాయి దగ్గర్నుంచి రాగానే నీ దగ్గరికి వద్దామనుకున్నాను రుక్మిణి! కాని.... వెంటనే మా తమ్ముడి కూతురు పెళ్ళైతే అక్కడికి వెళ్ళాల్సి వచ్చింది. రామూ నీకు కుటలేఖ పంపాడుట. అందలేదా?”

“అందలేదు. మన కళ్ళ ముందేగా రామూకి పెళ్ళయింది. అప్పుడే అల్లుడొచ్చాడన్నమాట.

రేపి పాటికి తాతయ్య కూడా అయిపోతాడు. చాలా మంచి వార్త చెప్పావు. ఏదో ఒక క్షణం అందరి జీవితాల్లోనూ మార్పు తెస్తుంది. నన్ను కట్టుకున్న నేరానికి ఆయన జీవితం కూడా ఎడారి అయిపోయిందనుకో!” బాధగా నిట్టూర్చింది రుక్మిణి.

“మీ తమ్ముడు ఎక్కడుంటున్నాడో తెలిసిందా?” మాట మార్చింది అనసూయ.

“ఆ! డెహరాడూన్ లో వుంటున్నాడు. ఆ మిలటరీని విడిచి రానని రాశాడు.”

“మీ అమ్మగారు....” అనుమానంగా ఆపేసింది అనసూయ.

“కూతురికి పిల్లలు పుట్టలేదని ఒక దిగులూ కొడుకు దూరంగా మిలటరీకి వెళ్ళిపోయాడని మరో దిగులుతో ఆవిడ కన్నుమూసింది.”

“అరేరే! ఎంత పని జరిగింది!” బాధ పడింది అనసూయ.

“ఇప్పుడు ఆయనకి నేనూ నాకు ఆయనా తప్పితే ఎవరూ లేరనుకో!” నిస్పృహగా అన్నది.

“మీకు రవిచంద్ర లేదా?” అందామను కున్నది అనసూయ. పైకి మటుకు అనలేదు.

“ఎవరికైనా అంతే రుక్మిణి! భర్తకి భార్య. భార్యకి భర్తే అండగా వుండేది. పిల్లలకు రెక్క లొచ్చాక గూడు వదలి ఎగిరిపోవటం సహజం కదా! చివరికి మిగిలేది మనమే! మనమలాగే వచ్చాము. మన పిల్లలలాగే వెళ్ళారు. వెళ్తారు.”

“నువ్వు చెప్పింది నిజమే అనసూయా! ఏదో బాధ కొద్దీ అనుకోవటమే గాని!”

“రవి ఎలా చదువుతున్నాడు! మార్కులు ఎలా వస్తున్నాయి?” మళ్ళీ మాట మార్చింది అనసూయ.

“చాలా బాగా చదువుతుంటున్నాడు. మంచి మార్కులే వస్తున్నాయి. నిన్నటి నుంచే టైపు, పార్ట్ హౌండ్ కి వెళ్తున్నాడు.” ఉత్సాహంగా చెప్పింది రుక్మిణి.

“రవికి పెళ్ళి పేరంటం జరిగేదాకా బ్రతి కుంటానో లేదో అనిపిస్తున్నది అనసూయా!”

“ఛ! ఆవేం మాటలు? మీరు బ్రతుకు తున్నది రవి కోసం. రవికి ఉద్యోగం రావాలి. పెళ్ళి జరగాలి. పిల్లలు పుట్టాలి. వాళ్ళచేత బామ్మ తాతయ్యా అని పిలిపించుకోవాలి. ముందు ముందు ఇంకా ఎన్ని వున్నాయి రుక్మిణి! అలాంటి

పిచ్చి ఊహలు రానీయకు!” అంటూ మంద లించింది అనసూయ.

“నేను ఇప్పుడు బ్రతుకుతున్నది రవి కోసం కాదు అనసూయా!” నీరసంగా అన్నది రుక్మిణి.

“నువ్వు రవి కోసమూ వుండాలి. దేవుడి లాంటి మీ వారి కోసమూ బ్రతకాలి. ఇంకెప్పుడూ ఇలా మాట్లాడకు.” ఇంటికి వెళ్ళటానికి లేచింది అనసూయ.

“నేను నిజమే చెబుతున్నాను. రవిచంద్ర పిలిచే అమ్మా అనే పిలుపుకోసమే బ్రతికి వున్నాను అనసూయా! ఏదో ఒకరోజు వాడు మనస్ఫూర్తిగా, నిండుగా నోరారా ‘అమ్మా’ అని పిలుస్తాడనీ, ఆయన్ని ‘నాన్నా’ అని పిలిచి అభిమానంగా చూస్తాడనీ ఇంతకాలం కొండంత ఆశ పెట్టుకొని బ్రతికాము. ఇప్పుడు నా పరిస్థితి గాలిలో పెట్టిన దీపంలా వున్నది. ఏ క్షణన ఆరిపోతుందో తెలియదు.” అన్నది.

రుక్మిణి మాటలు వింటుంటే కళ్ళల్లో నీరు క్రమింది అనసూయకు.

“నీ కోరికను భగవంతుడు త్వరలో తీరుస్తాడని ఆశిస్తున్నాను రుక్మిణి! వస్తాను.” బొట్టు పెట్టించుకొని రెండడుగులు వేసింది అనసూయ.

“అన్నట్లు మర్చిపోయాను. మీ ఆయన్ని రేపొకసారి మా ఇంటికి రమ్మను. ఆ ఉద్యోగం మానేసి మా కంపెనీలో షేర్స్ తీసుకోమన్నారు మా వారు. ఏమంటారో అడుగు. ఏ సంగతి రేపొద్దున మా వారు వుండగా వచ్చి చెప్పమను.” గబగబా చెప్పి రిక్తా ఎక్కినంది అనసూయ.

ముందు ఉద్యోగం మానెయ్యటానికి మాధవ రావు ఏ మాత్రమూ ఒప్పుకోలేదు.

రవిచంద్ర పట్టుదలతో, రుక్మిణి బలవంతంతో ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇవ్వక తప్పలేదు. ఆరోగ్యం బాగుండకపోయినా, అఫీసుకు వెళ్ళాచ్చే భర్తని చూడగానే ప్రాణం వుసూరుమనేది. ఇందులో ఆయితే....కూర్చోవాలన్నంతనేవు కూర్చోని, కూర్చోలేకపోతే వచ్చేయచ్చు. అన్నీ ప్రకాశరావుగారే చూసుకుంటారు. కాబట్టి అడిగే వాళ్ళుండరు. ఈ ఆలోచనతో ఉద్యోగం మానెయ్య మన్నది రుక్మిణి.

మనశ్శాంతికోసం వాళ్ళు తనని పెంచుకుంటే ఆ మనసుని మరింత ముక్కులు చేస్తున్నది తన ప్రవర్తన. స్థలం మారితే మనసు కుదుటపడు

తుందేమోనని మరీ మరీ చెప్పాడు రవి—
కంపెనీలో షేర్స్ తీసుకోమని.

జీవితమంతా ఆలోచనలతోనే గడిచిపోయే
సరికి మనసూ శరీరమూ అలిసిపోయాయి మాధవ
రావుకి. అందుకే మరింతేం మాట్లాడకుండా
మంచిరోజు చూసి ప్రకాశరావు కంపెనీలో
భాగస్వామిగా చేరిపోయాడు.

*

కొలగమనంలో రెండు సంవత్సరాలు దొర్లి
పోయాయి.

బి. కాం. ఆఖరి సంవత్సరం పరీక్షలు వ్రాసి
ఫలితం కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు రవి.

తైహా, పార్ట్ హాండ్ లలో కూడా సర్టిఫికేట్లు
తీసుకున్నాడు. తెలిసిన వాళ్ళెవరో తైహు
ఇన్ స్టిట్యూట్ పెడితే అందులో పార్ట్ తైము జాబ్
చేస్తున్నాడు

అనసూయ పెద్దకోడలు చాలా మంచిది.
ఆ అమ్మాయి తరచూ రుక్మిణి దగ్గరకు వచ్చి
ఇంట్లో సందడిగా తిరుగుతూ వుంటుంది.

రవిచంద్ర ఒంటరిగా కన్పించినప్పుడల్లా చెబు
తూనే వుంటుంది: “నీ పిలుపు కోసం ఆముసలి
వాళ్ళను ఎన్నేళ్ళు ఏడిపిస్తావు రవిచంద్రా? చదువు
కున్న వాడివని, తెలివిగల వాడివని అనుకున్నాను
ఇన్నాళ్ళూ. నువ్వు మరీ మూర్ఖుడిలా ప్రవరిస్తున్నావు.
నీ సంస్కారం ఏమయింది? పార్వతీ
పరమేశ్వరులలా వున్న ఆ వృద్ధ దంపతులను
చూస్తుంటే నీకు పూజ్యభావం కలుగులేదా?
అమ్మా అని నోరారా పిలవాలనిపించలేదా?
ఎందుకొచ్చిన చదువు? ఎమ్. కాం. చదివి ఎవర్ని
ఉద్ధరిస్తావు? నీ శిష్యరికం చేసే భావిపారు
లందరూ పరమ మూర్ఖులుగా తయారవుతారు.
ఎప్పుడో నువ్వు పిలవాలి అనుకున్న రోజు నీకు
తెలియకుండానే జారిపోతుంది. అప్పుడు నువ్వెంత
ఏడ్చినా, మొత్తుకున్నా, పశ్చాత్తాపపడినా జరిగి
పోయిన కాలంగాని, ఆగిపోయిన ప్రాణంగాని
తిరిగిరావు. నువ్వు త్వరగా మేల్కోవటం
మంచిది.”

ఈసారి తెలిసిన దగ్గర్నుంచి, అనసూయ
హెచ్చరించినప్పుడల్లా రవికి రుక్మిణి అమ్మా
అని పిలవాలనే వుంటుంది. తీరా పిలిచే వేళకి
సిగ్గుగా అనిస్తుంది. కొత్త మనిషిని చూస్తున్నట్లు
నిలబడిపోతాడు. రోపల పదిసార్లు అమ్మా అమ్మా

అని మననం చేసుకున్నా ఒక్క అక్షరం కూడా
ఒక్కసారైనా నోట్లోంచి బయటికి రాలేదు.
రావటంలేదు.

*

ఆ రోజు ఆఫీసు కెళ్ళిన అరగంటకి “మీకు
పోనొచ్చింది సార్:” అంటూ వచ్చి చెప్పాడు
గుమస్తా గవరయ్య.

ఎవరో అనుకుంటూ యధాలాపంగా ‘హలో’
అన్నాడు మాధవరావు.

“హలో....నేను నాన్నా! రవిచంద్రని
మాట్లాడుతున్నాను. మా రిజిస్ట్రు వచ్చాయి. నేను
ఫస్ట్ క్లాస్ లో పాసయ్యాను నాన్నా! సాయంత్రం
త్వరగా వస్తారా? గుడికెళ్ళి అటుంచి పిక్చర్ కి
వెళ్తాము. నాన్నగారితో కూడా చెప్పండి.” పోన్
పెట్టేశాడు రవిచంద్ర.

తన్మయత్వంలో అర మోడు కన్నులతో
విన్నాడు మాధవరావు.

“ఇన్నేళ్ళకి వాడు నన్ను ‘నాన్నా!’ అని
పిలిచాడు. నాతో ముందుగా తన రిజిస్ట్రు గురించి
చెప్పాడు. పిచ్చితండ్రి! ఇన్నాళ్ళూ సిగ్గుపడి
పిలవలేదేమో? నిజంగా ఈరోజు నేను తండ్రి
నయ్యాను.” మాధవరావు శరీరం పులకించింది.

“మా అబ్బాయి పోన్ చేశాడోయ్! బి. కాం.
ఫస్ట్ క్లాస్ లో పాసయ్యాడు!” ఉత్సాహంగా
అందరికీ చెప్పాడు.

“అవునుగానీ గవరయ్యా! ఇందాక పోనుల్లో
మావాడు ఎవరు కావాలని అడిగాడు? నన్నా.
ప్రకాశరావుగారా?” అనుమానం తీర్చుకోవటం
మంచిదనుకున్నాడు మాధవరావు.

“మిమ్మల్నే సార్! అసలు ప్రకాశరావుగారి
మాటే ఎత్తలేదండీ!” అన్నాడు గవరయ్య.

“ఈరోజు పొందిన తృప్తి, కల్గిన మనశ్శాంతి
జీవితంలో నేనింతవరకూ అనుభవించలేదు”
అనుకున్నాడు మాధవరావు మరోసారి సంతృప్తిగా.

ఈ మాట చెబితే రుక్మిణి ఎంత సంతో
షిస్తుందో? కలలు పలిం చా య ని ఎంతో
ఆనందిస్తుంది. అప్పటికప్పుడు బయల్దేరి ఇంటికి
వెళ్తామనిపించింది అతనికి. కారు దగ్గరకు ఆత్రంగా
వెళ్ళబోతుంటే మెరుపులా ఒక ఆలోచన
మెరిసింది. ‘రుక్మిణిని అమ్మా అని అన్నావో
లేదో? తనని అమ్మా అనకుండా నన్ను నాన్నా
అంటే ఆమె భరించగలదా? పిలిచే ఇచ్చర్చి

పిలవాలి లేదా మానెయ్యాలి. అయినా నేను
తండ్రినైనప్పుడు ఆమె తల్లి కాదా?’ నుదుట
పట్టిన చెమట తుడుచుకుంటూ అనుకున్నాడు
మాధవరావు.

‘నన్నే పిలిచినవాడు, అంతగా తనీస్తున్న
రుక్మిణిని అమ్మా అనకుండా వుంటాడా?’ అని
మరో ఆలోచన వచ్చింది. ఏదైనా ఇంటికెళ్ళి
తేల్చుకోవటం మంచిదనుకున్నాడు.

“రుక్మిణీ! రవేడి?” ఇంట్లో అడుగుపెడు
తూనే అడిగాడు మాధవరావు.

“ఇప్పుటిదాకా ఇక్కడే వున్నాడు. ఇప్పుడే
వాళ్ళ ఫ్రెండ్ వస్తే బయటికి వెళ్ళాడు. ఏమిటీ
విశేషం? అలా వెళ్ళారు. ఇలా వచ్చారు.”
భర్త ముఖంలో వెల్లివిరుస్తున్న సంతోషాన్ని
చూస్తూ అడిగింది రుక్మిణి.

“మన అబ్బాయి ఫస్ట్ క్లాస్ లో పాసయితే
సంతోషం కాదుదోయ్! అంతకంటే విశేషం
ఇంకేం వుండాలి? ఈ శుభసమయంలో నీ చేత్తో
ఒక కప్పు కాఫీ ఇవ్వు.” నవ్వుతూ అన్నాడు
మాధవరావు.

“సాయంత్రం గుడికెళ్తామన్నాడు రవి.
త్వరగా వస్తారా?” కాఫీ ఇస్తూ అన్నది రుక్మిణి.

“రాకుండా వుండగలనా? నిన్నీ రోజైనా
అమ్మా అని పిలవలేదా రుక్మిణీ!” నెమ్మదిగా
అడిగాడు.

రుక్మిణి ముఖంలో రంగులు మారాయి.

“నా ఎదురుగా పిలవలేదు గానీ, ఎందుకో
ఈరోజు వాడు అమ్మా అని పిలిచినట్లే వున్నది.
ఎంతో చనువుగా దగ్గర కూర్చొని ఎన్నో కబుర్లు
చెప్పాడు. మళ్ళీ నాకు చిన్నారి రవిచంద్రే గుర్తు
కొచ్చాడు.” కాఫీ త్రాగుతూ మౌనంగా విన్నాడు
మాధవరావు.

“కూర తయారుతుంటే అమ్మా, అమ్మా అని
పిలిచినట్లే అనిపించింది. నేను ఆత్రంగా ముందు
గదిలోకి పరుగెత్తుకొచ్చాను. అక్కడ రవి పేపరు
చూసుకుంటూ కూర్చున్నాడు. ‘రవీ! పిలిచావా’
అని అడిగితే ఒకసారి తలెత్తి చూసి ‘ఊ! పిలి
చాను. మా రిజిస్ట్రు వచ్చాయి. నేను ఫస్ట్ క్లాస్ లో
పాసయ్యాను’ అంటూ వచ్చి నా కాళ్ళకు దండం
పెట్టాడండీ! ఈ రోజు నాకెంత ఆనందంగా
వుందో తెలుసా? కానీ...నా ఎదురుగా పిలవ
లేదు. ‘అమ్మా’ అనలేదు. అదొక్కటే లోటని
పిస్తున్నది....” తను కూడా కాఫీ తేచ్చుకొని

త్రాగుతూ అన్నది రుక్మిణి.

“మనిషి ఎదురుగా వుంటే పిలవటమెందు కోయ్? కనుమరుగవుతేనే కదా సంబోధించే అవసరం వస్తుంది!” సర్ది చెప్పాడు మాధవరావు.

“నేను వచ్చి వెళ్ళానని రవికి చెప్పు. సాయంత్రం రెడీగా వుండండి.” మళ్ళీ ఆఫీసుకి బయల్దేరాడు మాధవరావు.

“మరి కోరిక ఎలా తీరుతుందండీ?” అతని వెనకనే అడుగువేస్తూ అన్నది రుక్మిణి.

“ఆ నుంచిరోజు కూడా త్వరలో వస్తుంది రుక్మిణి! ఇప్పుడిప్పుడే పిలవాలనుకుంటున్నాడు. ఈరోజే పిలిచాడు. కొత్తల్లో కొంచెం నిగ్గుగా వుంటుంది కదా!” అని నవ్వు చెప్పాడు.

“నా దగ్గర సిగ్గెందుకండీ? నేనేం పరాయి దాన్నా? చిన్నప్పటినుంచి చూస్తున్నాడు. ఇంకా కొత్తేనా?” గట్టిగా అన్నది రుక్మిణి.

“అదేదో వాదోచ్చాక కనుక్కో!” అని హడావుడిగా కారెక్కి వెళ్ళిపోయాడు మాధవరావు.

ఆ సాయంత్రం ముగ్గురూ కలిసి అనసూయా వాళ్ళింటికి వెళ్ళి, అక్కడినుంచి అందరూ కలిసి గుడికెళ్ళి, నినిమా చూసొచ్చారు.

*

ఎవరెంత చెప్పినా రవిచంద్ర ఎమ్. కామ్లో చేరటానికి ఒప్పుకోలేదు. సంస్కారం లేని చదువు ఎందుకనిపించింది? ఆ మాటే వదినగారితో అన్నాడు.

“అరోజు నేనన్న మాటలు నిన్ను చాలా బాధపెట్టినట్లున్నాయి రవీ! సారీ! వాళ్ళని అమ్మా నాన్నా అని పిలవలేనందుకు నీ మనసుకి నీకే నిగ్గుగా వుండి కదా! గట్టిగా ప్రయత్నిస్తే నువ్వే అనగలవు. ఈ విషయానికి నువ్వు చదువు మానటం అనవసరం. నువ్వు గుంటూరు వెళ్ళి ఎమ్. కామ్లో చేరు. నువ్వు పెద్ద చదువు చదివి మంచి ఉద్యోగంలో చేరితే వాళ్ళకి తృప్తిగా వుంటుంది. ఇప్పుడు నువ్వు చదువు మానితే నావల్లే నీ భవిష్యత్తు పాడయిందని నేను జీవితాంతం బాధపడాల్సి వుంటుంది. ప్లీజ్! నువ్వెళ్ళి ఎమ్. కామ్లో చేరు. నిన్నొక తమ్ముడిగా భావించి చెబుతున్నాను!” ప్రాదేయపడుతూ అన్నది ఆమె.

అందరి బలవంతం మీద గుంటూరు వెళ్ళి ఎమ్. కామ్లో చేరాడు రవిచంద్ర.

వారానికో ఉత్తరం తప్పని సరిగా రుక్మిణికి

వి న తి

‘వనిత’కు ప్రచురణ కోసమని కథలు, వ్యాసాలూ గేయాలూ మొదలైనవి పంపేవారు కొన్ని విషయాలను గుర్తుంచుకోవలసిందిగా కోరుతున్నాము. కథలు, వ్యాసాలూ సాధ్యమైనంత క్లుప్తంగా వుండాలి. పేజీకి ఒక్కవైపునే పిరాతో కుత్రంగా, తెలిసేలా— రాయాలి. ప్రతి రచనపైనా, వారి పేరు, పూర్తి చిరునామా వుండాలి. అది ఏ రచన అయినాసరే, అది తమ సొంతం అని, దేనికి అనుసరణ, మక్కి కాదని, దీంతోపాటే ఇంకొక పత్రికకు కూడా పంపలేదనీ—హామీ పత్రం రాసి ఇవ్వాలి. ప్రతి రచనతోపాటు, తమ చిరునామా రాసివున్న కవరును స్టాంపులతో సహా జతచేసి, పంపితేగాని, సమాధానం ఇవ్వడానికిగాని, రచన తిప్పిపంపడానికిగాని వీలుండదు. రచనల పరిశీలనకు కనీసం మూడు మాసాలైనా వ్యవధి కావలసివుంటుంది. ఈలోగా, ‘రచన ఏమైంది?’ అని ఉత్తరాలు రాయడంవల్ల ప్రయోజనం వుండదు. (రచన ప్రచురింపబడే పక్షంలో, ముందుగానే రచయిత్రులకు తెలియజేయబడుతుంది) ఈ చిన్న విషయాలను గుర్తుంచుకుని, మాతో సహకరించవలసిందిగా రచయిత్రులను కోరుతున్నాము.

—వ. సం

వ్రాయటం అలవాటు చేసుకున్నాడు.

ఉత్తరంలో మాత్రం ప్రియమయిన అమ్మకు అంటూ మొదలు పెట్టాడు. అది చూసే ఎంతో తృప్తి పడుంది రుక్మిణి. తోచనప్పుడల్లా రవి చంద్ర రాసిన ఉత్తరాలు తీసి మళ్ళీ మళ్ళీ చదువుకుంటుంది.

‘గుంటూరు నీళ్ళు వేడంటారు. అవి రవి ఒంటికి పడ్డాయా లేదో? ఆ హోటల్ భోజనం సయిస్తున్నదో లేదో? మంచి స్నేహితులు తోడు దొరికారో లేదో!’ ఇలా ఎన్నో విచార ఆలోచిస్తూనే వుంటుంది.

బజార్లో ఏ అందమైన అమ్మాయి కనిపించినా రుక్మిణికో ఊహ వస్తుంటుంది. ‘ఇలాంటి పిల్ల అయితేనే రవిచంద్రకి మంచి జోడిగా వుంటుంది’ అనుకుంటుంది.

“నా కొడుకూ కోడల్ని చూడగానే మంచి ఈడూ, జోడూ అనుకోవాలి తెలుసా?” అని భర్తతో వాదనకి దిగుతుంది.

“నీ కొడుకేమన్నా మన్మథుడా? కోడలు రతిదేవి రావాలంటావు?” నవ్వుతాడు మాధవరావు.

“సరేండీ! వాడి అందాలు నేను చెప్పటమెందుకు దిష్టితగిలేలా? మీ సుపుత్రుడి గురించి మీకు తెలియదా?” అని నవ్వుతుంది రుక్మిణి.

రవిచంద్ర మాటలతో వాళ్ళకు కడుపు నిండిపోతుంది.

రవిచంద్ర ఊహలలో వాళ్ళకు కమ్మగా నిద్ర పడుతుంది.

*

కొలవురుషుడు మరో అడుగు ముందుకేళాడు.

‘ఈ ఒక్క సంవత్సరం కష్టపడితే రవి మన దగ్గరికి వచ్చేస్తాడు’ అని దైర్యం చెప్పుకున్నారు రుక్మిణి, మాధవరావు. సరిగ్గా ప్రతి సోమవారం రవి దగ్గర్నుంచి ఉత్తరం వస్తుంది రుక్మిణికి.

ఆ రోజంతా ఉత్సాహంగా వుంటుంది. అది తీసుకుని అనసూయ దగ్గరికి వెళ్ళి ఆమెతో కలిసి మళ్ళీ చదువుతుంది.

ఇన్నేళ్ళనుంచి పెంచి పెద్దచేసి ఇంత చదువు చెప్పిస్తున్నందుకు రవి అవిధేయతతో వుండకుండా అప్యాయంగా ఉత్తరాలు వ్రాస్తున్నందుకు అనసూయ, ప్రకాశరావు ఎంతో సంతోషించారు. రవి ఎమ్. కామ్ ఫైనల్ ఇయర్ పరీక్షలు రాశాడు. ఫ్రెండ్స్ తో కలిసి చుట్టుప్రక్కల వున్న పూళ్ళు చూసి ఓ వారం రోజుల్లో వస్తానని రాశాడు రవి.

*

అరిరోజు లేచిన దగ్గర్నుంచి రుక్మిణికి ఒంట్లో బాగుండేదు. మాధవరావు దాక్కి తీసుకొచ్చి

జనవిందు ప్రసక్తమాల

శ్రీ గౌరీ నటసురగుల ముఖ్యత్రాలతో...

• త్రికంపూడి (కామల) కౌసల్యదేవి రచనలు		• పరిమళా సరమేశ్వర్ రచనలు	
పూజారిల్ల	10.00	అమల - అమలకం	7.50
సూర్యముఖి	7.50	వలయం	10.00
కల్పక	6.00	దర్శణం	8.00
• నాగరత్న సీతదేవి రచనలు		తెల్లకాకులు	6.00
బంధితమండు	6.00	గంబుపేయలు	7.50
ధర్మక్షేత్రం	6.00	లవ్ మేరేజ్	7.50
• అరవింద రచనలు		• నాగరత్న సూర్యకుమారి రచనలు	
నిరాల పెళ్లి	7.50	ప్రేమకుశం	6.00
పొగ మబ్బులు	6.00	ప్రేమరథ	6.00
• వర్షింబే మేఘాలు కామలాదేవి	8.00	ప్రతిబింబాలు	6.00
• త్రివంకట-అమలగాలు కాలా మోక్షరత్న	8.00	మహారాణి	6.00
• మునిప్రొద్దురేఖి పోల్లయ్య శివాదేవి	7.50	పాము-పగ	7.50
• పద్మల పసుపులేటి మల్లారాధ్యకర్ణ	6.00	శ్రీకృష్ణ సుమాల	6.00
• శాంతిప్రసాద్. యలమంచిలి ధూళిలక్ష్మి	7.50		

నవజ్యోతి ప్రచురణలు
అకేష్ ఆఫీసుల ముంగిల్లో వెలుగులు
రూ. 25/- ల మించి కాగితం పూర్తిగా ఉచితం
దస్త్రం ప్రతి ప్రకృతి వర్ణనలకు గోడ. రేణు మాకు రాయండి!

నవజ్యోతి పబ్లికేషన్స్

విజయవాడ - విజయవాడ-520002

NAVANG

చూపించాడు. ఆయన రాసిచ్చిన మందుల్ని తెమ్మని పనివాణ్ణి వంపించి రుక్మిణి దగ్గరకు వచ్చి కూర్చున్నాడు అతను.

“ ఏమిటి రుక్మిణి! ఉన్నట్టుండి అలా నీరస పడ్డావేం? ఎలా వుందనయి?”

ఏమీ లేదన్నట్లుగా తలూపించి రుక్మిణి.

“ అనసూయకి పోన్ చేస్తాను. రవెప్పుడు వస్తాడు?” లేస్తూ అన్నాడు.

“ రేపో, ఎల్లంకో వచ్చేస్తాడు. నా బాబు త్వరగా రెక్యూర్ కావాలండీ!” నెమ్మదిగా అన్నది.

“ సరే! అనసూయకు పోన్ చేసి వస్తాను!” అని లేచి వెళ్ళాడు మాధవరావు.

ఒక గంటలో అనసూయ పెద్దకోడల్ని వెంట బెట్టుకొని వచ్చింది.

చూస్తూ వుండగానే రుక్మిణికి జ్వరం పెరిగి పోయింది.

భయపడ్డాడు మాధవరావు. ఇద్దరు డాక్టర్లను వెంటబెట్టుకొచ్చాడు.

ఇద్దరూ రుక్మిణిని పరీక్షించి మందులు రాసి యిచ్చారు.

మర్నాడు మధ్యాహ్నండాకాకూడా రవి రాలేదు. రుక్మిణికి కలవరింతులు ఎక్కువయ్యాయి.

“ రవీ! దాగా చదువుకో!”

“ ఈ అమ్మాయి చూడు....నీకు సరైన జోడు....”

“ రవీచంద్రా! ఒక్కసారి అమ్మా అని పిలవరా!”

“ మీ నాన్నగార్ని పోన్ చేసి చెప్పరా నీ రిజిస్ట్రు వచ్చాయని....”

“ ఈ రోజు నీ పుట్టిన రోజు రవీ! మనం గుడికెళ్ళాలి త్వరగా రా!”

“ ఒక్కసారి మమ్మల్ని అమ్మా నాన్నా అనరా!”

“ నా ఎదురుగా అమ్మా అని పిలవ్వా?”

“ రవీ! నా దగ్గర సిగ్గు ఎందుకు? అమ్మా అమ్మా అని మళ్ళీ మళ్ళీ పిలవరా....!”

అవన్నీ విని ఏడుపు ఆగలేదు అనసూయకు.

పళ్ళ బిగువున దుఃఖాన్ని అవుకుంటున్నాడు మాధవరావు.

అక్కడ నిలబడలేక వీధిలోకి వచ్చి నుంచు న్నాడు ప్రకాశరావు.

తెలిసిన వాళ్ళు ఒక్కొక్కరే రుక్మిణిని చూడటానికి రావటం మొదలు పెట్టారు.

అందరి గుండెల్లోనూ బండరాయి పద్దట్లు చెప్పలేని బరువు.

ఏదైనా చెప్పాలన్నా గొంతుకేదో అడ్డం పద్దట్లు మాట బయటికి రావటం లేదు. రవి కోసం ఊణక్షణానికి వీధిలోకి చూస్తున్నది వదినగారు.

డాక్టర్లు మందులు మార్చి మళ్ళీ రాశారు.

‘ ఈ రోజు గడుస్తే గండం గడిచినట్టే’ అని చెప్పి డాక్టర్లు వెళ్ళిపోయారు.

క్షణమొక యుగంగానో అంతకంటే ఎక్కువగానో వున్నది మాధవరావుకి.

అతను రుక్మిణి గురించి ఆలోచించసాగాడు.

పెళ్ళయిన దగ్గర్నుంచి రుక్మిణికి మనశ్శాంతి కరువై పోయింది.

వివాహమయిన కొత్తలో అత్తగారి ఆదిక్యత నంతా రుక్మిణి మీద చూపించేది భారతమ్మ. ఆ తర్వాత పిల్లలు పుట్టలేదని ఎవరితోనో వంతు పెట్టి ఏదో విధాన దెప్పిపొడిచేది. అవిడ వున్న న్నాళ్ళూ రైర్యం చెప్పినప్పుడు తప్ప విరికిగా భయంగా వుండేది రుక్మిణికి. ఆ తర్వాత తల్లి కావాలన్న తహతహ, అమ్మా అని పిలిపించుకో వాలన్న ఆశ్రంతో ఏరోజూ హాయిగా బ్రతకలేదు రుక్మిణి.

‘అక్షరాలా అర్థాంగిగా నా కష్టసుఖాల్లో పాలు పంచుకుంది. ఇన్నేళ్ళు నాతో కాపురం చేసి నా తోడునీడగా నిలిచి ఇప్పుడు నన్ను ఒంటరివాణ్ణి చేసి వెళ్ళి పోతుందా?’ నమ్మకక్యం కాలేదు అతనికి. ఏడుపు ఆగలేదు.

చెట్లంత మొగవాడు అలా వెక్కిరివెక్కి ఏడుస్తుంటే ఎలా ఓదార్చాలో అర్థం కాలేదు అనసూయకి. పరుగున ప్రకాశరావును మాధవ రావు దగ్గరికి తీసుకెళ్ళింది.

*

రుక్మిణి కళ్ళు విప్పి చూసి మాధవరావుని దగ్గరకు పిలిచింది.

“ రవి వచ్చాడా?” నూతి లోపల్నించి వచ్చి నట్లు సన్నగా అన్నది.

రాలేదన్నట్లు తలూపించాడు అతను.

“ ఏమండీ! వాడు త్వరగా వచ్చి నన్ను అమ్మా అని పిలుస్తాడా?”

దుఃఖంతో గొంతు పూకుకుపోయింది మాధవ రావుకు. తలూపాడు.

“ ఏమండీ! నేను వెళ్ళిపోతున్నందుకు బాధ పడున్నారా?”

మాట్లాడలేదు మాధవరావు.

ప్రియాతిప్రియమైనదాన్ని అభరుసారి చూస్తూ న్నట్లు పరీక్షగా రుక్మిణిని చూస్తూండి పోయాడు.

“ జన్మజన్మలకు మీరే నా భర్త కావాలని దేవుడిని ప్రార్థిస్తున్నాను.”

చేతులు జోడించి నమస్కరించింది రుక్మిణి.

ఆ రెండు చేతులను ఆప్యాయంగా దగ్గరికి తీసుకున్నాడు మాధవరావు.

ఆ చేతులతోనే తన కన్నీటిని తుడుచుకున్నాడు.

ఆ క్షణంలోనే రవి ఇంట్లో అడుగుబెట్టాడు.

అందరూ అందోళనగా రుక్మిణి మంచం చుట్టూ చేరారు.

అడుగు ముందుకు వెయ్యలేక అయోమయంగా అక్కడే నిలబడిపోయాడు రవి.

రుక్మిణి కళ్ళు గిరగిరా తిరుగుతూనే వున్నాయి రవిని చూడాలని.

అమె గుండె ఇంకా కొట్టుకుంటూనే వుంది— అమ్మా అని పిలిపించుకోవాలని.

ఒక్క అడుగులో మంచం దగ్గరకు వచ్చాడు రవి అందర్నీ తోసుకుంటూ.

ఎదురుగా రుక్మిణి ముఖమంతా నవ్వు చేసుకొని చూస్తున్నది.

‘వచ్చావా నాయనా!’ అన్నట్లు కదిలాయి అమె పెదవులు.

ఆ కళ్ళు అనురాగాన్ని కురిపిస్తున్నాయి.

‘ అమ్మా....అమ్మా....’ లోపల పడేపడే అనుకున్నాడు రవి.

“అమ్మా! అని గట్టిగా పిలు రవీ! త్వరగా పిలు. ఆలస్యమైతే నిన్ను నువ్వు క్షమించుకోలేవు. తొందరగా పిలు. అమ్మా అను....” హెచ్చరిస్తూ తొందరపెట్టింది వదినగారు.

చూస్తూ వుండగానే రుక్మిణి ముఖంలో కాంతి తగ్గిపోయింది.

“ అమ్మా!” గట్టిగా పిలిచాడు రవి....కాదు అరిచాడు. ఆ తి ప్ర య త్నం మీద నోరు పెగుల్చుకొని.

రుక్మిణి కాళ్ళత నిద్రలోకి వెళ్ళిపోయింది.

మాధవరావు చేతుల్లోంచి రుక్మిణి చేతులు జారి పోయాయి.

“‘అమ్మా’ అని పిలిపించుకున్నానని తృప్తి కలిగింది కాబోలు. నవ్వుతూ వెళ్ళిపోయింది.” పక్కింటావిడ కిక్కు తుడుచుకుంది.

“అవిడ బ్రతుక్కి నవ్వెక్కడిదమ్మా? ఉన్నన్నాళ్ళూ అమ్మా అని పిలిపించుకోవాలనే తహతహలాడింది. అవిడ కోరిక తీరిందా? ఏమన్నానా? వెళ్ళిపోవటమే అదృష్టం లే!” ఎదురింటావిడ అన్నది.

“ఇన్నేళ్ళు పెంచారు. ఇంత చేశారు. ఒక్క రోజైనా అమ్మా అని నోటంట రానిచ్చాడా? ఛ! ఎందుకొచ్చిన చదువులు?” మరో ఇంటావిడ అందుకున్నది.

“లేదులేవమ్మా! ఇప్పుడు రాగానే పిలిచాడు. రుక్మిణమ్మ అది విన్నది. సంతోషంగా పసుపు కుంకుమలతో వెళ్ళిపోయింది. ఆడబ్రతుక్కి అంతకంటే ఏం కావాలి?” తల మీదకి గుడ్డ లాక్కుంటూ అన్నదొక బామ్మగారు.

రుక్మిణి ముఖంలోకి పరీక్షగా చూశాడు రవి. ‘నవ్వుతున్నది....అమ్మ నేను పిలిచిన పిలుపు

విన్నది. అందుకే ఆశీర్వాదిస్తున్నది!’ తనలో తను అనుకున్నాడు రవి. అతనికి కొంచెం తృప్తిగా వున్నది. ‘అఖరుసారిగా అమ్మా అని పిలిచాను. అమ్మ ఆత్మ శాంతిస్తుంది’ అనుకున్నాడు.

“లేదండీ బామ్మగారూ! మీరు సరిగ్గా చూడ లేదు. ఆయన చేతుల్లో అవిడ చేతులు వుండగానే పిలవలేదు. అవి జారిపోయాక, ఆ వదినగారు వెనకనించి పిలచి, పిలచి అంటుంటే అప్పుడు కదూ అమ్మా అన్నాడు ఈ దొరగారు. అప్పటి కావిడ ప్రాణం పోనే పోయింది. ఆ మాట రుక్మిణమ్మగారు ఎక్కడ విన్నది?” ఇరుగింటావిడ బామ్మగారి మాటలను కొట్టి పారేసింది.

“అవును....నిజమే! అవిడ చెవుల్లో అమ్మా అన్న పిలుపే పడలేదు. అవిడది వినలేదు!” ఇరుగూ పొరుగూ అందరూ ఏకంగా తీర్మానించారు.

ఆ మాటలు విన్న రవిచంద్ర ముఖం పారి పోయింది.

ఆత్మీయులందరి మనసుల్లోనూ ఒకటే ప్రశ్న సుళ్ళు తిరుగుతున్నది.

‘అమ్మా!’ అన్న కమ్మని పిలుపు రుక్మిణికి చేరలేదా?

అమ్మను కావాలని ఆశపడి, అమ్మ గా ఆ పిలుపు అందుకోకుండానే వెళ్ళిపోయిందా? దీనికి జవాబెవరు చెప్తారు?

సమాధానం తెల్సిన రుక్మిణి మాట్లాడటం లేదు.

నిజమేదో కనుక్కొని లోకానికి చాటి చెప్పామంటే....తనవెంట ఎవరూ రావటానికి ఇష్ట పడదు రుక్మిణి. ఏం చెయ్యాలి? సమాధానం ఎలా తెలుస్తుంది?

ఆ పరిస్థితికి తట్టుకోలేక అందరూ అమిత దుఃఖంతో రుక్మిణిని చూస్తూ నిలబడ్డారు.

“నాన్నా! నన్ను క్షమించండి. నేను పరమ నీచుణ్ణి. దేవుడైనా నన్ను క్షమించడు.” వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ మాధవరావు ఒళ్ళో తల పెట్టు కున్నాడు రవి.

“అమ్మకి పిల్లలమీద వుండేది ప్రేమే నాయనా! అమ్మ క్షమించింది. దేవుడు కూడా క్షమిస్తాడు!” రవి తలని చేత్తో నిమురుతూ, తన దేవతని చూస్తూ అన్నాడు మాధవరావు.

రుక్మిణి ప్రశాంతంగా నిద్రపోతున్నది.

[సమాప్తం]

అమృతాంజన్
లిమిటెడ్ వారి
విశిష్టమైన

ఆముదము

శుద్ధిచేసినది.
వాసనలేనిది.

అమృతాంజన్ ఆముదము

మూడు సైజులలో లభిస్తుంది:
50 మిలీ
100 మిలీ
200 మిలీ

సింథాల్
దుర్గంధాన్ని నిర్మూలించి తాజాదనం గల్గించే సబ్బు.

చమట వలన గలిగే శరీర
దుర్గంధాన్నిండి శక్తివంతంగా
కాపాడుతోంది.

ఏ సబ్బు పూర్తిగా వుంచనంత
తాజాగా మిమ్ములను
వుంచుతుంది.

సౌందర్య రక్షణకై చర్మ రోగ
నిపుణులచే సిఫారసు చేయబడింది.

**ప్రత్యేక
సదుపాయం!**

సింథాల్ పై 30 పై. తగ్గింపు

స్టాకు వున్నంతవరకే పరిమితం గాన త్వరపడండి.

వీ బోంబే డ్రాయింగ్ దుకాణానికైనా
సరే, వెళ్ళి మీ విజ్ఞానాన్ని పరిపూర్తి
చేసుకోండి ! ఉవ్విళ్ళూరించే
మా సూపర్ పైన్ పాస్టిన్లు,
లాన్లు, క్రేమ్లిక్లు, డెనిమ్లు,
పోలియెస్టర్/నూలు మిశ్రణాలని
చూడాలని అడగండి.
మీవీ-వారిదీ కూడా హృదయాలను
స్పందింపజేసే రంగుల్లో, డిజైన్లలో

మీరు సెక్స్ ఆప్షన్లను గురించి
ఎంతో తెలుసుకోవాలనుకున్నారు.

*కాని అడగడానికి
సంకోచించారు.

బోంబే డ్రాయింగ్

